alella

Núm. 309
març - maig 2011
any 51

3,50 €

Eleccions municipals 2011

El Garden de les Quatre Estacions

CENTRE DE JARDINERIA
ARENAS

Ribas, I **93 555 12 43** ALELLA

Elaboració pròpia de les nostres composicions, tan naturals com artificials, sempre amb un estil actual i de qualitat.

01 Coberta

Com ve essent habitual, la coberta d'aquest número previ a les eleccions municipals és obra de Ferran Gras, que veu les eleccions com un petit celler on triar entre set vins amb característiques ben diferenciades.

05 Cartes al director

07 Del poble

- Alella Negocis: els professionals s'associen
- Adherits a la Xarxa d'Emprenedors del Maresme
- Cent anys reivindicant la dona treballadora
- Muriel Casals reb el Premi Germans Lleonart
- La poesia consolida els seus espais
- L'Ajuntament ja piula
- Mare de Déu alellenca a la pastisseria Escribà
- Obliguen el Casal a suspendre l'Assemblea Anual
- Recordant Ferrer i Guàrdia

Del ple

- El Ple ajorna l'aprovació de les bases de subvencions per entitats
- Ferrer i Guàrdia fill predilecte, amb entrebancs
- S'aprova un document que recull les mancances culturals d'Alella
- S'actualitza l'ordenança de circulació

11 Actualitat

- El trencaclosques de la Torre del Governador

15 Cultura

- La colla sardanista d'Alella celebra els seus 20 anys

18 Personatge

Mercè Giralt, escriptora inquieta i polifacètica

21 Dossier

Eleccions Municipals 2011

- Diccionari de claus per entendre una legislatura
- Parlen els protagonistes
- Panorama de la precampanya

47 Magazín

58 Esports

- Entrevista. Quique Andreu, ex-jugador de bàsquet professional
- Atletisme. Granollers, Barcelona, Lisboa
- Rugbi. L'Alella aconsegueix mantenir la categoria i ja prepara les activitats de l'estiu
- Futbol. Últims partits, tot es decideix
- Bàsquet. Els sènior es juguen el descens
- Escacs. El Club Laietània, a segona categoria
- Natació. Els Cabello perden el passaport cap al mundial de natació
- Regidoria d'Esports. Èxit rotund a la Caminada dels tres pobles
- Esquí. Pau Cebrian deixa la neu per les curses de muntanya i l'asfalt

EDITORIAL

El cercle informatiu electoral

Arriba un altre cop l'hora de votar, d'escollir els qui, durant quatre anys més, regiran en representació de tots els veïns el nostre ajuntament. D'ençà del 1975, data de restabliment d'aquest dret, ja es el novè cop que ens disposem a fer-ho.

Des de la revista *Alella*, votació municipal rere votació municipal hem anat perfeccionat tot un ritual mitjançant el qual ens sumem a la celebració des de la vessant que ens pertoca: la informativa.

La primera aportació es tracta de l'edició del número que ara teniu a les mans, amb una portada al·legòrica que ja ens introdueix en el tema. Després a les pàgines del dossier hi trobareu tres documents que amb la seva lectura pretenen proporcionar una completa panoràmica de l'actual moment polític municipal.

El primer dels mateixos és un completíssim article en forma de diccionari anomenat *Claus per entendre una legislatura*, on es fa un ampli repàs als principals temes d'interès que han marcat el mandat que ara s'acaba. Tot seguit, un balanç i alguns comiats per part dels tretze regidors del consistori sortint. I, per acabar, un ampli reportatge sobre les set opcions que novament es presenten en aquesta ocasió, fruit d'una entrevista exclusiva als seus caps de llista.

Alguns dels components més joves del cos de redacció estan preparant un Debat Jove, que ells mateixos moderaran, i que se celebrarà el proper dijous dia 12 de maig. A l'acte, un jove integrant de cadascuna de les diferents llistes electorals tindrà ocasió de debatre amb els altres. A l'hora de tancar l'edició d'aquest número la majoria de candidats joves ja havien confirmat la seva assistència a l'acte que se celebrarà al Casal de Joves de Can Gaza. Ja ho sabeu, si sou joves, aquell dia teniu una cita important.

Passats uns dies, precisament el divendres 20 de maig, al Casal d'Alella tenim previst celebrar la setena l'edició del tradicional Debat Electoral, on els caps de llista de les set opcions que enguany es presenten en el nostre municipi, tindran ocasió d'explicar-nos per què hem de votar la seva llista i no les altres, així com debatre entre ells, defensar els seus diferents models de poble i respondre les preguntes dels ciutadans.

Tancarem el cercle informatiu electoral amb l'edició d'un número especial que ha de sortir el dilluns 23 de maig, es repartirà gratuïtament, i on s'hi recolliran tots els resultats, les primeres impressions dels diferents polítics locals i un balanç general del que haurà estat la jornada electoral del diumenge 22 de maig.

Ramon Ruiz
Director

Mercè Marzo

Candidata a l'Alcaldia

és gent d'Alella

Tu també

acosta el teu smart phone

Segueix-nos facebook www.gentdalella.cat

gd'A Gent d'Alella

vota't

alella
Revista independent d'informació local

Edita
ASSOCIACIÓ CULTURAL REVISTA ALELLA

Presidenta
Maria Möller

Adreça
Apartat de Correus 401 - 08328 Alella
revista.alella@gmail.com
Tel. 608 88 47 99
Fax 93 540 07 28

Director
Ramon Ruiz Bruy

Sots-director
Eudald Serra

Redactor en cap
Òscar Pallarès

Redactors
Albert Alabau, Ramon Anglada, Agnès Céspedes, Nuara Cusó, Cristina Gaggioli, Sigrid Guillem, Àurea Molina, i Laura Ruiz

Col·laboradors
Sergi Bancells, Rosa Casas, Jordi Farrús, Quico Lluch, Josep Parcerisa, Jordi Ribas, Eudald Serra, Jordi Serrano, Aureli Taboada i Xavi Tarafa

Publicitat
Òscar Pallarès (Tel. 654 40 40 43)

Subscripcions
Maria Möller (Tel. 93 555 18 68)

Correcció
Aïda Estrada

Disseny gràfic
Josep Puig

Maquetació
Laura Parra

Producció
RRB

Impressió
Comgràfic

Dipòsit legal: B-24.950-62

Col·laboració: 3,50 euros

Premi Tasis-Torrent 1989 de premsa comarcal. Fundada l'any 1960 per Eduard Serra i Güell. Dirigida per Esteve Riambau i Saurí de 1989 a 1994.

La revista Alella no es responsabilitza necessàriament de les opinions que continguin els articles signats.

Cartes al director

Les cartes al director han de ser com a més breus millor i han d'anar signades i amb número de DNI. La revista Alella es reserva el dret d'extractar-ne el contingut per motius d'espai. A més de fer ús del correu ordinari, també podeu fer-nos arribar els vostres escrits a la següent adreça de correu electrònic: *revista.alella@gmail.com*

CARTA DEL DIRECTOR

En el meu article *Reflexió sobre el POUM*, publicat al número 308 d'aquesta revista, hi ha dos punts rellevants que no s'ajusten a la realitat. Amb el present escrit pretenc deixar-ne constància, per respecte als lectors i per equitat amb als redactors del document.

El paràgraf on diu: *El principal d'aquests compromisos previs és el trasllat de drets de construcció d'habitatge d'una part de territori (Rials, Can Serra, Can Calderó) a un altre (vinya de La Serreta).* Aquesta afirmació no es certa; es tracta d'una apreciació meva fruit d'un malentès personal. El POUM desclassifica el sòl industrial de Rials, al qual li confereix la qualificació de sòl agrícola i l'integra dins l'Àmbit de protecció ambiental i paisatgística del Marquesat-vall de Rials, sense cap mena de compensació econòmica o urbanística. Els aprofitaments de Can Serra i Can Calderó són els derivats del planejament vigent (modificacions puntuals de 2001 i 2006) i s'hauran de concretar en aquell àmbit, dins dels terminis fixats per l'Agenda del POUM. Així les coses, la Serreta únicament actua com a sòl d'acollida dels aprofitaments derivats de la zona del Pla (a l'antic hort de Cal Magre), que es destinarà a acollir una zona d'equipaments esportius a l'aire lliure.

Parlant de les masies i cases de senyor, el paràgraf on diu: *Una de les sortides lògiques a aquesta problemàtica seria la de permetre que aquests grans edificis es poguessin convertir en habitatges plurifamiliars*. Obvia dir que aquesta opció sí està contemplada en el POUM encara que a raó d'un habitatge per planta.

La redacció i aprovació del POUM és un fet de la màxima transcendència per a l'esdevenir del nostre poble, per tant la revista *Alella* haurà d'anar seguint-ne l'evolució. Procurarem fer-ho amb tota la cura de què siguem capaços.

Ramon Ruiz

EP NOIA, VOLS JUGAR A FUTBOL?

Saps que a Alella tenim equip de futbol femení? Aquest any només estem entrenant i fem algun partit amistós de tant en tant, però l'any que ve jugarem la Lliga. Cada dia en som més, però per jugar una temporada sencera seria fantàstic tenir més gent. Fem esport, ens ho passem molt bé, hi ha un ambient increïble...

Així doncs, si vols jugar amb nosaltres, no t'ho pensis més, passa pel camp de futbol. Entrenem cada dilluns i dimecres a les 19:30h. També pots trucar al camp (hi som cada dia: 935557159) o directament al nostre entrenador (627563121)

Tenim noies de 15 anys i de 40, o sigui que tu també hi pots jugar... Entre totes farem un equip molt gran, encara més gran del que ja és (i ho és molt....). T'hi esperem, noia!

Femení del CF Alella

TIRA CÒSMICA **Alex FoGo**

Centrats en tu

Vota PP

A Alella

JAVIER BERZOSA

Alella Negocis: els professionals d'associen

Davant la manca d'un interlocutor per representar-los davant l'Ajuntament, un grup d'empresaris i professionals del poble han posat en marxa l'associació Alella Negocis, amb la qual volen crear un punt de trobada en el qual compartir sinèrgies i poder impulsar la promoció econòmica del municipi. La presidenta de l'entitat és Sònia Pujol, de Pujol Advocats, qui trobant-se sobre la taula els estatuts de l'antiga associació de comerciants per revisar, va convocar unes primeres reunions per copsar si hi havia autèntic interès per tirar endavant el projecte. Poc a poc es va aconseguir implicar-hi la gent, "amb la sorpresa que s'hi han anat vinculant molts professionals joves del poble, que no tenen comerç ni donen atenció al públic però que si que tenen despatx als seus propis domicilis, com són arquitectes, enginyers, economistes…", comenta Pujol. Aquest fet els va portar a plantejar-se una associació que anés més enllà d'un col·lectiu de comerciants tradicional, ampliant el perfil dels seus socis i, per tant, els seus objectius i activitats com a entitat. Pendents d'aconseguir un local que els identifiqui, els interessats en l'associació poden dirigir-se al carrer Anselm Clavé 5 baixos, o trucar per telèfon al 93 540 89 24 (Sònia Pujol). ●

Adherits a la Xarxa d'Emprenedoria del Maresme

Alella és un dels 13 ajuntaments de la comarca que s'han adherit a la xarxa d'emprenedoria impulsada des del Consell Comarcal i el TecnoCampus Mataró amb l'objectiu de donar suport a la creació de noves empreses que enriqueixin el territori. La XEM (www.xem.cat) vol generar l'ecosistema per al suport a l'emprenedoria i la creació d'empreses, mitjançant la prestació de serveis per a l'estimulació de tot el cicle d'emprenedoria: sensibilització i motivació, gestació, anàlisi de la idea i posada en marxa (localització territorial del talent), consolidació amb valoració de la innovació (universitat i Tecnocampus) i difusió d'aquesta innovació en tot el territori (Consell Comarcal del Maresme i els 30 municipis de la comarca). ●

Cent anys reivindicant la dona treballadora

Les dues associacions de dones alellenques, l'Associació de Dones Montserrat Roig (ADA) i l'Associació de Dones Solidàries, van commemorar el centenari del Dia Internacional de la Dona Treballadora el passat 8 de març, amb diferents actes de record i reivindicació. L'ADA va organitzar, el dissabte 5 de març ,un sopar a la Masia Mas Coll a què van assistir-hi 82 dones, a més d'una xerrada a la seva seu social titulada *El paper de la dona en la societat*, a càrrec de Regina Ferrando, el mateix dia 8. Per la seva banda, les Dones Solidàries van repartir roses als comerços durant tot el matí, i van donar lectura d'un manifest institucional que es va fer el dia 10 a Les Golfes de Can Lleonart, amb la professora de filologia anglesa de la UB, Rosa Maria González. ●

Muriel Casals rep el Premi Germans Lleonart

La presidenta d'Òmnium Cultural, Muriel Casals, ha estat la mereixedora del 8è Premi Germans Lleonart que atorga l'agrupació alellenca d'ERC. El guardó se li va fer entrega el passat 9 d'abril en un sopar a la Masia Mas Coll que va comptar amb l'assistència de 50 persones. Casals rep aquest reconeixement "en tant que davant d'Òmnium va encapçalar la manifestació en demanda de respecte al poble català del passat 10 de juliol", explica Isabel Nonell, presidenta d'ERC a Alella, que considera que "la Muriel és una gran activista, ha mostrat sempre una clara defensa dels drets dels catalans i, en tots aquests mesos, ha donat un gran suport a les consultes independentistes". Per la seva banda, l'homenatjada va dir que "la realitat del 10 de juliol va ser molt més que un somni. La manifestació va ser una clara proposta de país". ●

La Poesia consolida els seus Espais

"La Poesia no és només un gènere literari, sinó que és un art que emociona", diu Marta Giralt, regidora de Cultura. Una afirmació que es fa palesa amb la bona resposta de públic que, any rere any, té la proposta *Espais de Poesia*, que enguany ha dut a terme la seva quarta edició. Més de mil persones és la suma d'aquells que van participar en alguna de les 20 activitats de disciplines ben diverses que es van oferir entre el 24 de març i el 3 d'abril per gaudir de la poesia i difondre la veu dels poetes. Un recital de Joan Margarit va inaugurar un extens programa que va incloure recitals, espectacles de dansa i circ, propostes teatrals, presentació de llibres, itineraris poètics, audicions musicals i una exposició de pintures. Van tenir una excel·lent acollida el recital *Poesia de tot cor i a viva veu*, una selecció de poemes d'autors cabdals de la literatura universal amb la veu de Cinta Massip i la guitarra de Toti Soler; la presentació del llibre *Enyors i tornes*, obra guanyadora del premi Alella a Maria Oleart 2010; l'emotiu homenatge a l'escriptora Mercè Giralt, que presentava la seva antologia *Onades*, o el recital musicat de Perejaume i Miquel Àngel Marín a la font dels Eucaliptus. També es va fer el lliurament de premis de la fase local de Mostra Literària del Maresme, en el qual, com l'any passat, es va tancar amb una cantata de les Orquestres Municipals d'Alella i el Cor Ressò que, aquest cop, van interpretar *Les coses petites*, un poema de Javier Perà, text guanyador de la Mostra Literària Comarcal 2009, musicat per Emili Cuenca. Els *Espais de Poesia* van donar cabuda també a la 2ª Trobada de Poetes del Maresme. "La poesia té un públic que, a més, no cal que en sigui lector per poder gaudir-ne com a oient, espectador o participant", assegura Marta Giralt, que considera que *Espais de Poesia* "és una aposta cultural de qualitat que s'hauria de seguir fent, que té cabuda dins la programació del poble, obté ressò durant tot l'any i en fa partícips a molts col·lectius i espais físics". ●

AJUNTAMENT D'ALELLA

L'Ajuntament ja piula

Des del passat mes de març, l'Ajuntament compta amb dos canals més que l'ajuden a difondre la informació municipal i a comunicar-se amb la ciutadania, Facebook i Twitter. El primer es pot consultar a l'adreça https://www.facebook.com/ajalella, i serveix per compartir amb els veïns i veïnes els esdeveniments que es duen a terme al poble, no només amb breus anuncis, sinó mostrant-ne les fotografies, els enllaços, etc. En el cas del segon, els que vulguin seguir els avisos i comentaris breus que ofereix el servei, cal que ho facin a http://twitter.com/ajalella#. ●

Pàgina de Facebook de l'Ajuntament d'Alella.

Mare de Déu alellenca a la pastisseria Escribà

Quan la família Escribà va comprar l'antiga casa de Can Figueras a la Rambla de Barcelona per a ubicar-hi la seva pastisseria, va decidir mantenir-hi l'escultura d'una Verge de la Puríssima que hi havia a l'antic local. La van fer netejar i restaurar i es van interessar per qui n'era l'autor. Un cúmul de coincidències va fer que es trobessin amb Joan Ramos, i junts van esbrinar que era obra de Josep M. Barnadas, un escultor modernista d'Alella. Encuriosits, van voler conèixer els seus descendents i així es va organitzar una trobada entre Joselyn Tholoniat, vidua d'Escribà, amb el seu fill Cristian i els néts de l'escultor, Marta, Mercè, Maria i Jesús Barnadas. Precisament és Jesús Barnadas qui explica que "nosaltres sí que sabíem que aquesta escultura era de l'avi, però els Escribà no, i volien conèixer-ne els detalls i la biografia". Josep Maria Barnadas (1867-1939) fou un reconegut escultor modernista, tot i que va fer moltes escultures religioses, per tal de cobrir la demanda de la clientela burgesa. Va col·laborar amb arquitectes d'estils molt diferents, com E. Sagnier, J. Domènech i Estapà, J. Puig i Cadafalch o J. Martorell. Altres exemples de la seva obra es poden veure al Palau de Justícia de Barcelona, en el qual va fer les figures dels juristes del frontó, o a Montserrat, on dos dels misteris del camí cap a la cova són d'ell. ●

LLUÍS RIDAU

Obliguen el Casal a suspendre l'Assemblea Anual

La Junta Electoral del Maresme va obligar el Casal d'Alella a anular a l'últim moment l'assemblea que hi havia prevista per al diumenge 3 d'abril, entenent que una informació que es volia donar als socis podia vulnerar la Llei Electoral. Dos dies abans, el divendres 1 d'abril, es va fer una reunió del Consorci, amb la presència de diferents representants de l'Ajuntament i, l'aleshores president del Casal, Fede Salas, en la qual es van mostrar algunes imatges i plànols de com quedaria el futur equipament. Salas va demanar si seria possible mostrar un extracte d'aquells documents als socis de l'entitat, dins les informacions que es transmetria a l'assemblea. En aquell moment ningú va considerar que hi hagués cap problema, però unes hores més tard, el Consorci rebia un requeriment de la Junta Electoral demanant informació de l'acte previst i, finalment el dissabte 2 d'abril, en prohibia la realització. En ser avisats amb tan poca antelació, els responsables del Casal van haver d'esperar els socis a peu de carrer per comunicar-los un a un l'anul·lació de l'acte, que queda pendent d'una nova data després de les eleccions municipals.●

ÒSCAR PALLARÈS

Recordant Ferrer i Guàrdia

Ara que ha estat nomenat Fill Predilecte d'Alella, és bo recordar les diferents facetes i aportacions del pedagog Francesc Ferrer i Guàrdia. Per aconseguir-ho, hi ajuden actes com el que es va dur a terme a la biblioteca el passat 8 d'abril, en el qual el col·lectiu Cerquem les Arrels va presentar l'edició del catàleg de l'exposició *Francesc Ferrer i Guàrdia (1859-1909), la vida per un ideal*, que es va fer a Can Manyé l'any 2009. Seguidament, es va oferir una interessant doble conferència a càrrec de Pascual Velázquez, mestre, advocat i doctor en Pedagogia; i de Pere Solà, catedràtic d'Història de l'Educació de la UAB, sota els títols de *El proceso Ferrer: víctima y verdugos. La reparación de una injusticia histórica*, i *La memòria i la presència de Francesc Ferrer i Guàrdia al segle XXI*, respectivament. ●

ÒSCAR PALLARÈS

Un moment de la presentació del catàleg, a la biblioteca.

DEL PLE

El Ple ajorna l'aprovació de les bases de subvencions per entitats

El punt número dos de l'ordre del dia del Ple de març era una proposta de l'Alcaldia per aprovar les bases i la convocatòria de subvencions per a les activitats de les entitats. El problema és que, per un error administratiu, aquestes bases ja s'havien publicat al Full malgrat que calia aprovar-les primer al Ple. Tots els grups de l'oposició, CiU, PP, Gd'A i COR van demanar que es retirés el punt i s'aprovés el mes que ve. CiU va amenaçar de votar-hi en contra i d'impugnar les bases en cas que no la retiressin i el PP va criticar que l'equip de govern no fes les coses com legalment corresponia. L'alcalde va dir que retirar-lo no representaria cap avantatge però finalment va accedir a fer-ho. ●

Ferrer i Guàrdia fill predilecte, amb entrebancs

Després que alguns partits es queixessin de com Sergi Freixes s'havia encarregat de la instrucció que havia de permetre nomenar Francesc Ferrer fill predilecte d'Alella, es va acordar que se n'encarregués la regidora de Cultura i Educació, Marta Giralt. Al ple de març la regidora va presentar-la i va explicar, sobretot, la vessant pedagògica de Ferrer i Guàrdia. Els tres regidors de CiU van abstenir-se i el regidor del PP hi va votar en contra; uns i altre argumentaven que haver posat el seu nom a un carrer, una biblioteca i unes jornades educatives ja era suficient. Berzosa, regidor del PP, va anar més enllà i va dir que la seva aportació política va ser nefasta per la història d'Espanya perquè va defensar la violència com a mecanisme d'acció política i va ser fundador d'un sindicat anarquista. Giralt, clarament dolguda, va ser dura amb Berzosa i els membres de CiU; va dir que no entenia que no es volgués reconèixer a l'alellenc més universal. El regidor Asensio, vestit amb una samarreta del desaparegut fanzine *Ferrer en Guàrdia*, també es va queixar del No i l'abstenció de CiU: "l'expedient s'ha tocat mil vegades cercant que cada paraula satisfés tothom amb l'objectiu d'assolir consens. Hem fet un sobreesforç per obviar la seva ideologia, a la qual nosaltres no som tan reticents, i no hauria calgut". Gd'A i COR van votar-hi a favor. ●

La fàbrica de pintures acollirà la futura biblioteca i l'arxiu municipal.

S'aprova un document que recull les mancances culturals d'Alella

La regidoria de Cultura va fer una anàlisi de la situació actual dels equipaments culturals per detectar quines són les mancances del poble. Amb els resultats, es posa de manifest que els tres dèficits principals són una biblioteca massa petita, la necessitat d'un arxiu municipal i d'una sala polivalent. El document proposa que el Casal sigui una realitat el 2013-2014, que l'arxiu i la biblioteca estiguin enllestits el 2014, que Can Magarola esdevingui seu del Parc de la Serralada Litoral, que el Fabra sigui un centre de referència pel que fa a la formació i també potser un espai per a entitats, i que Can Lleonart sigui la casa de cultura i del vi d'Alella. Tots els grups de l'oposició van aprovar el Pla, malgrat que alguns, com el regidor del COR, Sergi Freixes, van advertir que la situació econòmica faria tirar enrere algunes de les propostes. CiU va felicitar a la regidora de Cultura, Marta Giralt, pel document però va dir que els agradaria haver pogut aportar coses. ●

S'actualitza l'ordenança de circulació

Tots els regidors, excepte el del Partit Popular, Javier Berzosa, van votar a favor de la modificació de l'ordenança de circulació i seguretat viària per tal d'actualitzar-la. El tercer tinent d'alcalde i regidor de Governació, Josep Maria Serés, va explicar els principals canvis que s'havien fet. Berzosa va votar-hi en contra al·legant que s'havia augmentat el preu de les multes. Serés va replicar que d'entre les set-centes sancions possibles només s'havien revisat a l'alça unes seixanta. També va dir que l'augment quedava compensat amb el fet que ara si el ciutadà les paga ràpid té un descompte del 50% i que amb l'antiga ordenança només era d'un 30%. ●

JUNTS FEM ALELLA

esquerra

Sumem per_ Alella

El trencaclosques de la Torre del Governador: molts esforços, poc resultat

Tant els jardins com els edificis de l'antiga seu de l'Escola Pia d'Alella avancen cap a la degradació definitiva amb l'aquiescència de la immobiliària propietària de la finca.

RAMON ANGLADA

En l'imaginari col·lectiu de molts alellencs ocupa un lloc destacat el que anomenem Els Padres. Pels més grans va ser la seva escola, per altres va ser un espai on practicar esport d'adolescent amb el beneplàcit dels últims escolapis amb aura especial com Mossèn Farràs, alguns van formar part de les reduïdes promocions d'alumnes de l'Escola Agrícola del Maresme i d'altres es van fer les seves fotografies de casament al saló de cristall. Estades a l'estiu per preparar la temporada amb el CF Alella, passejades al capvespre per uns jardins ja degradats, però encara màgics, o sopars de gala per celebrar el final dels dies d'institut… una llista que podria continuar al llarg de tot aquest article.

Vincles sentimentals que han fet que la gran majoria dels alellencs senti com una mica seu aquest espai, malauradament, de titularitat privada. I com a espai emocional propi, el nivell de desencís creix a mesura que es van coneixent dades de l'estat greu de degradació dels edificis i dels jardins -elements escultòrics, glorietes, pous, basses, llacs i gàbies inclosos-.

CEDIDA

Però la situació actual és fruit d'un llarg procés. El Pla General d'Ordenació Urbana d'Alella aprovat el 1987 classificava la totalitat de la finca com a sol no urbanitzable. La seva qualificació urbanística era de sistema general d'equipaments de titularitat privada. La finca té 4'2 hectàrees de terreny i 5.653 m2 de sostre construïts a la Torre del Governador i Can Xeco Monnar. L'any 1993, l'Escola Pia de Catalunya va tramitar un Pla Especial per fixar els paràmetres urbanístics de l'àmbit i precisar-ne l'aprofitament. El Pla generava quatre sectors amb diferents usos: sociocultural (Torre del Governador), ús docent i esportiu (àrea de pistes esportives i jardí principal), ús docent (masia de Can Xeco Monnar i terrenys posteriors) i finalment un ús sociocultural religiós (àrea del gran llac). En conjunt, aquest Pla Especial permetia una edificabilitat bruta de 16.800 m2. La idea de l'Escola Pia era construir un gran edifici que funcionés com a residència de tots els escolapis de Catalunya d'edat avançada.

L'aprovació inicial del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alella (POUM) el febrer de 2011 fixa unes noves condicions per a la finca i és l'expressió d'un nivell més alt de protecció per a tot el conjunt. La fitxa del PE-1, referent al Sector Torre del Governador i Passeig de Marià Estrada ,deixa ben clar l'objectiu de "conservar els elements protegits de la finca, els arquitectònics i els naturals, de tal manera que el conjunt edificat i els espais lliures continuïn essent un indret de referència del poble d'Alella i clarament vinculat a l'entorn de sòl no urbanitzable des del seu origen". El nou POUM

pretén millorar la situació generada pel Pla Especial de 1993:

- La finca segueix com a sòl no urbanitzable, malgrat les intencions manifestades des de 2001 per la propietat i les al·legacions formulades en ocasió de l'aprovació de l'Avanç de POUM, el novembre de 2009.

- Es redueix el sostre edificable: d'un potencial d'11.147 m2 del Pla Especial d'equipaments de l'Institut Borrell es passa a només 2.500 m2, a canvi de derruir les dues plantes superiors afegides els anys 50 a l'edifici principal. Aquesta obligació es deriva de l'objectiu de recuperar la fisonomia original de la finca establert en el Pla Especial de Patrimoni Arquitectònic d'Alella de 1998. El POUM esmorteix l'impacte d'aquesta possible edificació ja que delimita clarament l'única zona on es permet la construcció. Concretament una zona de cota baixa que, en l'actualitat, ocupen les degradades pistes de futbol i bàsquet.

- S'estableix un àmbit de protecció global per a tota la finca, que queda inclosa dins l'Àmbit de protecció ambiental i paisatgística de la Coma Fosca-Camí de Martorelles.

- Es proposa una nova estratègia d'usos que intenta fer compatible la viabilitat i la rehabilitació de la finca.

La finca quedaria ara dividida en dos subàmbits: la Torre del Governador, el jardí romàntic i les pistes esportives, d'una banda, i la masia de Can Xeco Monnar i la zona del llac, de l'altra. El subàmbit 2 queda com a sòl agrícola; s'admet la rehabilitació de Can Xeco Monnar i la seva divisió horitzontal com a habitatge vinculat a explotació agrària, sense possibilitat d'ampliació de sostre.

CEDIDA

L'estat actual de la finca és gairebé ruinós, com prova aquesta foto del saló de cristall i totes les altres que us mostrem, rebudes de manera anònima a la redacció de la revista.

La Torre del Governador, al seu torn, pot destinar-se a qualsevol dels usos següents: docent, investigació, sanitari, assistencial i associatiu.

Ball de propietats i iniciatives municipals

Landscape, divisió immobiliària del Banc de Sabadell, va convertir-se en el primer propietari en comprar la finca a l'Escola Pia de Catalunya per 500 milions de pessetes pels vols de l'any 2000. Aleshores, l'antiga escola era gestionada per un Patronat i el president de l'entitat bancària, Josep Oliu, residia al municipi. En realitat, Banc de Sabadell no va realitzar cap desemborsament, sinó que va obrir un compte bancari a favor de l'Escola Pia com a beneficiària dels interessos que es generessin. Una forma de pagament que com a mínim podríem qualificar de poc corrent.

L'any 2002 i d'acord amb la nova propietat, l'Ajuntament realitzava una modificació puntual del Pla General perquè la finca pogués acollir un hotel de luxe. La modificació preveia l'enderroc de les dues plantes afegides a mitjan segle XX i donava dret a construir 7.000 m2 en altres zones del recinte. Molt hàbilment, com després veurem, la propietat no va incloure tota la finca en la modificació de planejament. En va deixar al marge la masia de Can Xeco Monnar i els terrenys del llac.

Tot i això, la modificació va ser aprovada per l'Ajuntament, però la Generalitat va condicionar-ne l'executivitat a la redacció d'un text refós que recollís les cessions obligatòries en concepte de zones verdes i equipaments. Contra aquest acord, la propietat va presentar un contenciós administratiu que el Tribunal de Justícia de Catalunya va declarar caducat el 2007, i el maig de 2008 quedava sense efecte el conveni.

El sorprenent del cas és que l'Ajuntament de l'època no va considerar necessària cap mena de cessió ja que es donava per satisfet amb la restauració de la finca i el cobrament de 300.000 euros per a l'arranjament del passeig de Marià Estrada. Al llarg de 2003, la propietat hi va dur a terme diversos treballs de consolidació i restauració per import de 183.000 euros.

CEDIDA

Després de les eleccions municipals, el nou equip de govern encapçalat per ERC+La Garnatxa es va entrevistar amb els serveis jurídics de la Generalitat i va reclamar per conducte oficial les cessions que per llei corresponien al municipi. Des d'aquell mateix moment va entrar en crisi el projecte de Landscape.

Exigir les cessions dinamitava, en certa manera, el projecte d'un hotel de luxe, ja que de part del jardí n'hauria de sortir la zona verda i de la zona de pistes esportives, un equipament. O això, o la propietat havia d'incloure tota la finca en la modificació urbanística i fer les cessions en la zona del llac i Can Xeco Monnar. Però Landscape tenia altres intencions per a aquest sector.

Sense haver tingut mai un operador real interessat a tirar endavant el projecte d'un hotel de luxe i coincidint amb l'agreujament dels símptomes de degradació del complex, entre 2004 i 2007 Landscape va intentar en reiterades ocasions que l'Ajuntament s'avingués a tramitar una nova modificació urbanística a la zona de Can Xeco Monnar per tal de poder construir-hi habitatges. L'excusa era clara: amb els beneficis de la promoció immobiliària es pagaria la rehabilitació de la Torre del Governador. Àlex Asensio, regidor de l'Àrea de Sostenibilitat, afirma que "de seguida es van confirmar les sospites i va quedar ben clar quin eren els seus veritables objectius amb el tema de l'hotel: fer-hi cases".

Davant la situació de bloqueig, l'any 2007 l'Ajuntament va fer un oferiment de compra de la finca. Aquell any s'havia eixugat bona part del deute municipal i es disposava d'un informe realitzat pels serveis tècnics municipals que xifrava entre 12 i 14 milions d'euros el cost la rehabilitació de la finca. L'Alcalde Andreu Francisco va anar a presentar personalment l'oferta -de 5 milions d'euros- al president del Banc de Sabadell. S'igualaven els 3 milions d'euros que el banc havia ingressat en un compte a nom de l'Escola Pia, d'on només podien disposar dels interessos, i es feia un càlcul de les despeses generades al llarg d'aquells anys de propietat. L'oferta va ser interpretada com un insult i no hi va haver possibilitat ni tant sols d'iniciar un procés de negociació.

El 2008, amb l'esclat de la bombolla immobiliària Landscape transferia la propietat de la finca. No es realitzava cap venda sinó que es produïa un intercanvi d'actius entre immobiliàries. L'empresa ASTROC, amb seu social a València, passava a ser la nova propietària. El desconeixement de la finca que els havia caigut a les mans era absolut tal com demostra la visita de responsables de l'empresa a l'Ajuntament per tal d'obtenir informació. L'etapa d'ASTROC va concloure amb un nou intercanvi d'actius traspassant la propietat cap a AFIRMA Grupo Immobiliario, S.A. novament amb seu social a València.

L'octubre de 2009 amb la finca a mans d'AFIRMA, l'Ajuntament d'Alella obria un expedient per mal estat de conservació. Aviat quedava ben clar que l'únic objectiu de la immobiliària era dilatar el procés el màxim possible amb l'objectiu de no haver d'invertir ni un cèntim en la seva propietat. El procediment s'obria amb una inspecció de la finca i el posterior enviament d'un requeriment demanant la reparació dels defectes observats. Extraoficialment la propietat contactava amb l'Ajuntament per destacar que aquest no els havia transmès l'informe tècnic necessari. Al mateix temps, expressaven la seva voluntat de pactar un programa d'actuacions per donar resposta als requeriments però en cap cas presentaven un projecte de restauració de la finca. A més d'aquestes dilacions, ben aviat arribaren també dificultats de notificació ja que AFIRMA canviava de denominació i passava a anomenar-se QUABIT Immobiliaria, S.A. Davant la falta d'actuació, el juliol de 2010 se'ls imposava una primera multa coercitiva. La resposta, ja realitzada per QUABIT, tornava a ser que no podien actuar perquè no s'havia rebut l'informe tècnic. Al llarg del mes de setembre, aquestes al·legacions eren estimades per l'Ajuntament d'Alella que els enviava un nou requeriment amb les actuacions de conservació. Requeriment des del punt de vista arquitectònic i també paisatgístic ja que es demanava una intervenció als jardins amb actuacions concretes com la tala de palmeres afectades per l'escarabat morrut. El novembre de 2010 arribava la resposta de QUABIT novament amb la demanda de pactar un programa d'actuacions per a la finca, però, una vegada més, sense presentar cap projecte de rehabilitació. Davant d'aquesta situació i el convenciment que l'informe tècnic estava ben tramès, les seves al·legacions eren desestimades.

L'opció de Vestas

Al mateix temps que les immobiliàries utilitzaven la Torre del Governador en el seu intercanvi de cromos particular l'Ajuntament establia contactes amb universitats i administracions públiques com la Diputació de Barcelona i diverses conselleries de la Generalitat de Catalunya tot oferint aquesta finca. Els contactes amb la Conselleria d'Innovació, Universitats i Empresa generaren un lleu interès d'una universitat de Madrid que cercava un partner a Catalunya. Però fou a través del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya (COPCA) que l'empresa d'energia eòlica danesa Vestas es va interessar seriosament per aquesta propietat. El seu objectiu era crear la seu social al sud

CEDIDA

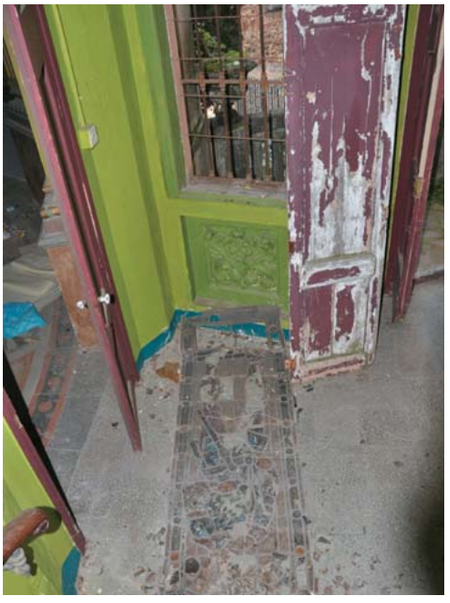
CEDIDA

CEDIDA

d'Europa on es realitzaria també la formació dels països de la Mediterrània. De quatre ubicacions inicials sembla ser que es va seleccionar la d'Alella per les seves dimensions i la proximitat amb Barcelona. Un alt càrrec de l'empresa i personal de la Generalitat van visitar dues vegades la propietat i la segona vegada es va expressar un interès real per tirar endavant l'operació. Fins i tot, la Generalitat es va oferir a fer d'intermediària amb AFIRMA per tal de poder arribar a un acord per la venda. L'any 2008, quan semblava que per fi s'arribaria a una solució definitiva per als Escolapis, esclatava la crisi econòmica. Vestas es feia enrere, es disculpava amb la Generalitat i considerava que no era el moment adequat per fer una forta inversió per una seu al sud d'Europa quan a Dinamarca s'haurien de destruir llocs de treball. El que semblava una parada tècnica, davant la profunditat de la crisi, es convertia en definitiva. Tot i que no es va arribar a tramitar res, sembla provable que s'hauria pogut arribar a un acord perquè els veïns d'Alella pugessin gaudir de parts de la finca.

En l'actualitat, cada any l'Ajuntament rep a tres o quatre persones que sol·liciten informació sobre la qualificació urbanística de la propietat amb l'objectiu de creació d'escoles en l'òrbita de l'Opus Dei o d'elit en llegua anglesa. No passen, però, de primeres aproximacions i des del consistori es considera que aquesta no es una demanada real del municipi que, al mateix temps generaria greus problemes de mobilitat.

QUABIT passa a l'atac

Aquest mateix mes d'abril, QUABIT, la propietat actual, ha decidit canviar de tàctica abandonant la dilació per la presentació d'un contenciós administratiu contra el requeriment municipal de conservació de la finca. Tant pel que fa a la desestimació del seu recurs com a la imposició de multa coercitiva. La immobiliària considera que l'Ajuntament s'extralimita en la imposició d'obligacions ja que, al seu entendre, la conservació i manteniment de la finca dels Escolapis són conceptes més laxes. Per exemple, una de les seves primeres actuacions va ser l'eliminació de la seguretat privada de tot el recinte accelerant el seu procés de degradació. En el seu escrit, la propietat demana al jutge que deixi sense efecte les reclamacions de disciplina urbanística i els terminis fixats per l'Ajuntament. Davant d'aquesta situació i la temeritat que representa jugar d'aquesta manera amb el patrimoni arquitectònic i també sentimental del municipi, l'Ajuntament es planteja ja obertament la possibilitat d'abordar l'expropiació de la finca.

El 21 de juliol de 1936, l'Escola Pia d'Alella es va salvar d'una més que provable destrucció a mans del foc però aquella vegada els alellencs van arribar-hi a temps. Hi serem a temps aquesta vegada davant d'enemics infinitament superiors com bancs i immobiliàries que només entenen el llenguatge dels diners?. ●

CEDIDA

CEDIDA

Els sardanistes d'Alella compleixen 20 anys

L'Agrupació Sardanista Alella porta el nom del poble als aplecs en què participa, com a la plaça de la Catedral de Barcelona o la de Montserrat.

CRISTINA GAGGIOLI

En plena preparació d'un sopar al juny per celebrar els 20 anys de colla, la seva secretària Enriqueta Alcaraz mira enrere i repassa per a la revista la seva història. La d'un grup d'alellencs que ja feia temps que ballava al poble i que participava en concursos de colles improvisades, però que no es va registrar fins el 1991.

Com comença la vostra història?

Tot arrenca gràcies a en Joaquim Soler, un senyor que estiuejava al poble, gran ballador i coneixedor de la sardana. Ell va començar a ensenyar-la als nens de les escoles, a la gent gran i a engrescar tothom.

Quants membres sou ara?

No ha estat mai una agrupació molt gran. Els que hi estem inscrits i la vivim amb més intensitat, potser no arribem a 10. Però tenim molta gent de fora d'Alella. I estem molt units! Fins i tot ballem en els nostres casaments! En el meu cas, per exemple, ens van ballar a les postres i el meu marit em va prometre allà mateix que aprendria a ballar. Avui és el president de la colla!

Què em demanareu si vull entrar a formar part del grup?

Tenir ganes. Si volem que la sardana creixi i es reconegui, que la gent balli i se l'estimi, nosaltres hem d'intentar no tancar portes. De fet, ja es diu: la sardana és una dansa que es fa i es desfà. Els que en sabem ens agrada ballar bé, amb gent que en sap, que no t'amoïni i que no es repengi… però també hem d'entendre que si volem que la gent entri, hem de fer un esforç.

El que em fa respecte és que no en sé gens, de sardanes! Són tan complicades com diuen?

Hi ha molta gent a la colla que balla molt bé, però que no sap comptar ni repartir. No té res a veure una cosa amb l'altra. Nosaltres agafem la persona, li ensenyem i, si té interès, ens l'emportem a ballar. Quan veiem que té un nivell suficient, la portem als assajos i anem polint, perfeccionant… Sembla fàcil, però realment és molt complicat: cal estar atent a que la colla vagi igual, que es facin els mateixos moviments, que els braços s'aguantin ben forts, s'ha d'aprendre a interpretar la música, a donar a cada punt el seu aire, a saber amb quin peu comences i amb quin acabes…

ÒSCAR PALLARÈS

Enriqueta Alcaraz, secretària de l'Agrupació.

Caram! Si és tan complicat, potser m'ho repenso…

Però també té molts avantatges! A nivell mental, treballes memòria auditiva, memòria visual, matemàtiques perquè fas càlcul numèric ràpid, atenció perquè estàs pendent que la rotllana no es desplaci... Físicament, és un exercici perfecte per l'osteoporosi: estàs a l'aire lliure, et toca el sol, fas un exercici d'estimulació i creació de l'os, saltes.. Potser sí que hi ha problemes musculars perquè es cansen les espatlles. Són problemes de turmell i d'espatlla. Però si s'agafa com una pràctica esportiva, són dues hores d'exercici molt sa! De fet, a les colles no es veuen ossos trencats!

Han canviat gaire les sardanes en aquests 20 anys?

Aquí a Alella sí. Abans no hi havia la trobada de colles veteranes. És una festa molt bonica, dins de les Festes de la Verema, en la que vénen colles d'arreu de Catalunya, colles que potser fa 50 anys que ballen, amb gent molt gran, uniformada, que realment emociona.

Què us fa especials, als sardanistes alellencs?

Probablement, que som una colla engrescadora. Potser perquè som els més joves de les colles veteranes, acostumem a ser els que aplaudim, els que fem punts variats… La sardana no és tan sols el ball purament tal com es coneix, sinó que hi ha moltes colles que, mantenint la rotllana, encetem punts diferents o fem figures. Per exemple, enlloc de puntejar normal, puntegem punts diferents, com ara un pas de ballet. Als puristes no els agrada gaire, però és divertit! Crec que hem de buscar la perfecció, però alhora aprendre i passar-ho bé! ●

PERQUÈ ALELLA DEMANA UN NOU IMPULS, UNA ALTRA MANERA DE FER.

PERQUÈ GOVERNAREM IGUAL PER A TOTS, SENSE EXCLUSIONS NI DIRIGISMES.

PERQUÈ NO TENIM TOTA LA RAÓ NI LA VERITAT.

PERQUÈ TREBALLAREM QUATRE ANYS, I NO NOMÉS EL MES ABANS DE LES ELECCIONS.

PERQUÈ ELS TEMPS SÓN MOLT DIFÍCILS, I HEM DE RECUPERAR LA IL·LUSIÓ.

Ara sí!

vota

Cristina Xatart

CiU

Jaume Juncosa
(Barcelona, 73 anys, 12 a la colla)

El que més m'agrada de la colla del poble és que no ens hi tanquem, sinó que ens entreguem a tot aquest món. Potser l'únic problema de l'ambient sardanista en general és que hi falten entusiasme i joventut. Si en cada peça que es toca, una de les parelles de la rotllana en sortís i en formés una altra amb la gent que vol aprendre, hi hauria molta més gent que en sabria i que s'hi aficionaria. Quan anem a Badalona ja ho fem i, generalitzar-ho, per a mi, seria un motiu d'èxit!

Anna Cols
(Premià de Mar, 58 anys, 8 anys a la colla)

He ballat sardanes des de molt petita, gràcies a l'afició que hi tenien la meva àvia i la meva mare. Als 18 anys, però, ho vaig haver de deixar perquè els estudis i la feina no em deixaven gaire temps. És una pena que les subvencions per impulsar-les siguin tan minses. Potser ara està més de moda el món casteller, però la sardana és la nostra dansa i no es pot perdre! Avui en dia, les associacions sardanistes comptem amb molt pocs recursos… i una cobla, per exemple, val molts diners!

Maria Teresa Alsamora
(Alella, 51 anys, 7 mesos a la colla)

Vaig entrar a la colla el mes de setembre perquè tinc unes amigues a qui els encanta el tema i em van animar. Jo no sabia ballar i, ara fa un any, em vaig apuntar a un curs a Cabrera. La veritat és que em vaig espantar, perquè em corregien molt i vaig arribar a pensar que no n'aprendria mai! Després, però, vaig anar a ballar a Alella i em van convidar a formar part de la seva agrupació. Ara hi estic jo més enganxada que les amigues que em van motivar!

Salvador Coll
(Cabrera de Mar, 76 anys, la persona de més edat a la colla)

A Cabrera presideixo l'agrupació sardanista, però no tenim colla perquè no hi ha prou gent per formar-la. Per això, des de fa 10 anys, sóc als dos llocs alhora: a Cabrera i a Alella. Durant aquests anys, he ensenyat la canalla a ballar a l'escola, però quan arriba el cap de setmana, els seus pares se'ls emporten fora, no poden practicar i perden el que han après. Abans no hi havia tanta mobilitat i tothom es quedava als pobles. Potser per això el jovent s'hi aficionava més que ara.

Albert Frago
(Alella, 63 anys, 2 a la colla)

Amb la meva dona sempre ens ha agradat ballar. I qualsevol cosa, des de balls tradicionals catalans, com ara la sardana o els d'esbart, fins a balls més sofisticats, com els balls de saló. Vam estar força anys a un esbart, però ara ja ho havíem deixat perquè tenim uns quants anys i aquests balls requereixen una agilitat que ja no tenim! Un dia ens vam apuntar a un curset de sardanes que es feia a Alella durant deu dissabtes i no ens va ser gens problemàtic començar a ballar.

Dolors Hidalgo
(Premià de Mar, 60 anys, 4 a la colla)

La sardana és amistat. És bo estar en una colla perquè ens ho passem molt bé ballant: fem sortides, anem a dinar, organitzem trobades un parell de cops l'any…Ara fa uns quatre anys, jo tenia necessitat de sortir de casa, però a Premià no hi tenim colla. Com que coneixia molts sardanistes alellencs de trobar-nos ballant en diferents llocs, vaig decidir apuntar-me a la seva colla. L'únic problema que tenim és que ens falten homes! Les noies sempre tenim problemes per ballar!

Nieves Iturbe
(Alella, 66 anys, 20 anys a la colla)

Jo sóc de Guadalajara i des que vaig arribar a Catalunya, ara fa 51 anys, veia ballar sardanes i se me n'anaven els peus… però no sabia on aprendre'n. Un dia la meva filla em va demanar que l'apuntés a un curs i, veient-la ballar a ella, em vaig animar. I no és tan senzilla com sembla! Sobretot perquè és pesada de ballar: fan mal els braços, les cervicals i les costelles. Però com que jo ja sé de què és, no em preocupa. M'ho prenc com qui va al gimnàs!

Albert Roset
(Alella, sotspresident, 64 anys, més de 10 a la colla)

Jo sóc de Lleida i ballo sardanes des de jove, en una colla d'Almacelles. Fins i tot havia competit. En traslladar-me a Alella, ara fa més de 10 anys, vaig voler establir algun contacte personal amb la gent del poble i en algun camp que m'agradés. Per això vaig pensar en entrar a l'agrupació sardanista. I la veritat és que m'hi vaig sentir molt bé! En aquella època hi havia encara en Joaquim Soler i tothom va fer que m'hi trobés molt proper.

Mercè Giralt i Gallamí

Escriptora inquieta i polifacètica

SIGRID GUILLEM / FOTO: FARRÚS

Mercè Giralt i Gallamí ha pres sempre part activa de la vida social, cultural i política d'Alella des de que s'hi va establir el 1949. Enguany ha rebut el reconeixement al seu compromís amb el món cultural d'Alella en un acte d'homenatge en el marc de les Jornades Espais de Poesia (Març - Abril de 2011), on s'ha presentat públicament *Onades*, un llibre que recull la seva obra poètica. Llegir i escoltar la Mercè és una troballa: inesperada, sorprenent i diferent, per singular i rica en sentiment i en coneixement. Els usuaris de la Biblioteca Ferrer i Guàrdia d'Alella, de ben segur, han coincidit amb la Mercè alguna vegada, doncs fa anys que hi col·labora amb múltiples tasques com les de classificació i arxiu, i de seguiment en premsa de notícies sobre el poble. També participa a les Trobades d'Intercanvi on, desinteressadament, dóna classes de català a estrangers. I està vinculada a *Cerquem les Arrels* des de 1996, associació que persegueix recuperar la memòria històrica local mitjançant fonts orals.

La Mercè neix el 1928 a Barcelona en el si d'una família catalana. Filla única, vivia amb els seus pares a l'Eixample barceloní. Molts caps de setmana i estius els passaven a Alella, d'on eren els seus avis, i al poble s'hi traslladaria definitivament als vint anys, poc abans de casar-se amb Joan Novell, amb qui va tenir una filla, la Maria Dolors. Sempre li havia agradat Alella, on se sentia una mica més lliure per sortir a passejar que a la ciutat. La Mercè ens recorda que la seva "va ser una joventut molt especial, amb força misèria... Em va costar molt respirar. Estàvem molt atenellats, fins i tot per la forma de vestir. I com més lligats, més ànsies de fer un pas endavant".

Té només vuit anys quan esclata la Guerra Civil, però aquesta marca la vida de la Mercè com la de tots aquells qui la van viure. Determina que es traslladi a viure amb els seus pares a Alella primer, i el seu pare serà empresonat en camps de concentració a França i a Tarragona. La Mercè en conserva vius records en imatges, especialment el del bombardeig als laboratoris Cusí del Masnou: "era com si fos aquí mateix. Els pares em van dur a un camp de garrofers a tocar del bosc de Can Calderó per protegir-me; dominaves un tros avall, les vinyes enllà de la Creu de Pedra...: veiem com els avions metrellaven la gent que corria a refugiar-se, això em va impactar molt".

Viu és també el record de la vegada en què els seus oncles-avis la van anar a recollir en taxi a Alella un matí de Nadal per anar cap a Barcelona. Era abans de la guerra, l'any que la Mercè va passar a Alella "per buscar aire pur", recomanació mèdica per a una nena de salut fràgil, i durant el qual va estudiar a les Salesianes del poble. "Passàvem per Plaça Catalunya quan el taxista ens va dir "avui ha mort Macià" i això em va impactar perquè el coneixia d'haver-lo trobat al cinema Publi on feien reportatges. Ell hi anava amb la seva filla i jo amb els pares".

No recorda d'on li ve l'afició per l'escriptura; en part, de l'avi i el pare –"eren molt aficionats a la lectura", recorda- però la Mercè porta l'afecció envers les lletres i la llengua a la sang; "m'ha agradat escriure sempre... estava obsessionada pel català", sobretot perquè no havia pogut créixer aprenent en la seva llengua, la que parlava a casa. Ha viscut sempre contrària a la repressió a la qual el català ha estat sotmès, i segurament aquesta n'ha forjat el seu esperit contestatari i inconformista. "De petita buscava el català... Una cosa és parlar-lo, l'altra, trobar les paraules escaients" i un dia es va dir que l'aprendria "quan hi hagués alguna possibilitat d'aprendre a escriure'l". L'oportunitat li va arribar primer amb *El noticiero Universal*, que publicava normativa lingüística a la darrera pàgina i, ja de gran i a Alella, a l'escola d'adults amb la Dolors Alibés, mestra i sempre més amiga. També va estudiar Magisteri tot i que no ha arribat a exercir.

Autodidacta i exigent, la Mercè s'ha entregat a l'aprenentatge i perfeccionament del català amb determinació, com a camí d'alliberament i de manifestació del propi Jo; necessitat de reivindicació íntima de la seva identitat.

La seva poesia és pensament, reflexió i mitjà d'introspecció; rica evocació de la pròpia experiència i camí de creixement personal. "Un dia, de cop i volta,/ al temps li faré trampa;/ guimbada de titella,/ tomb sec de la clau mestra,/ m'escurçarà el camí,/ saltant l'última reixa." (fragment del poema *Enyor)*. És una poesia del compromís, com la de Salvador Espriu, a qui tant admira i a qui dedica alguns poemes. Més enllà d'instants quotidians, a les seves paraules hi perviuen sentiments de lluita i esperança, el dol per la llibertat negada i la moral imposada, i transmeten la força vital de qui les escriu. "Dits de ferro, social,/enguantats,/les parpelles em barren./Signes,/ també molt socials,/em menen el pas.(...)" (estrofa del poema "Tardor Arreu", a Onades).

> D'haver-se donat a conèixer com a autora poètica, tindria el seu espai en la memòria col·lectiva per la qualitat de la seva obra, però també per la seva persona o –prenent paraules seves- pel seu gran retall de veritat: una dona vital i inquieta que estima profundament la seva llengua i ha lluitat per la seva identitat cultural.

La Mercè també ha escrit en prosa –té dos llibres inèdits- i guanyat diversos concursos literaris. El 1981 guanya el certamen literari Goleta i Bergantí del Masnou amb el recull "Mediterrània" i serà premiada en dues edicions posteriors del mateix concurs. Forma part del jurat de la Mostra Literària del Maresme en diverses ocasions. També va col·laborar a la revista *Alella*.

Però a més de poetessa i escriptora, la Mercè ha participat de manera significativa en política. Així, el 1977 col·labora amb Lluís Maria Xirinacs en la campanya per al Senat, "persona molt equànime a qui he admirat moltíssim". També forma part del primer ajuntament democràtic d'Alella (1979-1983), exercint de regidora d'Acció Social, Sanitat i Informació. "Érem el primer ajuntament democràtic i teníem la il·lusió per avançar". La Mercè també gestionava la redacció del butlletí municipal que actualment es segueix editant amb el mateix nom, *El Full.* "M'agradava perquè era una cosa nova. Llavors eren quaranta-cinc fulles grapades però ha conservat el nom. Encara els conservo tots". També parla de l'emissora de ràdio que tant ella com l'Esteban Riambau van voler aconseguir per al poble, "però ni jo ni l'Esteve ens en vam sortir". La Mercè exerciria també de delegada de cultura en dues legislatures però va haver de deixar l'activitat política en emmalaltir la seva mare. Hi tornaria el 2003 i el 2007 per donar suport a la candidatura del collectiu ecologista La Garnatxa a les eleccions municipals. ●

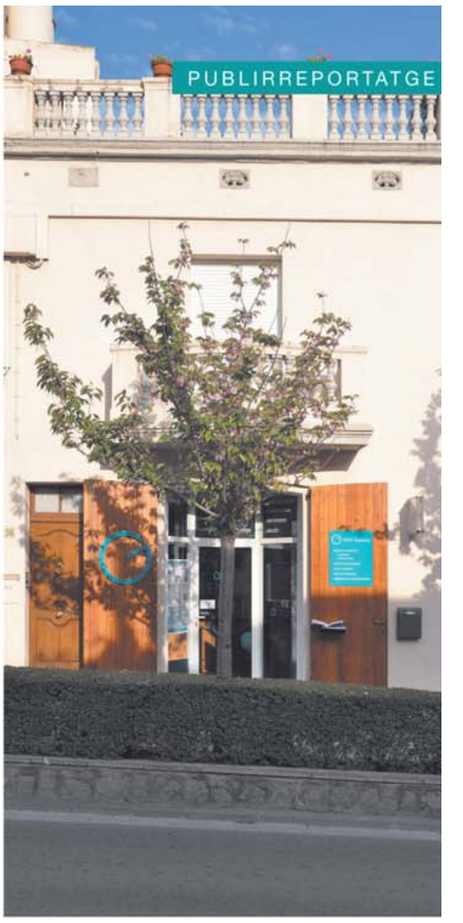

FICOMEX-GVC GAESCO

GESTIÓ DE PATRIMONIS - FONS DE INVERSIÓ

SOCIETAT DE VALORS I BORSA - PLANS DE PENSIONS

Josep Maria Fiter és una persona molt popular a Alella. És el cap visible de Ficomex, empresa amb més de 20 anys d'experiència i que ja en fa 12 que compta amb un despatx a Alella, a la Rambla d'Àngel Guimerà 58. Ara, Ficomex, amplia els seus serveis esdevenint un franquiciat GVC Gaesco per a Alella i la seva zona d'influència.

Com definiries Ficomex?
Com una assessoria integral que pretén donar un servei el més ampli possible al client. Nosaltres intentem resoldre tots els seus problemes, des de qüestions d'assegurances fins a la gestió de la jubilació. Assessorem al respecte de com invertir els estalvis per treure'n el màxim rendiment possible en funció de l'interès de cada client: des d'operacions de renda fixa amb mínim risc, fins a operacions de risc o fons d'inversió a països emergents. A més, a través dels nostres gabinets d'advocats, fiscalistes i laboralistes col·laboradors, gestionem per als nostres clients des d'una demanda per impagat fins a una herència.

Quin ventall de possibilitats més ampli!
Doncs ara ho és molt més. Esdevenir un agent GVC Gaesco representa també, entre d'altres moltes coses, poder oferir una assessoria financera en condicions molt bones.

Explica'ns què és GVC Gaesco.
GVC Gaesco és un del principals grups financers independents de l'Estat. Amb més de 60 anys d'història, és un dels líders en intermediació borsària. Gestiona i administra més de 3.200 milions d'euros i compta amb més de 24 mil clients. A data d'avui, GVC Gaesco té un equip de professionals de 130 persones i una xarxa comercial de 200 Agents Financers.

I què representa per als alellencs comptar amb una oficina GVC Gaesco al poble?
La vocació de GVC Gaesco és el servei: oferir al client el producte més adequat al seu perfil, vetllant pel compliment dels principis de lleialtat, transparència, rapidesa i eficiència. A banda de la intermediació en Renda Variable, Renda Fixa, ETFs, CFDs, Divises, Matèries Primeres, Opcions i Futurs, GVC Gaesco desenvolupa diferents activitats amb l'objectiu de satisfer totes les necessitats dels seus clients: la gestió d'actius (Fons d'inversió, Fons de Pensions i Sicavs), la gestió de carteres, la corredoria d'assegurances el Corporate Finance.

I si ara, per exemple, vull invertir en borsa... us vinc a veure?
Nosaltres et podrem assessorar sobre què val la pena comprar i què no, a on assumiràs més riscos i a on menys. A més, si operes amb borsa a través de la nostra aplicació informàtica, obtindràs tarifes molt reduïdes.

FICOMEX

GVC Gaesco
CONFIA EN MI

Rambla d'Àngel Guimerà, 58
Tel. 93 540 42 85
ficomex@ficomex.net

Eleccions municipals 2011

Diccionari de claus per entendre una legislatura

AGNÈS CÉSPEDES

Les eleccions del dia 22 de maig clouran un període de quatre anys que ha permès dilucidar el camí que emprendrà Alella en el futur més proper. Aquesta que tanquem ha estat una legislatura important, sobretot si atenem al fet que ha servit per fixar la proposta inicial del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal i perquè el context econòmic de crisi global en el qual ha transcorregut, sobretot a partir del 2009, ha aportat rellevància a unes àrees imprescindibles per donar a la ciutadania el servei que es mereix del seu Ajuntament, tant en l'aspecte assistencial com en el de promoció econòmica.

Políticament, es pot considerar aquest mandat com el de consolidació del projecte de poble de la coalició formada per ERC+La Garnatxa. Amb 1.502 vots, un 37% de l'escrutini, la formació republicana va guanyar les eleccions municipals celebrades el 27 de maig del 2007, molt per davant de la resta de partits que s'hi presentaven. La segona formació més votada va ser CiU -764 vots-, seguida pel PP -417 vots-, Amor per Alella COR -395 vots-, PSC -359 vots-, Gent d'Alella -275 vots- i IC-V -157 vots-. Uns resultats en certa manera sorprenents, ja que ni els vencedors esperaven una victòria tan àmplia, com van reconèixer, ni una formació històrica com els ecosocialistes s'imaginaven una debacle tan gran que els deixés fora del consistori. Enmig, dos partits de nova creació, COR i Gd'A, convencien un bon nombre d'electors per aconseguir el suport necessari per tenir representació municipal. Aquest ball de vots es va traduir en sis regidors per a ERC-LG, tres per a CiU, i 1 regidor per al PP, un per al COR, un per el PSC, i un per a Gd'A.

La conformació d'un govern estable, que permetés dirigir el poble durant els següents quatre anys, va ser aquesta vegada més fàcil que en l'anterior legislatura, ja que ERC+LG i PSC van arribar ràpidament a una entesa per donar continuïtat al pacte que els havia portat a treballar junts els tres anys precedents. Així el 14 de juny de 2007 signaven l'acord que els donava la majoria fins avui, i que proclamava de nou a Andreu Francisco com a alcalde, amb Àlex Asensio, Laura Aloy, Jaume Ponsa, Isabel Nonell, Marta Giralt i Josep M. Serés (PSC) a l'equip de govern.

La resta de regidors -Carme Tort-Martorell, Cristina Xatart i Francesc Reverter de CiU, Javier Berzosa del PP, Albino Gallo del COR, i Mercè Marzo de Gd'A- han romàs a l'oposició amb l'únic canvi que va suposar la incorporació de Sergi Freixes pel COR després de la malaurada defunció d'Albino Gallo per malaltia el juny de 2008.

I ara altra vegada se'ns crida als ciutadans a exercir el nostre dret de vot per decidir qui volem que porti les regnes de l'Ajuntament. Renovarà Esquerra l'ampli suport del 2007? Aconseguirà CiU canalitzar la victòria del seu partit a la Generalitat per créixer a Alella? Podran populars i socialistes recuperar els vots perduts fa quatre anys? Es mantindran COR i Gd'A al consistori? I IC-V, obtindrà representació aquest cop? Ho sabrem el 22 el maig.

Albino Gallo: El 16 de juny de 2008, un any després de ser escollit regidor pel COR-Amor per Alella, ens deixava Albino Gallo. Qui va ser fundador i president d'aquest partit va morir a l'edat de 72 anys, a causa d'una llarga malaltia, mesos després de rebre l'encàrrec directe de l'alcalde Francisco d'assessorar el consistori en matèria de vitivinicultura. Gallo va iniciar el seu camí en política a principis dels anys 80, quan va encapçalar un llista independent al municipi veí del Masnou. Ja més endavant, als anys 90, plenament integrat a CiU d'Alella, va impulsar la campanya electoral que va fer alcalde el Dr. Antoni Caralps, i el 2002 en va assolir la presidència de l'agrupació local. Les fortes desavinences amb Salvador Artés, alcalde des de 1999 i qui havia estat proclamat candidat a la reelecció, van fer que fos ràpidament substituït, però la mort de Glòria Mas aquell mateix any el va fer assumir l'acta de regidor vacant. Essent impossible l'entesa amb CiU va passar a formar part del grup mixt. El 2006 va fundar el COR, partit que, fins al moment de la seva mort, va representar com a regidor a l'oposició.

Banda ampla: A finals de 2010, l'Ajuntament va procedir a la instal·lació d'una xarxa de fibra òptica que connecta els diferents equipaments municipals. Es tracta de 4 km de cable que milloren la comunicació i intercanvi d'informació entre l'Escola La Serreta, l'Escola Fabra, l'IES Alella, el consultori, Can Lleonart, l'Àgora, la Policia Local, Can Gaza, el mercat, l'oficina de turisme, el poliesportiu, el complex esportiu, el magatzem municipal i les diferents dependències de l'Ajuntament. Aquesta actuació va costar 580.000 euros que van ser finançats a través del Fons Estatal d'Ocupació i Sostenibilitat (FEOSL) i s'ha presentat com el pas previ a fer arribar la fibra òptica a les llars particulars del municipi.

Biblioteca Ferrer i Guàrdia: La biblioteca municipal d'Alella celebra des del passat desembre i fins al maig un doble aniversari: els 30 anys de la seva creació i els 25 de la seva ubicació a l'Hort de la Rectoria. Va néixer l'any 1980 ja com a biblioteca pública, impulsada per l'alcalde Josep Antoni Casco, sota proposta de Josep M. Gispert i ho va fer a l'Escola Fabra, on obria dilluns, dimecres i divendres de 5 a 7 de la tarda i rebia el suport de mestres, pares i mares. En poc temps, l'espai es va fer petit per la demanda d'ús que tenia i el 1984 es va plantejar el seu trasllat de manera que, després de diverses gestions, el maig de 1986 s'inauguraven les instal·lacions a l'Hort de la Rectoria. Des del principi, la biblioteca formava part de la xarxa de la Generalitat de Catalunya, però el 2004 va passar a la Xarxa de Biblioteques de la Diputació de Barcelona, fet pel qual es va assumir una reforma integral del local per redistribuir els espais, delimitant una zona infantil, una altra per a la lectura de premsa diària, una altra per a la consulta, i una mediateca amb ordinadors. Tot plegat va portar a un increment d'usuaris important, comptabilitzant-se més de 200 persones cada dia, i que van fer plantejar de nou que, a mig termini, caldria buscar un nou emplaçament per a una biblioteca cada vegada més popular. Va estar així com es va decidir el seu futur trasllat a l'antiga Fàbrica de Pintures, pendent per a aquesta propera legislatura, on ampliarà considerablement les seves instal·lacions, que ara mateix són molt reduïdes i no li permeten desplegar totes les potencialitats d'una biblioteca molt estimada pels alellencs i alellenques.

Càmera de vigilància: L'octubre de 2008 es va posar en marxa una càmera de videovigilància a la Rambla d'Àngel Guimerà amb l'objectiu de controlar les infraccions de trànsit que es produïen en el pas del semàfor que hi ha a la BP-5002, a l'alçada de Cal Xic. En els dos mesos que la càmera va estar en funcionament es van imposar un total de 3.500 multes, de les quals 500 corresponien a veïns i veïnes d'Alella. Aquest alt nombre de sancions va fer que es posés en marxa una campanya política i ciutadana en contra d'aquest sistema, amb dos grups del Facebook inclosos, considerant que el dispositiu tenia afany recaptatori i que multava quan els cotxes encara passaven en color ambre. En una campanya liderada pel popular Javier Berzosa, es va posar en dubte la legalitat de la càmera i el fet que algunes de les imatges que va captar apareguessin penjades a Internet. Per tot això, va haver qui fins i tot va demanar la dimissió del regidor de Governació, el socialista Josep M. Serés. Finalment, l'Ajuntament va retirar la càmera.

Camp de Futbol: Atenent a la històrica reclamació del CF Alella, el mes de maig de 2010, l'Ajuntament va inaugurar finalment uns nous vestidors per al camp de futbol. Es tracta d'una estructura prefabricada que inclou quatre vestidors per a jugadors i un vestidor per a l'àrbitre, amb 21 plats de dutxa, vàters i lavabos, una sala de cures i un petit magatzem. Està equipat amb aigua calenta, calefacció i aire condicionat. A aquesta actuació cal afegir la que es va fer uns mesos després, mitjançant la qual la brigada municipal i un conjunt de treballadors d'un pla d'ocupació van pintar la graderia i les parets del camp, millorant així la trista imatge que des de feia anys projectava aquest equipament.

Can Calderó-Can Serra: Les finques de Can Calderó i Can Serra, adjacents a Alella Vinícola, segueixen en el mateix estat que fa quatre anys. Malgrat l'aprovació de la modificació urbanística i la consolidació dels drets d'edificació d'ambdós àmbits, la crisi econòmica actual i les perspectives de futur no gaire encoratjadores, han fet que l'empresa promotora que havia de construir 4 edificis plurifamiliars amb un total de 74 habitatges s'hagi fet enrere. Aquesta situació no ha afectat els plans que l'Ajuntament té per aquesta zona, en l'àrea que li pertoca després de l'acord urbanístic, de manera que segueix endavant el projecte per a la construcció de l'equipament sociocultural que, entre d'altres, ha d'acollir el nou Casal d'Alella (veure entrada). El que sí que de moment s'endarrereix és l'arranjament d'un vial que connecti aquesta àrea amb l'Escola del Bosquet i el barri del Rost, que havia d'anar a càrrec de la constructora dels pisos.

Can Magarola: Desestimat ja en la passada legislatura, el projecte museístic que l'havia de convertir en un centre de referència per a l'estudi i la divulgació del món de la vinya i el vi –per car, innecessari i massa ambiciós-, Can Magarola va veure com el gener de 2008 es dissolia el Patronat municipal que s'encarregava del museu. A finals de 2007 va rebre una subvenció estatal per valor de 400.000 euros que van ajudar a que l'edifici no quedés abandonat i pogués afrontar una reforma que permetés integrar-lo dins la xarxa d'equipaments del poble. Així, l'agost de 2009 es van donar per acabades unes obres que van consistir en la reconstrucció de diferents sostres i forjats de l'edifici, l'habilitació de serveis a la planta baixa i al primer pis, i la construcció de rampes i accessos, amb l'objectiu de garantir-ne la conservació, donar-li una funcionalitat i permetre'n la màxima accessibilitat. Amb aquesta reforma, l'edifici va quedar a punt per acollir les aules de pràctiques del primer curs del grau superior de Gestió comercial i màrqueting enològic (veure entrada "Enologia") al primer pis, que compta amb una entrada independent. A la planta baixa, s'hi ha arranjat una part de l'antic celler i a la part exterior s'hi ha instal·lat voravies de maó, il·luminació i baranes que volen afavorir la realització d'activitats a l'aire lliure.

Can Manyé: La sala d'exposicions municipal ubicada a l'antiga fàbrica de Can Manyé està, des de principis de 2009, gestionada únicament per l'Ajuntament. La no renovació, per diferents desacords, del conveni amb el col·lectiu U-Verd, qui se n'encarregava des de la seva inauguració el 2005 i l'havia anomenada Comafosca, node d'art i pensament, ha fet que sigui la regidoria de Cultura qui en prengui les regnes. Des d'aleshores, s'ha ofert una programació estable d'exposicions i actes culturals, molts d'ells per potenciar els artistes i creadors locals i fomentar l'educació en art contemporani.

Can Segura: Després d'anys d'abandonament, durant la primavera de 2009 el consistori va arribar a una entesa amb els propietaris de la finca de Can Segura, situada entre la Via Gandesa i el carrer Londres del nucli de l'Eixample, per a la seva urbanització i arranjament. La parcel·la consta de 3.654m2 i està qualificada com a urbanitzable, però fins aleshores el propietari només hi podia fer 3 habitatges. L'acord establert amb l'Ajuntament, aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, li permet fer 12 habitatges de planta més pis distribuïts en 3 blocs de 4 habitatges cadascun, mantenint, això sí, la superfície de metres de sostre tal com estava. A canvi, el propietari es compromet fer efectius 333.000 per a l'adquisició de sòl per a habitatge social, a arranjar un espai com a zona verda i a cedir al municipi 2.000m2 que es destinaran a equipaments, entre els quals hi ha una nau de 760m2 –ja construïda- que servirà de magatzem per a la brigada. Alguns veïns van manifestar el seu desacord amb l'augment de densitat i es queixaven de la manca de diàleg amb l'Ajuntament.

Carretera BP-5002: Amb l'objectiu de pacificar el trànsit en el seu pas pel poble i facilitar-ne els diferents accessos, aquesta legislatura ha vist diferents intervencions sobre la carretera. En primer lloc, en l'accés al nucli del Canonge, on el primer trimestre de 2008 es va ampliar la calçada per habilitar-hi un carril d'espera d'incorporació des de la carretera, un altre carril d'entrada a aquesta via des del carrer Llorer i un accés a la carretera des del mateix carrer. També s'hi van construir les illetes corresponents per canalitzar els fluxos de trànsit i se'n van millorar les voreres, el drenatge i la il·luminació. Aquesta actuació va permetre que es reduïssin les retencions

que es produeixen a la carretera, sobretot en hores puntes. I, més endavant, l'abril de 2009, es va actuar sobre els canvis de sentit i semaforització al voltant del carrer Guilleries, per tal de millorar la comunicació entre els barris de Can Sors, La Gaietana i Mar i Muntanya. A més, el pas de vehicles i vianants dels dos accessos està ara regulat per semàfors, que en milloren la fluïdesa i la seguretat en aquesta intersecció. L'actuació es completà amb l'habilitació d'una passera que, per sobre de la riera, permet la comunicació entre ambdós costats. D'altra banda, també s'ha instal·lat un pas de vianants regulat per semàfors a la confluència amb el carrer Badalona i s'ha construït una vorera a la banda de muntanya en el seu pas per la Riera.

Casal d'Alella: Els passos per al trasllat del Casal al futur equipament que hi haurà a Can Calderó avancen lents però ferms. Constituït el Consorci que l'ha de gestionar, a l'estiu del 2006, aquesta legislatura ha servit per anar treballant la definició de com ha de ser aquest centre cultural, el seu projecte arquitectònic i establir les bases per a la seva execució. En aquesta línia, a l'abril de 2010, l'Ajuntament va adjudicar a l'empresa DAAB Vila-Ferrer-Canosa Arquitectes la redacció del projecte executiu de l'equipament sociocultural per un import de 160.199 euros, després que fos la proposta d'aquesta empresa la que guanyés el concurs d'idees que s'havia convocat prèviament. El primer estudi sobre aquest futur equipament planteja un edifici integrat a l'entorn, on una gran part de la seva estructura estigui soterrada. Serien 3 plantes subterrànies i una d'exterior amb la façana encarada a una zona enjardinada, amb un gran pati que proporcionarà llum natural a tot l'edifici. Tindrà un total de 4.000m2 de superfície que acolliran una gran sala-teatre polivalent amb capacitat per a 300 espectadors, dues sales socials, una sala de lectura, despatxos, bucs d'assaig, aules de dansa, vestidors, un bar-cafeteria, serveis i la recepció. A més, a la planta exterior s'hi ubicarà un hotel d'entitats. A principis d'aquest 2011 els membres del Consorci ja n'han pogut veure uns primers plànols i projeccions, esperant que es puguin fer realitat ben aviat.

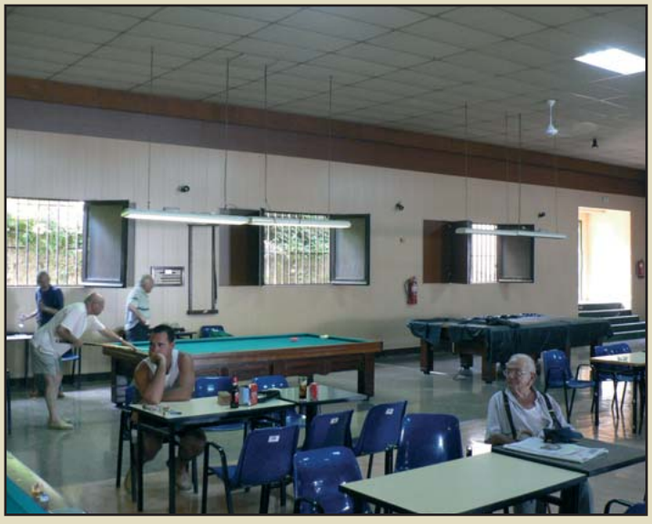

Casal d'Avis Can Gaza: Creat el 1984 i ubicat a Can Gaza el 1999, el Casal d'Avis d'Alella ha anat creixent, any rere any, en nombre de socis i activitats. Propostes formatives i lúdiques n'han fet un punt de trobada essencial per la gent gran del poble. Malauradament però, en aquesta legislatura s'ha hagut de lamentar un fet de molta gravetat: la presumpta malversació de fons per part de qui va ser-ne president des de l'any 2000 i fins al 2009, Joan Sanz. Qui ocupa des d'aleshores aquest càrrec, Jordi Molas, va adonar-se de diverses irregularitats econòmiques en assumir la presidència i amb el suport de l'Ajuntament va encarregar una petita auditoria. D'aquesta manera es va descobrir que els números no quadraven, que s'havien comptabilitzat múltiples vegades unes mateixes factures i que es trobaven a faltar 30.000 euros. Amb la intermediació de Josep Maria Fiter es va arribar a un acord perquè Sanz retornés els diners, concedint-li diferents terminis per als pagaments. D'altra banda, el Casal ha vist incrementades les seves activitats, amb propostes impulsades des de l'Ajuntament, i des de finals de l'any passat, compta amb un nou circuit d'exercicis al seu pati, en el qual també s'han plantat més arbres i s'hi ha instal·lat bancs, papereres i una font.

Cella Vinaria: A Teià, prop del nucli d'Ibars-Meia, l'any 1966 s'hi va trobar un jaciment de l'època romana, datat al segle I dC. L'any 2001, davant l'amenaça de la urbanització de la zona, es va excavar de nou i, en veure la importància de la troballa, l'Ajuntament va declarar-lo Bé d'Interès Local. A partir d'aleshores, l'objectiu ha estat la seva protecció i promoció com a centre d'estudi de la romanització a Catalunya, i concretament de com era el conreu, la producció i la comercialització del vi laietà fa 20 segles. La Cella Vinaria de Vallmora s'ha condicionat per poder ser visitada, i descobrir així les sales de premsat, els dipòsits de most i les tines semisoterrades per a la fermentació i envelliment del vi que utilitzaven els romans. Al costat del jaciment, la Generalitat ha construït un Centre d'Acollida Turística (CAT), la prova pilot de la Xarxa de Centres d'Acollida Turística de Catalunya, uns espais que, repartits per tot el territori, proporcionen als visitants informació sobre Catalunya i el tema específic al qual estigui dedicat cada CAT. Al de Teià s'hi explica la romanització de Catalunya i s'hi promocionen els vins i els cellers de la DO Alella.

Consorci de la DO: Amb l'objectiu d'impulsar d'una manera sòlida l'activitat turística i econòmica de la Denominació d'Origen Alella, el 7 de juny de 2010, es va constituir el Consorci de la DO Alella. El formen el Consell Regulador i 15 municipis del seu territori: Alella, Cabrils, El Masnou, La Roca del Vallès, Martorelles, Montornès del Vallès, Òrrius, Premià de Mar, Santa Maria de Martorelles, Sant Fost de Campsentelles, Teià, Tiana, Vallromanes, Vilanova del Vallès i Vilassar de Dalt. Al moment de la constitució, van declinar formar-ne part

els pobles d'Argentona, Montgat i Premià de Dalt. La creació d'aquest consorci va ser el resultat de la intensificació, en els anys precedents, dels contactes entre els municipis de la DO, que ja el 4 d'abril de 2009 va fructificar en un primer conveni de col·laboració per a la promoció dels vins. Ara la intenció és anar més enllà. El Consorci ha nascut amb la voluntat de ser l'instrument que permeti coordinar les polítiques turístiques dels municipis i promoure iniciatives per atreure visitants i donar a conèixer no només els vins, sinó també el patrimoni i el paisatge del territori DO. La idea és crear sinergies que donin valor als diferents béns històrics, culturals, paisatgístics, esportius i econòmics que tenen les localitats. Des d'un principi, el Consorci es va marcar un pla d'acció, consistent en la contractació d'un gerent, la presentació d'una sol·licitud a la Generalitat per demanar una subvenció per finançar el Pla de Foment, la senyalització del territori DO Alella, dur a terme una campanya de conscienciació i sensibilització en els municipis de la DO per fomentar el sentiment de pertinença, la creació d'un web amb informació del patrimoni dels municipis de la DO, així com la posada en marxa de l'enobús: un servei d'autobusos que oferirà excursions a residents i/o turistes, basat en la temàtica de l'enoturisme i la creació d'una xarxa de rutes o itineraris enoturístics amb visites a les vinyes, als cellers i/o al patrimoni cultural i arquitectònic dels municipis. La seu social de l'entitat és a Alella i es finança amb les aportacions que cada any fan els seus membres. El president del Consorci és l'alcalde d'Alella, Andreu Francisco, i el president del Consell Regulador, Joan Antoni Pérez-Roura, i els alcaldes de Montornès del Vallès i Premià de Mar, Daniel Cortés i Miquel Buch, respectivament, en són els vicepresidents. També formen part del Consell de govern, en aquest cas com a vocals, els alcaldes de la Roca del Vallès, Tiana, Cabrils i l'alcaldessa de Sant Fost de Campsentelles. Entre les primeres actuacions públiques que ha dut a terme aquest ens, hi ha la presentació de la imatge que representarà el territori DO d'ara en endavant, un gotim de raïm pintat amb aquarel·la en tons blaus i verds que sota el lema de Mar de Vinyes representa els municipis del consorci, i en les VI Jornades Gastronòmiques del Vi DO Alella, que s'han celebrat aquesta primavera.

Consulta per la independència: El 28 de febrer de 2010 Alella es va unir a l'onada de municipis que han organitzat consultes populars per la independència. Sota l'organització del col·lectiu Alella decideix, i amb el suport de decidim.cat i l'Ajuntament, durant tota la jornada de diumenge, entre les 9h i les 20h es va poder exercir el dret a vot a Can Lleonart. A més, per primera vegada, i de manera experimental, el vot es va poder emetre de manera electrònica. Dels 1.423 alellencs i alellenques que van votar –un 18% de participació sobre el cens de possibles votants- 1.265 vots es van decantar pel Sí a la independència, 116 vots ho van fer pel No, 31 van votar en blanc i 11 vots es van considerar nuls. La revista Alella va editar un número especial i gratuït que va sortir l'endemà recollint tota la informació i resultats de la consulta.

Cooperació internacional: Malgrat la crisi econòmica i l'obligat reajustament de pressupostos, des de l'Ajuntament s'ha fet, al llarg d'aquesta legislatura, una clara aposta per promoure la cooperació internacional. Així, a més de la creació d'una regidoria pròpia, gestionada pel mateix alcalde, s'ha mantingut l'acord per destinar el 0,7% del pressupost municipal a aquesta àrea. A més, el 26 de febrer de 2009, l'Ajuntament va aprovar la creació de la Comissió de Cooperació Internacional, un òrgan de participació ciutadana de caràcter consultiu, que té com a funcions definir i desenvolupar les línies estratègiques de l'Ajuntament en aquesta matèria, vetllar per la bona gestió del pressupost municipal que li és destinat i proposar i desenvolupar accions de sensibilització per a la població alellenca. En aquest sentit, ja des de novembre de 2008 es duen a terme les jornades Mirades al Món i, des del 2009, es convoquen les beques per a estades solidàries per participar en un projecte concret de cooperació.

COR: Aquestes són les sigles que identifiquen Amor per Alella, la formació política liderada per Albino Gallo que es va presentar per primer cop a les eleccions de 2007. Amb un programa enfocat sobretot a potenciar l'atenció social, el que, en el seu moment, va ser president de CiU i regidor per aquest mateix partit, ho va provar amb una candidatura independent, obtenint un total de 395 vots i esdevenint la quarta força política, per davant del PSC, amb la representació d'un regidor, ell mateix. A la seva mort, el va substituir al consistori el número 2 de la seva llista electoral, Sergi Freixes.

Crisi: La situació de crisi econòmica que està sacsejant el món, i molt especialment l'Estat Espanyol i Catalunya, també s'ha fet sentir a Alella. Ho ha fet afectant molts veïns i veïnes del poble, moltes empreses i negocis locals i també l'administració municipal. L'indicador més clar d'aquest context ha estat el final del creixement desmesurat de la indústria de la construcció, un sector del qual les arques municipals se n'havien beneficiat històricament. L'any 2009, els serveis tècnics municipals només van concedir llicències per a la construcció de 10 habitatges nous, una xifra ostensiblement reduïda, tenint en compte que el 2007 el nombre de llicències d'aquest tipus va ser de 188. La reducció es va notar igualment en el nombre de llicències per a obres menors. Tot i que, en un principi, aquest fet no es va veure reflectit en els pressupostos municipals, que

l'any 2010 van arribar al seu màxim històric ascendint a més de 14'5 milions d'euros, sí que l'any 2011 el govern municipal ha hagut de ser prudent i optar per la contenció, reduint-lo fins als 10'8 milions d'euros, una xifra molt per sota dels darrers cinc exercicis. Abans ja, el consistori, solidaritzant-se amb totes aquelles persones a qui per decisió estatal van veure retallat el seu salari, van aprovar la rebaixa de les retribucions dels càrrec electes i les assignacions dels grups municipals entre un 5 i un 10%, segons el cas. Així mateix, en les diferents ordenances fiscals s'ha aplicat una congelació en les taxes i impostos de caràcter municipal, que es mantenen invariables en el cas de la brossa i els guals des de l'any 2005 i en el de vehicles des del 2007. Un context econòmic que ha marcat en gran mesura aquesta legislatura.

Diables del Vi: Fum, foc i petards van ser els protagonistes, com no podia ser d'altra manera, de la celebració del 25è aniversari de la Colla de Diables del Vi d'Alella durant el 2008. Una exposició retrospectiva a Can Manyé va ser l'acte més pacífic de l'esdeveniment, que va comptar amb una multitudinària trobada de diables amb 12 colles participants el dia 26 d'abril, que van dur a terme un espectacular correfoc pels carrers del poble. Després, records per Can Patatina –primera seu de l'entitat- i retrobaments amb exdiables pels correfocs de Festa Major i de La Verema, per acabar-ho tot plegat amb una gran torrada per Nadal!

Enologia: Des del curs 2009-2010 l'oferta formativa del poble s'ha vist ampliada amb el cicle de grau superior de Gestió comercial i màrqueting enològic, un curs que s'imparteix en part a l'IES Alella, on s'hi fa les matèries més teòriques, i en part a Can Magarola i els cellers de la DO. Aquest cicle formatiu és el primer d'aquest tipus que s'imparteix a Catalunya i forma els estudiants en qüestions de màrqueting i turisme relacionat amb el món del vi, alhora que rep coneixements generals de cultura vitivinícola i elaboració de vins.

Escarabat morrut: Anomenat morrut de les palmeres o morrut roig és una espècie d'escarabat curculiònid, malauradament molt conegut al Maresme pels estralls que ha causat en moltes palmeres. És un insecte relativament gran, entre dos i cinc centímetres de llarg, i d'un color vermell òxid. El fet és que les seves larves excaven galeries de fins a un metre de llarg al tronc de les palmeres, arribant en força ocasions a matar-les. A la comarca han estat milers els exemplars afectats, i a Alella se n'han donat desenes de casos.

Escola Fabra: El passat mes de març s'inaugurava amb una gran festa la llargament demandada ampliació de l'Escola Fabra. Amb més de 75 anys d'història, aquest centre escolar feia anys que patia d'una greu manca d'instal·lacions, amb aules i espais insuficients per atendre les dues línies d'educació infantil i primària que hi tenen cabuda. El nou edifici, que s'integra totalment amb l'anterior, passa de 2.800m2 a 4.000m2, i ofereix nous espais comuns, com una pista poliesportiva i una gran porxada que uneix els dos edificis. També s'hi ha construït un gimnàs -que farà les funcions de sala polivalent-, una biblioteca, un menjador i una cuina. Amb tot, els alumnes de 5è i 6è que fins ara es veien obligats a seguir les classes des de l'antiga escola, a l'avinguda Ferran Fabra, podran incorporar-se a l'edifici del Bosquet el curs vinent. L'ampliació ha arribat a bon port gràcies al fet que l'Ajuntament, veient que el Departament d'Educació no podia fer front econòmicament a les obres, va decidir fer-se càrrec del projecte i avançar els 3'3 milions d'euros del cost de les obres mitjançant un crèdit, a canvi del compromís de la Generalitat de retornar-li aquest diners en un període de dos anys.

Escola La Serreta: El poble compta des del setembre de 2010 amb una segona escola pública, el CEIP La Serreta. Aquest centre s'ha construït en un solar de prop de 8.500 m2 situat entre els carrers de Núria i de la Vinya, i s'ha fet pensant en poder atendre la demanda de places escolars que es generi en el futur. Està dissenyada per donar cabuda a dues línies, però en aquest primer curs en funcionament tan sols acull uns 80 infants, repartits en dues aules de P3, una de P4, una de P5 i un intercicle de 1r i 2n de primària. Mentre no l'ocupin els alumnes, la planta superior de l'edifici destinat a primària l'ocupa el Centre de Recursos Pedagògics del Baix Maresme i l'Equip d'Assessorament psicopedagògic. El cost de la construcció del centre ha estat de 4 milions d'euros, que han anat a càrrec íntegrament de la Generalitat de Catalunya.

Escorxador: L'octubre de 2009 la Policia Local s'instal·lava finalment a l'antic Escorxador, que s'ha reformat i habilitat per a ubicar-hi les seves dependències. Abandonava així el reduït local que durant anys li ha servit de comissaria a l'annex de Can Lleonart per ocupar ara unes instal·lacions molt més àmplies i més adequades per oferir el seu servei al poble i per atendre les necessitats d'una plantilla que, poc a poc, ha anat creixent i que ja no tenia cabuda a l'antic espai. La nova seu de la policia a l'Escorxador, al passeig de Marià Estrada, consta d'una planta baixa on hi ha l'espai d'atenció al públic, com la recepció i l'oficina on s'atenen les denúncies, la sala de caporals, el despatx del regidor, el calabós i el lavabo; i un altell on hi ha els despatxos del sotsinspector i de l'administrativa. A la part posterior de l'edifici del segle XIX s'hi ha construït un

altre edifici, de caràcter més funcional, i d'ús exclusiu pel personal de la policia. Aquestes instal·lacions inclouen una sala de descans, uns vestidors i una sala polivalent amb capacitat per a unes 30 persones, on s'hi fan les reunions i sessions de formació. També és on es tramiten els DNI. A l'entorn, s'hi ha condicionat un aparcament per a les visites i els cotxes policials i una zona enjardinada. El cost d'aquesta actuació va ser de 800.000 euros, dels quals el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC) n'ha aportat 480.000.

Espais de Poesia: L'abril de 2008 es va celebrar per primer cop Espais de Poesia, una nova proposta cultural que enguany ha arribat a la seva quarta edició. Es tracta d'unes jornades que afronten la poesia des de totes les seves vessants, expressada a través de disciplines tan diferents, i alhora tan complementàries, com són la lectura, la música, el teatre, el circ, la dansa, les arts plàstiques, la gastronomia o els audiovisuals. Durant dues setmanes de primavera, es proposen entre 15 i 20 activitats de caire molt diferents, pensades per acontentar no

només un públic expert i avesat a la matèria, sinó per acostar aquest art a les escoles i a aquelles persones que no llegeixen poesia però que els pot atraure escoltar-la en veu d'un bon rapsode o cantant. D'aquesta manera, al llarg d'aquests quatre anys hi han participat poetes com Enric Casasses, Joan Margarit, Perejaume, Ponç i Pons, Albert Calls, Sílvia Tarragó, Montserrat Abelló, Josefa Contijoch, Joana Bel, M. Antònia Grau, Mireia Lleó i Nati Soler, i s'han recordat autors de la talla de Miquel Martí Pol, Josep Palau i Fabre, Feliu Formosa, entre molts d'altres. Un dels punts clau d'aquesta proposta ha estat, a més, que les diferents activitats s'han realitzat en diversos espais del poble, des de Can Lleonart, Can Gaza, Can Manyé, la Biblioteca, fins als cellers, l'entorn natural del poble, i fins i tot la Fàbrica de Pintures. Una aposta arriscada que ha obtingut els seus fruits amb una molt bona resposta del públic i excel·lents valoracions.

Fàbrica de Pintures: El novembre de 2007 l'Ajuntament adquiria la nau industrial de façana modernista ubicada al Torrent Vallbona que, des de mitjans del segle XX, tothom ha conegut com a Fàbrica de Pintures. Es tracta d'un edifici de 600m2 emplaçat dins una finca de 3.400m2 que acollirà en el futur la biblioteca municipal, a qui fa anys que se li ha quedat petit el local de l'Hort de la Rectoria, i una promoció de 12 habitatges públics en una part de l'ampli solar. En acabar la legislatura, encara no se'n coneix cap projecte concret, tot i que hi ha moltes expectatives dipositades en aquest futur equipament.
Ferrer i Guàrdia: Finalment el pedagog Francesc Ferrer i Guàrdia ha rebut el reconeixement que li és propi del municipi que el va veure néixer: ha estat declarat Fill Predilecte d'Alella. En un ple celebrat el 31 de març d'aquest mateix any 2011, es va recordar la seva figura com la de l'alellenc més universal, revaloritzant les seves aportacions a la pedagogia, l'educació laica, l'anomenada escola moderna, i el gran nombre d'estudis i assaigs que va deixar escrits al respecte. D'aquesta manera es posava el colofó a una sèrie d'accions que, des del centenari de la seva mort el passat any 2009, s'havien dut a terme, com són una exposició i uns itineraris teatralitzats per conèixer el personatge i la seva magna obra.

Gent d'Alella: Amb aquest nom es va presentar per primera vegada als comicis de 2007 la formació independent encapçalada per Mercè Marzo. Gent d'Alella agrupa un conjunt de ciutadans i ciutadanes sorgits originàriament de l'AMPA de l'IES Alella als quals s'hi va anar afegint diferents persones que creien en la possibilitat de fer política municipal sense estar en un partit polític. Amb una llista on destacava sobretot el nombrós grup de dones, va aconseguir 275 vots i una regidora, que des de l'oposició, ha mantingut un encès debat amb el govern municipal al voltant de qüestions com el POUM i la participació ciutadana.

Habitatges Socials: Alella ha vist com en els darrers quatre anys augmentava el nombre d'habitatges públics de lloguer. A finals de l'any 2009 es donava per concloses les obres i s'adjudicaven finalment els 61 els pisos que s'han construït a Cal Doctor, una promoció d'habitatges d'entre 42 i 61 m2 amb una plaça d'aparcament vinculada cadascun. Estan ubicats en dos edificis situats a la Riera de la Coma Fosca números 48-50 i 52-54, i tenen un preu d'arrendament que oscil·la entre els 326 i els 439 , segons la superfície. A més dels 53 alellencs i alellenques que van veure's afortunats en el multitudinari sorteig per a obtenir un d'aquests pisos –amb 158 participants-, en ells s'hi ha reinstal·lat els fins ara inquilins dels habitatges socials

del carrer Les Heures, uns pisos que han estat reformats i en els quals s'hi ha instal·lat un ascensor i que es destinaran a partir d'aquest any a persones més grans de 65 anys. Tots ells han formalitzat un contracte de lloguer per a cinc anys amb dret a pròrroga per a cinc més si es segueixen complint els requisits necessaris. Però la borsa d'habitatge dotacional no s'estancarà aquí, ja que l'Ajuntament ha estat duent a terme les gestions pertinents amb la Generalitat de Catalunya perquè al solar adjacent a la Fàbrica de Pintures, que va ser adquirit per l'Ajuntament el 2007, s'hi puguin construir un total de 12 nous habitatges socials i que al carrer Canonge se n'hi puguin fer 2

més. A ells s'hi aniran sumant aquells que en el futur vulguin afegir-hi els propers governs, atenent a un Pla d'Ordenació Urbanística Municipal que, pendent d'una aprovació definitiva, deixa per ara una sèrie de reserves de sòl fetes amb aquesta finalitat.

ICV: Després de 20 anys amb representació a l'Ajuntament de la mà de Fede Moraleda, Iniciativa per Catalunya-Els Verds, encapçalada aquesta vegada per Rosa Moraleda, es va quedar a les passades eleccions de 2007 sense regidor al consistori. Els ecosocialistes van rebre tan sols 157 vots, molt lluny dels 425 que havien obtingut l'any 2003. Un nou panorama polític marcat per l'aparició de noves llistes independents i el relleu al capdavant del partit són els motius que apunten a aquesta situació.

IES Alella: Durant el curs 2007-2008, l'Institut va celebrar els seus primers 20 anys en funcionament. A l'acte institucional d'obertura, en què hi van ser presents alumnes de totes les promocions, van seguir un conjunt d'activitats de tot tipus, destinades a promoure la relació entre tots els membres de la comunitat educativa, a més de pares i mares i exalumnes. Diverses xerrades, exposicions, una bicicletada… van ser el preàmbul a un gran acte central el 6 d'abril de 2008 i a la sempre desitjada festa de final de curs. A més, la Revista Alella li va dedicar un dossier especial al nº289 que va servir perquè molts exalumnes recordessin els barracons o cargoleres en què es va impartir classe des de 1987 fins al 1995, el trasllat a l'actual edifici i el bon ambient que sempre s'ha respirat al centre.

Jutjat de Pau: Josep Sala i Foré va ser escollit, el setembre de 2007, nou jutge de Pau del poble, en substitució de Roser Arenas. Com a nou titular, el gener de 2009 va ser al capdavant del trasllat d'aquestes dependències al nou local del carrer Santa Teresa, fent cantonada amb el carrer Eduard Serra i Güell. El nou edifici està llogat per l'Ajuntament des de 2007, qui l'ha condicionat per acollir d'una manera més adequada el Jutjat, a més de 3 entitats a la seva planta superior, com són l'Associació Cultural Revista Alella, la Polifònica Joia i l'Associació Dones Solidàries d'Alella. El Jutjat compta ara amb una sala de casaments més àmplia i lluminosa, d'estil modern. A més, també ha millorat ostensiblement l'espai destinat a oficina i atenció al públic. La jutgessa de pau substituta és, des del gener de 2008, Montserrat Bengochea.

Llar d'infants 'Els Pinyons': El curs 2007-2008 els alellencs més petitons estaven d'enhorabona: per fi el poble disposava d'una llar d'infants municipal! La inauguració oficial es va fer el setembre de 2007, amb la presència de l'aleshores conseller d'Educació Ernest Maragall. L'anhelat equipament se situa a l'Avinguda del Bosquet nº5, just davant l'Institut, en una àrea del municipi dedicada íntegrament a l'educació. Les instal·lacions disposen de quatre aules perfectament adaptades, una cuina i el pati, que donen plaça a un total de 61 infants de 0 a 3 anys. L'equip el formen una directora, quatre educadores, dues educadores de suport i la cuinera, que són qui s'encarreguen d'oferir un extens programa de serveis consistent en Servei educatiu d'infants de 4 mesos a 3 anys, en un horari que va de les 8.45 a les 12h i de les 15 a les 17h; el servei d'acollida matí (SAM), de 8 a 8.45h; el servei d'acollida a la tarda (SAT) de 17 a 18h; el servei de menjador amb cuina pròpia, així com el servei de pares i mares, els tallers per a famílies, l'anomenat cafè de les 15 h, i també els espais oberts a totes les famílies del municipi com són L'aventura d'educar i l'Espai nadó.

Mercat municipal: Una degustació d'un assortiment de productes de les diverses parades i un petit concert de jazz i bossa-nova van ser els eixos de la festa de celebració dels 25 anys de la reforma del Mercat municipal, que es va fer el 26 de juliol de 2008. De pas, es donava a conèixer a aquells que no en són clients habituals la gran varietat d'aliments de qualitat que s'hi poden trobar. Més endavant, a principis de 2010, el Mercat va veure millorada la seva imatge, amb nous i moderns rètols a les parades que identifiquen la seva activitat segons el color. Així mateix, des de l'estiu del 2010, es poden fer comandes per Internet i veure la informació de campanyes i ofertes de les diferents parades mitjançant el web www.mercatalella.com.

Músics en residència: En la seva sisena edició, l'any 2010, el Festival d'Estiu va presentar una gran novetat en la seva proposta cultural: els músics en residència. Aquest és un projecte –que sembla que tindrà continuïtat- pel qual es va convidar 9 músics professionals -dos violins, dues violes, un violoncel, una flauta travessera, una trompa, un piano i una cantant- a passar una setmana a Alella, on van gaudir de l'oportunitat de tocar plegats en formacions de cambra variades i que d'altra manera són difícils de programar. Els músics, que en aquesta primera experiència van ser Vladislav Bronevetzky (piano), Alícia G. Barrientos (viola), Jose Vicente Castelló (trompa), David Ethève (violoncel), Virgínia González (violí), María José Orduño (flauta travessera), Mireia Pintó (mezzosoprano), Joaquín Riquelme (viola) i Helena Satué (violí), van oferir dos concerts al Jardí de les Quatre Torres. A més, els veïns i veïnes del poble que ho van desitjar, van poder presenciar en directe els assajos que es feien al llarg de la setmana en qüestió a Can Lleonart.

Papers de Vi: Després de l'edició de cinc números especials Verema de la revista Alella, el setembre de 2008 naixia un nou projecte editorial de l'associació que l'edita: Papers de Vi, una publicació dedicada íntegrament a la DO Alella, els vins que s'hi produeixen i tots aquells aspectes, gastronòmics i culturals, que l'envolten. Inicialment ho feia com un número extra de la revista Alella que sortia amb motiu de les festes de la Verema, però a partir de la seva tercera edició, a la tardor de 2009, va passar a tenir entitat pròpia, distribuint-se com un encartat dins la revista que l'havia fet créixer. Però amb això no n'hi va haver prou, ja que la bona acollida que li ha estat dispensada a Papers de Vi ha fet que, des de la tardor de 2010, se'n desvinculi definitivament per començar a caminar tot sola. A les seves pàgines es parla dels vins elaborats pels cellers de la DO, es fan tasts, es proposen maridatges en col·laboració amb

restaurants de la comarca, es recorda la història de les vinyes de la DO, s'hi entrevista els protagonistes de la cultura vitivinícola, tot plegat amb l'objectiu de reforçar el coneixement, difusió i promoció de la Denominació d'Origen que porta el nom d'Alella. Es pot trobar als Ajuntaments dels 18 municipis de la DO i les vinateries, restaurants i botigues de queviures selectes de la zona i voltants. Així mateix, compta amb una web, www.papersdevi.cat, on s'hi poden consultar tots els números publicats fins ara.

Peatge: Després que al final de la passada legislatura entrés en funcionament el sistema de bonificacions per als usuaris habituals del peatge de l'autopista d'Alella, any rere any han estat més les persones que s'hi han adscrit. El 2009, un 30,5% dels usuaris habituals van accedir gratuïtament i un total de 6.387 van fer ús de les bonificacions. D'altra banda, des de finals de 2010 s'ha aconseguit també bonificacions del 25% en els peatges de la barrera troncal de Vilassar de Dalt i l'accés de Premià de Mar als vehicles lleugers que facin més de 16 viatges al mes, amb origen o destí a la comarca. Posteriorment, quan s'implantin les mesures tecnològiques necessàries, les bonificacions també s'aplicaran als vehicles amb baixa emissió de CO2 i als vehicles d'alta ocupació. De tota manera, el 5 de juliol de 2009 es va aprofitar el 40è aniversari de l'autopista del Maresme per fer una nova acció reivindicativa davant el peatge–com les realitzades durant l'any 2003/2004-, aconseguint que s'obrissin les barreres durant mitja hora. L'opció principal per la gratuïtat absoluta en el futur passa pel projecte de la Ronda del Baix Maresme, presentat per la Generalitat el setembre de 2010, que eliminaria definitivament el peatge i habilitaria una rotonda per accedir a l'autopista. Però la primera proposta que s'ha vist té com a contrapartida l'afectació de diferents terrenys i carrers del poble, fet pel qual l'Ajuntament hi ha presentat al·legacions.

Piscina: Des de l'abril de 2008 Alella torna a tenir piscina municipal. Després de quinze anys sense aquest equipament, d'una intensa discussió política i ciutadana sobre la seva ubicació, i de feixugues gestions burocràtiques, finalment es posava en marxa l'anomenat Complex Esportiu Municipal, al carrer Pau Vila, a tocar del polisportiu. L'equipament compta amb una piscina de 12 x 25 metres, una altra piscina d'hidromassatge de 5 x 9 metres, bany de vapor, una sala de condicionament físic de 300m2, una sala de spinning i dues sales destinades a les activitats dirigides, com són l'aeròbic, els steps, pilates i tonificació. Unes instal·lacions de primer nivell, gestionades per la UFEC, que deixen enrere l'antiga piscina descoberta de Can Vera que molts encara recorden. La màxima sostenibilitat va ser un dels principals criteris a l'hora de construir l'edifici del Complex. A més de 34 plaques solars fotovoltaiques a la seva coberta per generar electricitat, cal dir que l'aigua que omple la piscina prové del pou de Ca l'Hereuet, i que el fet que l'equipament es trobi semisoterrat, permet el seu aïllament tèrmic, estalviant així en energia per a climatitzar-lo. El cost final que l'Ajuntament va haver d'assumir per la construcció de l'equipament va ser més alt del què s'havia pressupostat inicialment, cosa que va desfermar dures crítiques al govern per part de l'oposició.

Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM): El passat 3 de febrer s'aprovava inicialment el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM), el document que servirà per definir el desenvolupament d'Alella durant els propers 20 anys. Ho va fer amb els vots a favor de ERC-LG, PSC, CIU, PP i COR i un únic vot en contra del Gd'A, després de pràcticament dues legislatures de treball de diferents equips tècnics i intens debat polític. El govern municipal ha assegurat, en la seva presentació, que s'ha elaborat seguint quatre objectius estratègics: protegir i valoritzar el sòl no urbanitzable d'ús agrícola i forestal; generar un parc d'habitatge assequible i de protecció oficial; incrementar i millorar els equipaments públics; i dinamitzar l'economia i el sector productiu terciari. Pel que fa al primer punt, aquest POUM deixa acotat el sòl urbà i reserva dos terços del territori com a sòl no urbanitzable, és a dir, un total de 632 hectàrees definides com a espai natural, zona agrícola i forestal. Un altre dels pilars d'aquest Pla és la previsió d'habitatge per a les properes dues dècades, que es fa pensant exclusivament en un creixement intern. Es calcula la construcció de 300 habitatges, dels quals 120 podrien ser de protecció oficial. En relació a la promoció econòmica del municipi, es diposita grans esperances en el desenvolupament de la finca de La Miralda, on, d'acord al Pla Territorial Metropolità, s'hi preveu la creació d'un gran espai verd vinculat a un parc empresarial que actuaria com a motor de les indústries i empreses del poble. Entre les crítiques que ha despertat aquest Pla, s'han fet sentir especialment les dels veïns dels barris de Mar, que veuen com són els seus nuclis els que veuran un increment d'habitatge més notori, mentre que altres àrees s'han protegit o destinat a equipaments. També ha aixecat algun recel la intenció mostrada de destinar els actuals camps de conreu del Pla/La Fontcalda a la construcció d'un futur complex esportiu d'ús supramunicipal. A més, tot i que es dóna alguna passa endavant, no s'acaba de definir una bona solució per a la preservació i manteniment de les moltes masies i cases de senyor amb què compta el terme. Sigui com sigui, abans de la seva entrada en vigor, el govern municipal haurà d'estudiar les possibles al·legacions que s'hi facin, i serà aleshores quan el POUM tornarà al Ple per ser aprovat provisionalment. Llavors, el Pla estarà a punt per ser enviat a la Generalitat, que és qui en farà l'aprovació definitiva. Tot plegat pot suposar un període d'entre un i dos anys a comptar a partir d'ara. Per tal que tothom qui vulgui pugui consultar la documentació relativa a aquest POUM, s'ha obert la pàgina www.alella2025.cat, en la qual qualsevol persona pot descarregar-se les diferents memòries, informes i plànols del Pla.

Pous i mines: L'aigua és un bé escàs i, per aquest motiu, l'Ajuntament, mitjançant l'empresa Sorea, concessionària del servei d'abastament d'aigua a Alella, ha dut a terme la recuperació de sis pous i dues mines d'aigua, entre els quals hi ha el pou Arenas, Mar i Muntanya i Can Xalon. Així, des de principis de

2009 l'aigua es redirigeix cap al dipòsit de la Creu de Pedra, on és potabilitzada. Aquesta nova captació d'aigua suposa 360.000m3 anuals, prop del 40% del volum que subministra el sistema d'Aigües Ter-Llobregat (ATLL) cada any. A més, el projecte va rebre el premi a la millor iniciativa local per a l'estalvi d'aigua de la Diputació de Barcelona, dotat amb 6.000 .

Rector: Des de finals de 2007, l'església de Sant Feliu compta amb un nou rector, Mossèn Josep Fàbregas, masnoví de naixement, que substitueix Mossèn Guillem Brossa, qui va marxar per tal d'anar a ampliar els seus estudis teològics a Salamanca. Els anys previs, Mn. Fàbregas havia desenvolupat la seva tasca com a capellà a Mataró, Premià de Mar i El Masnou.

Revista Alella: La revista que teniu a les mans compta ja amb més de 50 anys d'història. Podem dir que ha plogut molt des que el gener de 1960 se'n publicava un primer número, que en aquells primers temps era el butlletí de l'Associació Catòlica d'Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia. Des d'aleshores hi ha hagut molts canvis, moltes persones han passat per la seva redacció, han estat molts els col·laboradors i voluntaris que hi han participat, però amb la salvaguarda que suposa comptar amb l'Associació Cultural Revista Alella com a editora, ha seguit creixent any rere any per seguir acostant a tots els alellencs i alellenques l'actualitat del seu poble. I no només això, sinó que la voluntat de la Revista Alella és i ha estat sempre la de tenir un paper en els temes de reflexió i debat que ens afecten, donant veu a aquells que són protagonistes de la nostra història i subministrant la informació que no es troba per altres vies. Una revista que ha estat i vol seguir sent testimoni privilegiat de l'esdevenir d'un poble.

Rials: Al llarg dels darrers quatre anys, s'ha seguit batallant per la preservació definitiva de la Vall de Rials. Al juliol de 2008, l'Ajuntament va saber que una primera sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) li donava la raó i estimava que no hi va haver inactivitat administrativa pel desenvolupament del polígon industrial a Rials, revocant així la resolució judicial de març de 2005 del contenciós administratiu presentat pels propietaris majoritaris de les 8 hectàrees de la vall en litigi. La sentència, en ser ferma i no poder ser recorreguda, permetia prosseguir amb els treballs del Pla General d'Ordenació Urbanística, encallats des de la passada legislatura. Un any després, el TSJC es pronunciava sobre el segon contenciós que restava obert sobre la vall de Rials. En aquest cas ratificava que la potestat de la planificació urbanística recau en l'administració local i no està subjecta als acords establerts en un conveni d'intencions. La sentència declara nul·la la resolució del conveni subscrit per Rials SA l'abril de 2003 i obliga a l'Ajuntament a compensar-la amb 16.240 , per les despeses derivades d'aquest incompliment. Malgrat tot, el govern municipal va considerar que aquesta sentència era favorable als interessos del poble, perquè no comprometia la capacitat planificadora de l'Ajuntament. Amb la resolució d'aquests dos contenciosos pendents sobre la Vall de Rials, s'obria de nou la porta cap a la solució d'un conflicte urbanístic que s'arrossega des de fa més de quinze anys i que ha de quedar resolt amb l'aprovació del futur POUM.

Riera: El somni de veure la Riera convertida algun dia en un passeig va fent-se poc a poc realitat. Si més no, per parts. I és que, a la primavera de 2010, es va inaugurar el que és el seu primer tram, de 470 metres de llarg, entre els carrers de Les Heures i Marià Estrada. La reforma d'aquest espai ha consistit en la creació d'una àrea de sauló per a la circulació de vianants al costat de la carretera i un vial d'un únic sentit que dóna accés als habitatges i establiments comercials de la zona, al qual també s'ha incorporat un carril bici d'un metre d'amplada. A les zones de més amplada, s'hi ha habilitat un total de 32 places d'aparcament. En aquest traçat també hi destaquen els molts arbres que s'hi ha plantat –un total de 66 aurons-, la il·luminació dels 33 nous fanals i els bancs i papereres que s'hi ha instal·lat. Ara només manca tirar endavant l'arranjament dels 6 trams restants entre Alella Parc i El Masnou.

Ronda del Baix Maresme: A finals de setembre de 2010, la Generalitat va dur a exposició pública el projecte de la Ronda del Maresme, una proposta de desdoblament de l'autopista C-32 en dues calçades laterals de dos carrils cadascuna. La Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques considera que l'autopista podria col·lapsar-se en el moment que connecti amb l'AP-7 a Tordera, ja que l'antiga N-II no pot absorbir el trànsit que es preveu que hi haurà. Aquest projecte, i l'afectació de terreny que hauria de comportar, suposaria grans moviments de terra a les zones afectades, la demolició del pont de la Creu de Pedra, la desaparició d'un tram del carrer Llorer, o l'edificació d'una carretera a la Vall de Rials. És per tot això que l'Ajuntament s'ha oposat a la proposta, i ha demanat a la Generalitat que desestimi el projecte en considerar que suposa "un sobredimensionament de les infraestructures viàries, un consum excessiu de sòl i una bateria d'impactes irreversibles sobre el medi, el paisatge, l'estructura social i productiva del territori, la qualitat de vida i el patrimoni cultural i identitari del municipi i de la comarca", i apel·la a les afectacions sobre l'estructura urbana del Canonge, la xarxa hidrogràfica i el Camí del Mig i les conseqüències mediambientals d'aquesta infraestructura.

Serveis Socials: L'octubre de 2009, l'àrea de Serveis Socials estrenava nova ubicació. Després de molts anys ocupant la planta baixa de l'Ajuntament, es va traslladar a les dependències municipals que hi ha sota del Centre de Salut, al torrent Vallbona 75-77, on hi havia hagut el Punt d'Informació Juvenil. Es tracta d'un espai més ampli, adaptat per a les persones amb mobilitat reduïda, i de caràcter molt més funcional que les antigues oficines. Amb l'objectiu de millorar l'atenció als seus usuaris, oferint més discreció i agilitat en el servei, compta amb una recepció-sala d'espera, una sala de treball, una sala de reunions, quatre despatxos, un arxiu i un lavabo. El canvi de local va venir acompanyat d'un canvi de telèfon:

el nou número és el 93 540 63 07. Paral·lelament a aquest trasllat, l'Ajuntament ha donat especial atenció a l'àrea de Serveis Socials al llarg d'aquesta legislatura, ampliant els Serveis d'Atenció Domiciliària –mitjançant concessió a la Fundació Aymar i Puig- i dotant-la de destacats pressupostos malgrat les retallades de la crisi econòmica.

Skate Park: Per tal de donar resposta a les demandes dels practicants d'un dels esports que darrerament ha anat guanyant més adeptes entre el jovent, Alella s'ha dotat d'una pista estable de skate a la Riera, davant del peatge de l'autopista.

Després de desmuntar la petita pista half-pipe del Canonge per millorar l'accés al barri, els afeccionats a aquest esport havien quedat orfes d'un espai on patinar i és per això que el consistori va plantejar la creació d'un nou espai per a aquest fi a la zona de La Serreta, a tocar de l'escola Laie. Aquesta proposta va comptar amb una forta oposició veïnal, cosa que va portar a l'Ajuntament a acordar-ne la ubicació, amb la col·laboració l'equip d'arquitectes que desenvolupa el projecte de passeig de la Riera, a l'espai que ocupa actualment. Així, a l'abril de 2009 s'inaugurava un equipament de 500 m2 i 6 elements com rampes, plataformes, baranes i graons, on desenvolupar salts, trucs i piruetes amb patins, patinets, skates i bicicletes BMX.

Tanatori: Coincidint amb el dia de Tots Sants, el passat 2010 es van obrir les portes del nou tanatori municipal, un equipament diàfan i lluminós, que millora i dignifica l'espai destinat a la vetlla dels difunts alellencs. L'obra va ser realitzada per la concessionària del cementiri, Pompas Fúnebres de Badalona, qui es va encarregar d'enderrocar l'antiga sala de vetlles per a fer-hi al mateix lloc aquest nou servei. Es tracta d'un edifici modern, amb vidre, però amb una estructura de fusta que en filtra la llum i les vistes indiscretes des de l'exterior. El nou tanatori compta amb una sala d'estar, un lavabo i una sala mortuòria independent.

TDT: Des de finals de 2007 els alellencs i alellenques veuen la Televisió Digital Terrestre, deixant enrere l'analògica, gràcies a la instal·lació del sistema múltiplex al repetidor del Turó de les Monges. Ja sigui per aquest repetidor, pel que després es va instal·lar a Mas Coll, pel de Teià o pel de Collserola, encara ara són algunes les queixes d'un mal visionat de la televisió, que sovint costa sintonitzar els canals o que es perd el senyal. Malgrat tot, la TDT, permet gaudir de la programació del primers canals públics de la comarca, M1TV i M2TV, impulsats entre d'altres per l'Ajuntament i en el qual el poble té els seu petit espai propi de notícies.

Transport públic: El transport públic, i més concretament, el servei d'autobús, sempre han estat un dels motius de més queixes per part dels veïns del poble. El fet que molts nuclis es trobin dispersos en el territori i aïllats de les principals vies de trànsit, fa molt difícil poder atendre les diferents demandes del servei. Al llarg dels darrers quatre anys s'ha seguit lluitant per aconseguir que l'autobús arribi al màxima de veïnats, tot i que la crisi econòmica no ho ha posat fàcil. Així, l'estiu de 2009, el nucli d'Ibars-Meia, que comptava amb una parada de bus gràcies al conveni amb l'Ajuntament de Teià, va veure com aquesta s'anul·lava per manca de pressupost. Però aquest fet aïllat va portar l'Ajuntament a potenciar el servei, reforçant les línies Alella Exprés i Alella Circumval·lació, ampliant-ne l'horari i incrementant el nombre d'expedicions en hores punta, respectivament. També ubicant una nova marquesina a la parada de Can Lleonart i bancs a la resta de punts de recollida. Les millores es van agrair, com denota el fet que de 2009 a 2010 es va produir un increment de més de 10.000 usuaris anuals. Per si fos poc, des de novembre de 2010 hi ha una nova línia que uneix Alella, Teià i El Masnou amb Barcelona, finançada pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya. En aquest cas, afavoreix especialment els nuclis d'Ibars-Meia i de Can Sors que ara han de fer menys combinacions per arribar a la Ciutat Comtal. D'altra banda, el març de 2010, l'Ajuntament va arribar a un acord amb el col·lectiu de taxistes per tal d'oferir un servei a demanda per als veïns i veïnes majors de 65 anys o amb un grau de minusvalidesa reconegut del 33% per un preu únic de 2 euros en trajectes interns dins el municipi. Prèvia reserva al telèfon de l'Ajuntament aquests usuaris poden fer ús del taxi per anar a al CAP d'Alella, la comissaria de la Policia Local, el Mercat Municipal, Can Gaza, el Complex Esportiu Municipal o a qualsevol de les parades de bus, o de retorn. Els 4 euros restants del cost del servei els assumeix l'Ajuntament.

Turisme: En un context de crisi com el que estem vivint, diversos agents econòmics del poble amb l'Ajuntament al capdavant van veure que un dels elements a potenciar al municipi per crear riquesa i possibles llocs de treball era el turisme. Per aquest motiu i prenent com a principal valor el món de la vinicultura, es va impulsar el Consorci DO Alella (veure entrada específica) que comença a caminar amb força. En paral·lel, l'Ajuntament va posar en marxa l'estiu de 2010 una oficina d'informació turística a Can Lleonart, a l'annex que abans ocupava la policia. Es tracta d'un espai d'atenció, informació i divulgació de tots els atractius d'Alella, no tan sols dels que es desprenen de la vinya i el vi. Així, s'hi pot trobar material referent a la ruta modernista, a Ferrer i Guàrdia, a les festes tradicionals del poble, i també a l'entorn natural. I és que aquesta mateixa oficina acull un punt d'informació de la Serralada Litoral des del qual es facilita informació general del Parc i dels recursos que ofereix -com ara itineraris, programes pedagògics, activitats turístiques o de lleure- tot distribuint materials de difusió, plànols i publicacions diverses. ●

El Nou RESTAURANT
Can Doctor

Cuina creativa de temporada
Cuina per a celíacs

Menú diari: 13€+IVA
Menú cap de setmana: 30€+IVA

www.elnoucandoctor.com

Antoni Borrell, 13 · Alella Tel. 93 540 17 94

La Petita Mallorquina

Forn i Pastisseria

Rambla d'Àngel Guimerà, 40 · ALELLA Tel. 93 555 68 67

ANNA PONS ABELLA

Osteòpata D.O.
Diplomada en fisioteràpia
Col·legiada 4001

C/de les Heures, 15
08328 Alella
Tel. 608 12 98 32

OSTEOPATIA ALELLA

Gràcies per la vostra fidelitat en aquests 25 anys!

Ma.Victòria Ruiz i Bruy
FLORISTA

c/ Santa Eulàlia, 2
baixos local A 08328 ALELLA
Tel. 93 540 29 52 Fax. 93 555 04 16

CENTRES D'ATENCIÓ PSICOLÒGICA I PSICOANÀLISI

JOSEP PARCERISA
Psicòleg clínic - Psicoanalista
(col·legiat número 0843)

Alzina 44, 1r 2a
08024 Barcelona (Gràcia)
649 45 76 22

Rosaleda 41, 2n 1a
08328 Alella
93 555 16 28

Pròxim
SUPERMERCATS

Especialitat en producte fresc i de qualitat

- Mel natural
- Begudes fresques
- Fruites i verdures collides Alella
- Ofertes quinzenals
- Pa i pastes acabades de fer
- Diaris i revistes per encàrrec

SERVEI A DOMICILI SENSE RECÀRREC

Passatge d'Antoni Borrell, 25 Tel. 93 555 91 04

PISCINAS ANTONIO MARTÍNEZ

Técnico en Instalación, Reparación y Mantenimiento de piscinas

T. 649087631

Solucions orientades a millorar la seva qualitat de vida tot oferint professionalitat, qualitat i bon preu

ca
Companyia d'Alella
CELLER I TAVERNA

CELLER: Tel. 93 540 03 41 - Fax: 93 555 64 19
TAVERNA: Tel. 93 555 64 19
Carrer de la Riera Fosca, 28-30 · www.ciadalella.com

ARREL

www.arrel.com

Rambla d'Àngel Guimerà, 56 · Tel. 93 540 14 65

Parlen els protagonistes

Va ser en un Ple extraordinari celebrat el 16 de juny de 2007 quan es va configurar el consistori que està a punt d'extingir-se. Un Ple que va estar marcat pel discurs dur de la regidora Mercè Marzo (Gd'A), que va expressar el seu disgust davant la poca predisposició que Andreu Francisco havia mostrat davant la idea d'arribar a un pacte de govern amb Gent d'Alella. En el mateix sentit, Carme Tort-Martorell (CiU) es va queixar que Francisco, tot i haver anunciat a l'especial eleccions de la revista *Alella* que parlaria amb tots els grups abans de crear govern, a ella no l'havia trucada.

Uns dies abans del Ple d'investidura, l'equip de govern, configurat pels membres d'Esquerra i la Garnatxa amb el regidor Josep Maria Serés (PSC), havien fet un acte a Can Lleonart per presentar el pacte de govern. En aquella ocasió no es van donar detalls del pacte, però sí que es va mostrar el repartiment de regidories. Durant els darrers quatre anys, algunes d'aquestes carteres han canviat de mans; de tota manera, el canvi més signficatiu ha estat potser el traspàs de les competències d'Educació a Marta Giralt per part de Jaume Ponsa.

Deixant de banda regidories i carteres, el canvi més important el va viure el consistori amb la malaurada desaparició d'Albino Gallo (COR). Sergi Freixes, número dos de la llista del COR, ha desenvolupat les seves tasques de representant d'aquest grup a l'Ajuntament fins al dia d'avui. ●

ÒSCAR PALLARÈS

Foto de família després del ple d'investidura de 2007.

Laura Aloy (ERC+LG)

Pensant en les meves dues àrees, les qual encapçalo, en faig un balanç molt positiu. I és així perquè, tant des de Sanitat com des de Serveis Socials, hem sigut capaços de treballar transversalment amb altres regidories, hem creat espais de comunicació entre regidories, que fins ara eren inexistents, i hem tirat endavant serveis i projectes com el SAD, la nova gestió del Casal d'avis o el Servei d'Atenció Psicològica entre altres. Estaria mentint si digués que no estic orgullosa de la feina feta, ja que crec fermament que així ha sigut i que hem aconseguit el nostre objectiu, que no era altre que millorar la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes del poble, i no només des de les àrees a les quals em refereixo, sinó en un marc molt més ampli. En aquests 4 anys he après molt professionalment i personal, i això és degut a la gent amb què he treballat: els tècnics, en especial l'Assumpta i la Gemma; i companys regidors de Govern que sempre m'han assessorat i m'han ajudat, sobretot l'Àlex Asensio i en Jaume Ponsa. No tinc paraules, sempre m'han fet costat, cosa que no puc dir d'alguns altres. No m'agradaria acomiadar-me sense dir que la majoria dels regidors i regidores de l'oposició, en el referent a les meves àrees, sempre m'han fet propostes constructives i també els ho agraeixo. Agrair també a la Secció Local d'ERC que em va brindar aquesta oportunitat fa 4 anys, només puc dir GRÀCIES. I gràcies també a tota la gent que ha confiat en mi aquests 4 anys, gràcies a vosaltres la feina ha sigut menys dura. No m'agrada dir adéu, així que... a reveure! ●

ÒSCAR PALLARÈS

Àlex Asensio (ERC+LG)

L'any 2003, en vigílies electorals, un regidor que atresorava una llarga trajectòria em va advertir que, bo i subscriure'l, només el 10% del nostre programa era "real". La resta era "utopia". No discutirem ara les proporcions, però una cosa és certa: aquella fórmula contenia els ingredients necessaris per generar empenta, compromís i il·lusió. A nosaltres, una colla de gent jove que no crèiem -i no creiem gaire- en la política institucional, i a una part significativa de l'electorat, que ens va fer confiança.

ÒSCAR PALLARÉS

Durant 8 anys, i malgrat tots els entrebancs, aquella il·lusió ha mantingut indemnes l'idealisme i la voluntat de servei a la comunitat del primer dia. Per damunt de la ideologia i de les persones, hi ha la gestió pública, que ha de contribuir a la cohesió social, el progrés col·lectiu i la corresponsabilització ciutadana. Treballar per la consecució d'aquests objectius implica fer-ho a un doble nivell: dia a dia, i a llarg termini. Aquest és el principal llegat de La Garnatxa a l'Ajuntament i al poble d'Alella, i el tret distintiu respecte dels governs precedents: l'horitzó temporal de la feina feta (l'Agenda 21, el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, el Pla Local d'Habitatge, el Pla d'Acció per l'Energia Sostenible o els projectes de la riera, el Casal o la Biblioteca), amanit amb altres actuacions de signe inequívocament social i ambiental (recuperació d'aigua de pous i mines per al consum domèstic, ajuts agroambientals a la pagesia, fiscalitat ambiental per al foment del reciclatge, taxi a la carta, bitllet social per a la promoció del transport urbà...).

Poca broma: La Garnatxa ha estat el pal de paller de la gestió municipal. Els seus representants ens hem fet càrrec de les àrees de Sostenibilitat (Medi Ambient, Mobilitat, Habitatge i Urbanisme), de Cultura i Educació i de Joventut i Administració. Hi hem ficat el coll i el poble n'ha sortit prou ben parat. ●

Javier Berzosa (PP)

Quan l'any 2004 se'm va brindar la possibilitat de treballar per al meu municipi, mai vaig pensar que acabaria tenint l'honor de ser-ne regidor. La treva d'ERC amb ETA va obligar a trencar el pacte de govern amb aquesta formació. La responsable llavors del PP a Alella, Ana Fernández, avui candidata d'ERC, va dissoldre la secció local mentre altres regidors van acceptar la responsabilitat d'assumir les actes. En el 2007 vaig ser triat per encapçalar la candidatura popular i, d'aquesta manera, vaig ser regidor. Han passat ja quatre anys. He presentat diferents mocions i propostes, algunes de les quals han comptat amb el suport de la resta dels meus companys regidors. He insistit en la necessitat de rebaixar els impostos locals, he fiscalitzat l'acció del govern d'ERC i PSC perquè s'ajustés a la legalitat, donada la tendència a esquivar-la. N'hi ha prou amb recordar l'anomenada "càmera de la vergonya", aquesta que va ser instal·lada il·legalment, el contracte de la qual va ser adjudicat a dit i va servir per multar a més de mil dels nostres veïns. Aquesta càmera finalment va ser retirada. He denunciat la política de subvencions d'ERC per fer seves diferents entitats del municipi. He insistit a millorar el transport amb autobús i suprimir el peatge. He reclamat major participació de l'oposició en les qüestions importants. He sol·licitat un augment d'efectius de la policia local per garantir la seguretat dels nostres veïns i la vigilància dels nostres carrers. Sé que els nostres emprenedors necessiten ajuda per afavorir la creació d'ocupació en el municipi. Que el nostre comerç també necessita suport. Quatre anys després, puc dir que conec Alella molt millor que abans. Conec els problemes i queixes dels nostres veïns. I sé que Alella necessita un canvi. Després de vuit anys de política d'esquerra, aliena als problemes reals dels veïns, sé també que aquest canvi és possible. Per què no es pot atrevir Alella a fer-ho amb el Partit Popular? ●

ÒSCAR PALLARÉS

Andreu Francisco (ERC+LG)

Ara fa quatre anys, la ciutadania em va donar l'oportunitat de liderar per segona vegada el govern del nostre Ajuntament com alcalde d'Alella. Durant tot aquest temps hem treballat per tal de millorar de manera continuada el nostre poble. Amb perseverança hem fet realitat dues de les reivindicacions històriques dels veïns i veïnes d'Alella: la piscina, amb la posada en funcionament, l'abril de 2008, del complex esportiu municipal, i l'ampliació de l'escola Fabra, tot assumint l'Ajuntament la responsabilitat de dur a terme les obres, avançant-ne el finançament, amb el compromís de la Generalitat de transferir els diners en dos anys, ja havent-ne cobrat la primera part. Una de les nostres prioritats, després de quasi set anys de treball, va ser reeixida aquest mes de febrer amb l'aprovació en la seva fase inicial i per amplíssima majoria del POUM, el document que marca l'urbanisme d'Alella per als propers divuit anys, que blinda dues terceres parts del sòl d'Alella com a no urbanitzables, i que garanteix que d'aquí a vint anys encara puguem parlar d'Alella com a poble.

ÒSCAR PALLARÈS

La millora i dotació d'equipaments i de serveis ha estat la constant que ens ha mogut. Tot sense estirar més el braç que la màniga, deixant a zero el deute heretat de 2003 i mantenint les finances municipals equilibrades.

No vull acomiadar-me sense agrair l'entrega i dedicació de tots i cadascun dels meus companys de viatge, alguns des de fa vuit anys, en aquesta aventura que ha estat governar el nostre poble. Deixem preparades moltes coses per fer els propers anys però, en qualsevol cas, haurà estat un honor treballar per a Alella. ●

Sergi Freixes (COR)

Han estat quatre anys, quatre anys frenètics al nostre Ajuntament. Quatre anys amb el COR, un partit nou, independent i que la seva principal ambició era i és servir Alella. Com tots sabeu, vaig agafar la davantera del partit per rellevar el nostre desaparegut fundador, l'entranyable Albino, segurament la millor persona que he conegut mai. Jo, el número dos del partit, era tan sols un més, un alellenc que desconfiava dels polítics i que normalment tendia a criticar-los per simple fet d'estar a l'altra banda. Però us he de dir que, realment, darrere del polític hi ha una feina molt dura on la clau és creure; creure que la teva feina és servir, i no servir per als teus interessos personals, sinó servir a tot un col·lectiu que és, al cap i a la fi, el que formen els teus veïns. I és així com aquests quatre anys s'han fet moltes coses, encara que algunes hagin pogut passar desapercebudes per a molts de vosaltres. I és que quan no us adoneu de les coses que fem, vol dir que la cosa funciona mínimament i no hi ha problemes importants. Des de l'experiència, puc dir que és recomanable, molt recomanable, exercir durant un temps com a càrrec electe en el poble on vius. Així, un s'adona de tot el que pot fer, de tot el que pot millorar i, finalment, valorar haver servit a la comunitat i veure amb satisfacció iniciatives pròpies dutes a la realitat. Nosaltres, els polítics –sí, ja me'n puc considerar un més– som actors i executors, però no oblideu que som humans. Durant aquests quatre anys hem tret temps d'on no n'hi havia per negociar per tots vosaltres. Hem discutit, hem recolzat projectes i hem fet propostes pensant en tots vosaltres. I tot, procurant ser constructius. És per això que hem recolzat quasi tots els pressupostos a canvi d'actuacions com la tanca protectora de l'avinguda Ferran Fabra o els vestuaris del camp de futbol -aquesta darrera va ser una incansable lluita del nostre inefable Albino. Per tot això, doncs, moltes gràcies a tots els que ho veu fer possible. Moltes gràcies de tot (el) COR. ●

ÒSCAR PALLARÈS

Marta Giralt (ERC+LG)

S'ha apostat per augmentar la qualitat de les propostes culturals fent-les més properes i participatives i vinculades amb l'educació. En aquest sentit, s'ha ampliat l'oferta de Can Lleonart i s'han iniciat projectes intergeneracionals com *Alella viu la música* o *Itineraris*, per conèixer el medi natural i patrimonial d'Alella. Can Manyé, gestionat des de 2008 per Cultura, s'ha consolidat com un espai d'art i creació per a propostes d'arts visuals i pensament contemporani, amb especial vinculació amb l'entorn i les escoles. S'ha creat *Espais de poesia*, un esdeveniment transversal que interacciona amb tots els equipaments culturals i educatius. Dins del *Festival d'Estiu*, s'ha iniciat el projecte *Músics en residència* i s'ha creat una beca d'estudis d'història, medi ambient i cultura alellenca.

ÒSCAR PALLARÈS

En Educació, s'han construït i posat en marxa l'escola de La Serreta i la llar d'infants municipal Els Pinyons. S'ha dut a terme l'ampliació de l'Escola Fabra. S'ha creat l'Escola de Dansa Municipal i s'ha desenvolupat el programa *Audicions musicals per a les escoles*, i el programa *Parlem d'educació*, adreçat a les AMPES. S'ha constituït el Consell Escolar Municipal per coordinar l'acció educativa del municipi i enfortir els vincles entre els agents educatius del poble i l'Ajuntament, per tal d'impulsar projectes compartits com ara els referents a camins escolars o a les festes populars, amb la voluntat d'implicar tothom en l'educació i en el coneixement dels valors del municipi, d'apropar la cultura als escolars i evitar el fracàs escolar. En aquest sentit, entre d'altres accions, s'ha obert l'aula de reforç a les escoles públiques de primària i a l'institut. ●

Mercè Marzo (Gd'A)

Gràcies per aquests excel·lents anys d'aprofundir en la nostra realitat. Fer oposició gairebé en solitari durant molt de temps ha estat dur. La part positiva és la nostra intervenció en molts processos clau d'interès per al poble, i fer-ho amb total independència dels partits polítics ha estat un plus, perquè hem pogut fer fill predilecte a Ferrer i Guàrdia i també oposar-nos al nou planejament (POUM).

Gent d'Alella ha marcat perfil propi i ha anat recollint dia a dia adhesions, aferrats a la coherència i al sentit comú. D'una banda, hem fet el seguiment del govern, lluitant per introduir més rigor i austeritat. Hem insistit en portar una visió dels afers municipals centrat exclusivament en les necessitats del poble, alhora que hem portat la veu dels veïns i hem fet costat a legítimes reivindicacions per tal de modificar algunes decisions poc afortunades preses per ERC+LG.

Hem introduït nous conceptes i visions. Hem parlat de servei públic, de solidaritat, de participació, de negociació, de rendiment de comptes, de transparència, de dret a la informació veraç, ... Però hem conegut un govern que no escolta sempre ni a tothom, i que ha frenat les iniciatives alienes i, el que és més greu, no ha situat les persones en els processos de decisió sobre el present i el futur del nostre poble. Això s'ha vist clarament en el POUM, però també en el vot a favor del projecte dels laterals de l'autopista en el Consell Comarcal.

En aquest mandat, malbaratant tants recursos i energies, s'ha constatat com és de necessari més diàleg dins i fora de l'Ajuntament per buscar, plegats, les millors solucions. ●

ÒSCAR PALLARÈS

Isabel Nonell (ERC+LG)

Agraeixo a la revista Alella la invitació que m'ha fet per poder parlar d'aquests anys al front de la regidoria de Promoció Econòmica i Turisme.

En un moment complicat a causa de crisi econòmica, s'havia d'apostar pel turisme fent difusió de la identitat d'Alella i del territori DO (vi i paisatge).

ÒSCAR PALLARÈS

El turisme és promoció econòmica del territori sempre i quan sigui diferent i de qualitat, tal com marca el Pla Estratègic de Turisme aprovat el 2007. S'ha creat una marca Alella talent i vinyes, s'ha obert una oficina de turisme i ha entrat en funcionament el CAT de Teià.

Pel que fa al tema d'ocupació, s'han aplicat polítiques dinamitzadores, tant de la borsa de treball, com realitzant plans ocupacionals o utilitzant aplicatius nous per a la cerca de feina com el Porta 22. Respecte al comerç d'Alella, s'han realitzat millores al mercat municipal i s'ha augmentat l'oferta del mercat de marxants. Per als nous emprenedors, s'ha creat un espai de relació i formació, i compartim amb el Masnou i Teià la guia comercial de l'Actiu

A nivell territorial, les Jornades Gastronòmiques del vi DO Alella les gestiona ara el Consorci DO Alella i, a més, els nous emprenedors d'Alella poden fer ús dels itineraris d'acompanyament oferts pel Tecnocampus de Mataró.

Tot això ha sigut el resultat d'una feina d'equip, en especial de la capacitat i de la il·lusió de les dues tècniques que estan al servei d'aquesta regidoria que, juntament amb els seus companys i companyes de l'Ajuntament, ha pogut realitzar una feina engrescadora. Gràcies també als alellencs i alellenques que m'han aportat el caliu de la proximitat. ●

Jaume Ponsa (ERC+LG)

Han estat quatre anys de feina, i poca de cara a la galeria. El llegat es diposita en aquells projectes que acaben reeixint però també en les valuoses tasques quotidianes que no transcendeixen.

Des de Joventut, s'ha aprovat el Pla Jove d'Alella, l'eina que marca les polítiques destinades als joves. Alhora, s'han impulsat i reforçat projectes estratègics com el Casal de Joves, l'Àgora o Adrenalina, i projectes específics com el Bolòdrom, el Vídeo Jove, la Beca de nous músics o l'Estiu Jove.

Des d'Administració i Gestió interna s'ha realitzat i implementat, per primer cop i amb la col·laboració i el suport dels representants sindicals, una valoració de llocs de treball de la plantilla composta per l'organigrama estructural, les fitxes descriptives i l'estudi retributiu dels llocs de treball en funció de la categoria laboral, les funcions i la responsabilitat. S'ha fet un important esforç per organitzar i racionalitzar la feina del departament de RRHH, dotant-la dels recursos adequats i necessaris. També s'ha elaborat un Pla de salut i seguretat que ha definit les millores en matèria de prevenció i l'avaluació dels riscos laborals dels equipaments municipals i dels llocs de treball. Al mateix temps, s'ha dut a terme un feina exhaustiva per a la implantació de l'administració electrònica: des d'un nou registre electrònic, passant per l'inventari i la reenginyeria de tràmits, fins a l'adquisició i la implementació del programari i la formació del personal, i que s'haurà de visualitzar en l'OAC, presencial i virtual.

Per acabar, un agraïment a tothom qui m'ha permès dur-ho a terme. ●

ÒSCAR PALLARÈS

Francesc Reverter (CiU)

L'any 1999 vaig ser regidor d'Hisenda, estant al govern amb els meus companys Salvador Artés i Carme Tort. D'aquest mandat ens sentim totalment satisfets, doncs va representar, entre d'altres actuacions, el soterrament de la riera, el clavegueram i l'empedrat de tots els carrers del centre del poble.

ÒSCAR PALLARÈS

Aquestes obres ens han fet ser l'admiració de tots els visitants.

Aquests darrers anys he estat a l'oposició, juntament amb Carme Tort i Cristina Xatart. Fent un balanç de les nostres actuacions, crec que hem fet una oposició correcta, replicant les queixes oportunes, sense entrar en les crítiques destructives que fan altres partits.

De cara a les eleccions del proper 22 de maig, he decidit deixar definitivament la meva activitat política. Aprofito aquesta oportunitat per agrair als meus companys de CiU, a tots els regidors actuals i, especialment, a tots els empleats i empleades de l'Ajuntament que, durant aquests anys, m'han dispensat el millor tracte i respecte. Moltes gràcies a tots. ●

Josep Maria Serés (PSC)

En aquest cas, el resum polític del mandat és en clau de comiat. La meva renuncia a continuar liderant el projecte municipal socialista respon a criteris de renovació i de revitalització del capital progressista alellenc, i a l'establiment de ponts per companys que amb el seu entusiasme mantindran viva la flama que dona llum a noves polítiques capaces de fer front als reptes de futur, aportant criteris innovadors en la política municipal.

No faré cap resum de totes les fites aconseguides durant aquest mandat, encara que han estat moltes. Des del nou complex municipal de la piscina, l'ampliació de l'escola del Bosquet i la nova escola de la Serreta, el nou passeig de la Riera, les millores substancials en equipaments esportius, la nova comissaria i l'augment de recursos humans i tecnològics policials, l'aprovació del nou POUM, l'impuls en el projecte del nou casal o la implantació de la fibra òptica, entre moltes altres, les considero com fets dels quals no espero cap reconeixement extraordinari: formaven part del projecte polític que varem acordar en signar el pacte de progrés amb ERC+LG i hauran de ser els alellencs els qui els valorin en la seva justa dimensió.

Després de la meva presència en els darrers tres mandats, amb responsabilitats de govern, el comiat personal és d'agraïment: per als alcaldes i regidors, per la confiança dipositada; i per al personal col·laborador en les diferents àrees, només potser des del reconeixement més sincer de la seva dedicació i honestedat.

Sempre em quedarà un sabor agredolç de no haver fet més i millor pel nostre poble, sensació que es dilueix quan veig l'embranzida del meu substitut i el seu equip amb un renovat projecte força engrescador. ●

ÒSCAR PALLARÈS

Carme Tort-Martorell (CiU)

Quatre anys. Tres vegades quatre anys han estat els meus com a Regidora a l'Ajuntament d'Alella. Ha arribat l'hora de cedir el pas, el moment de fer balanç. I el començo una mica lluny, el 1906, el moment en que el meu besavi, el Baró de Ribelles, presideix Alella Vinícola, la cooperativa que havien creat els prohoms d'Alella i que ha estat el signe d'identitat del poble, lligant-lo per sempre amb la vinya i el vi de qualitat.

ÒSCAR PALLARÈS

Jo he volgut seguir aquest camí treballant també pel poble des de les meves responsabilitats. Com a Regidora d'Obres Publiques, vaig portar a terme la reforma del casc urbà, complicada però magnifica; la rehabilitació de l'edifici de Can Lleonart perquè fos la casa de cultura, o la recuperació de Can Gaza, per instal·lar-hi el casal d'avis. I vaig treure molts camions de rampoines dels magatzems municipals! Amb la mà al cor, vull agrair a tots els veïns i veïnes la col·laboració que sempre he trobat per anar millorant junts tantes coses.

Els anys a l'oposició han estat més durs, però els hem enfocat sempre en positiu, col·laborant en tot allò que hem considerat que era correcte i denunciant el que no ho era.

He mantingut sempre la meva feina com a professora a la Universitat (excepte el temps en que vaig ser Directora General d'Administració Local de la Generalitat), la feina de què he cobrat el sou i a la que continuo dedicant-me amb la satisfacció de que queda un magnífic equip de Convergència i Unió treballant pel poble, encapçalat per la millor, la Cristina Xatart, la futura alcaldessa d'Alella. ●

Cristina Xatart (CiU)

En contrast amb el primer mandat, els darrers quatre anys de govern municipal han estat perduts. No hem avançat. L'alcalde no ha escoltat ningú ni ha volgut reaccionar davant la crisi econòmica, com si Alella no fos d'aquest món. Més preocupat per la seva imatge i per acumular càrrecs, el govern Francisco s'ha distingit pel regat curt, la improvisació i el dogmatisme. Cal recordar la discriminació patida pels nens d'Alella per raó de la seva escola? No hi ha projecte de poble, més enllà d'un POUM que hem pogut acordar precisament perquè no ha estat liderat per l'alcalde.

Amb aquesta deriva personalista, l'Ajuntament ha incrementat un 65% la despesa corrent, que ja passa dels 9 milions d'euros en un pressupost de 10'8 milions. Veurem si es podran complir les previsions d'ingressos. En plena crisi, la prioritat "irrenunciable" del nostre alcalde es pagar amb diners públics... viatges "solidaris" a Nicaragua! Amb això es retrata la mena de govern que tenim.

A CiU hem fet una oposició constructiva a la qual, potser, vist ara, li hagi faltat un punt de duresa. Hem presentat més de 50 mocions i esmenes, sense cap resultat. Hem buscat sempre l'acord, sense èxit. Havíem cregut que l'entesa era possible, però s'ha vist que estàvem equivocats.

Creiem que ha arribat, ara sí, el moment del canvi. La política ha de generar il•lusió i, per això, els governants han de confiar en la gent, en les seves iniciatives. Sense dirigismes ni exclusions. Volem que Alella projecti la seva tradició i valors cap el futur, cap als àmbits del coneixement, ajudant els emprenedors, amb el servei a les persones en primer terme. ●

CEDIDA

PUBLIREPORTATGE

Un nou hàbitat, una nova manera de viure

LA RESERVA, UN ESPAI PRIVILEGIAT A ALELLA

Pedro Nadal és el propietari de la masia Can Casals i ara, a més, és el promotor de La Reserva, un modern i ambiciós projecte que està convertint la masia en un hotel rural i dotant la finca d'una sèrie de luxosos habitatges perfectament adaptats a l'entorn.

Pedro, com sorgeix la idea de La Reserva?
Arrel de la requalificació urbanística que va afectar el sector. La finca quedava afectada per una reducció de 3000 m² i això afectava directament el tipus d'explotació que s'hi feia fins el moment: els banquets. Amb aquesta nova situació, em vaig trobar amb una masia preciosa del segle XVI que havia de canviar d'usos i la possibilitat d'edificar, i vaig pensar que calia trobar la manera d'establir una sinèrgia entre uns habitatges on hi viuran persones i la masia.

I com s'estableix, aquesta sinèrgia?
Amb la creació d'un hotel a Can Casals que, alhora, dóna servei als 24 habitatges.

Quina mena de servei?
Tota una sèrie de serveis que ajudin que tant els clients de l'hotel com les persones que visquin als habitatges se sentin privilegiats de viure en aquesta ubicació, amb aquest entorn i gaudint d'aquests serveis comuns: vigilància, manteniment, zona enjardinada de 4.000 m amb piscina i pista de pàdel, servei de recollida de brossa, neteja dels pisos, premsa diària, bugaderia, qualsevol cosa!

Tots aquests serveis no encariran molt el preu dels habitatges?
No, en absolut. La meva intencio es cobrar aproximadament 100 € per habitatge per gaudir d'aquests serveis, excepte la bugaderia o la neteja dels pisos, que cadascú podrà contractar quan ho necessiti. De tota manera, sempre he defensat que cal tenir una política de preus justos. Ni l'hotel ni els habitatges seran cars...

Explica'ns com serà l'hotel.
Tindrà set habitacions, dues d'elles en format de mini apartament. I tindrà una filosofia molt clara: els hostes de l'hotel s'han de sentir com si estiguessin convidats en una casa.

I com s'aconsegueix, això?
Doncs donant totes les facilitats perquè així sigui. Tu has de poder obrir la nevera i prendre el què vulguis, o preparar-te un gin-tonic, si et ve de gust! Estem fent una completíssima rehabilitació de la casa, que aconseguirà que l'ambient sigui agradable amb els materials de la millor qualitat, però sense que es perdi el caliu i la rusticitat de la masia. La part del darrere de la casa comptarà amb un jacuzzi i una piscina, una zona chill-out amb tarima de teka que serà exclusiva per als hostes de l'hotel.

Qui és el client tipus de l'hotel?
Tothom s'hi ha de poder sentir a gust. Però una de les coses que faran d'aquest un hotel diferent dels altres, és la vinculació a tota una sèrie d'activitats d'iniciació: vi, pitch&putt, Circuit de Catalunya, velers, tallers de pintura... Per exemple, tu arribes aquí el divendres; sopes i dorms a l'hotel. El dissabte al matí et portem a visitar un celler i a fer un curs de tast. Després tornem a l'hotel i dines amb l'assistència d'un sommelier que t'ajuda a entendre les harmonies entre allò que menges i els vins amb què ho acompanyes. A la tarda, et duem a visitar un altre celler...

És ideal per a grups d'amics, doncs?
Sí, i també per a famílies. I, entre setmana, és perfecte per a empreses. Tant per a estrangers que vinguin a Barcelona i desitgin dormir en un indret bonic i tranquil a tocar de la ciutat, com per a fer jornades de cohesió entre treballadors, per exemple.

Contacte: PROMOMINA S.L. 93 540 06 86

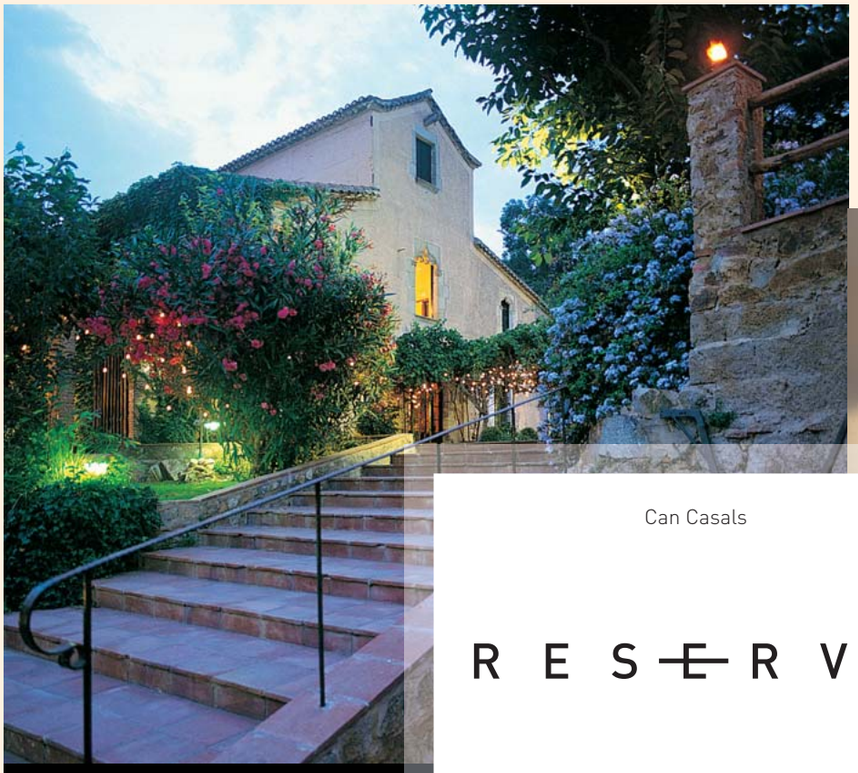

Can Casals

RESERVA

D.O.ALELLA

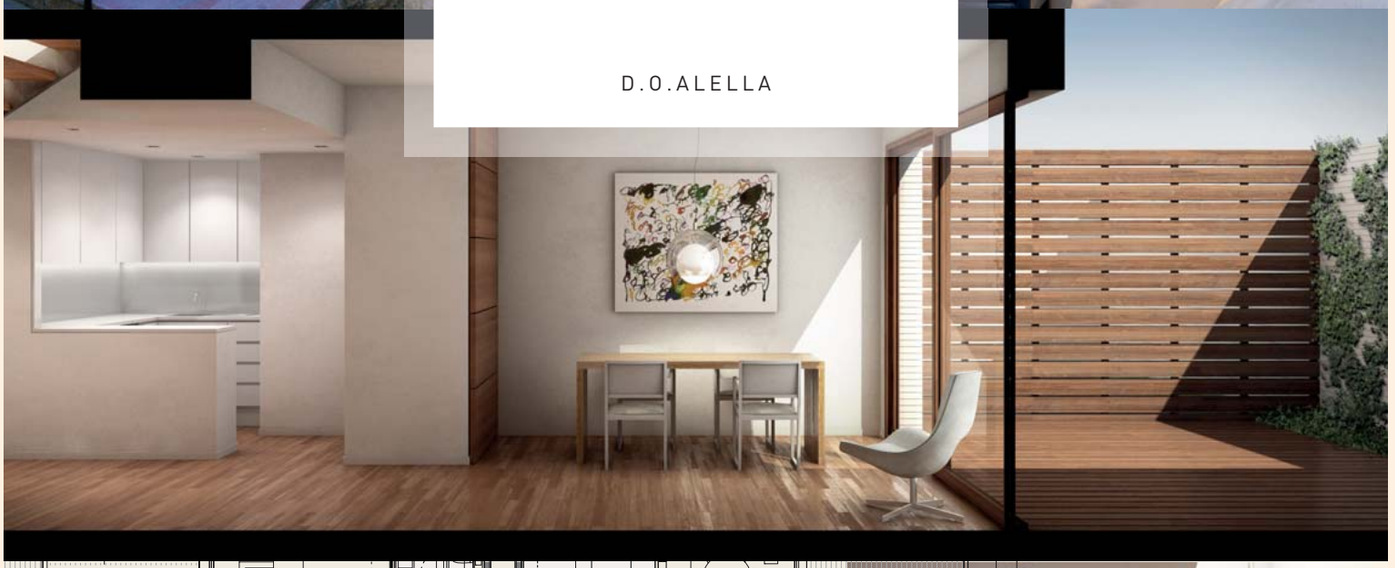

El panorama de la pre-campanya

LAURA RUIZ

Que La Garnatxa hagi decidit no presentar-se de nou ha estat sens dubte la gran notícia de la pre-campanya. Durant els primers mesos de l'any els partits treballaven per mirar de refer les llistes i pensaven la millor manera de fer arribar el seu missatge i captar votants. Enlloc d'això, els integrants de La Garnatxa decidien que no continuaven el camí encetat ara fa vuit anys a l'Ajuntament; tot i ser conscients de la forta petjada que han deixat. De totes maneres, ERC no volia quedar-se sola i va organitzar trobades amb algunes persones de les associacions del poble que es van engrescar a muntar "Sumem per Alella", la coalició que ara els acompanya.

Més endavant, poques setmanes abans que la junta electoral hagués de ratificar les llistes, tot eren corredisses. Hi havia qui dubtava si Sergi Freixes aconseguiria reunir a dotze persones perquè l'acompanyessin a tirar endavant el COR; també va córrer el rumor que havia demanat a ERC i CiU incorporar-se a les seves llistes. Amb les llistes publicades, la realitat és que Freixes compta amb una llista completa que tanca, amb un gest ple de simbolisme, Mariví Pascual, vídua d'Albino Gallo, alma mater del partit. Però no és l'única llista que acaba de manera simbòlica: l'actor Abel Folk també és el número tretze de la llista dels socialistes que encapçala la cap de llista més novella, Glòria Mans. Mercè Roige, és la nova l'alcaldable d'IC-V i també és la primera vegada que es presenta com a número u, malgrat que és una veterana de la política local. Roige ha decidit entomar el lideratge del partit davant l'abandonament dels Moraleda. De fet, Rosa Moraleda és suplent a la llista d'ERC. No és la única que ha canviat de bàndol: Anna Fernández, ex-regidora del PP és la cinquena de la llista d'ERC.

Els joves tindran molt a dir en aquestes eleccions perquè gairebé totes les llistes compten amb cares noves. El més destacable segurament és el cas de Cristian de Guirior perquè amb vint-i-dos anys és el número dos dels socialistes; però també el de Marc Almendro que, amb la mateixa edat, és el quart a la d'ERC. I el cas més curiós és el de dos germans, Marc i Ferran Pou, de vint-i-dos i vint anys, que s'incroporen a les llistes del PP i CiU respectivament.

Aquesta vegada és difícil pronosticar els resultats de les eleccions. Ningú no es mulla a l'hora de parlar dels pactes, malgrat que sembla que seran inevitables. El que és clar és que CiU està decidida a plantar cara a la fortalesa adquirida per ERC: fa mesos que reparteixen el butlletí "Parlem-ne" i la candidata Xatart està convençuda que el canvi també arribarà a Alella. Tot i així, Francisco tampoc no posarà les coses fàcils i mirarà de continuar amb la feina feta.

"La proposta d'ara és tant o més potent que quan anàvem amb La Garnatxa"

Andreu Francisco – Esquerra Republicana de Catalunya

Els presidents dels Estats Units d'Amèrica només poden ser-ho durant dos mandats de quatre anys, però Andreu Francisco diu que ell és més del model francès; que l'ideal és governar durant dos mandats de sis anys, que en el nostre model equivaldrien a tres mandats. Per això, continua al capdavant de la llista i no té por de continuar fent camí sense La Garnatxa. Creu que amb la incorporació de Sumem per Alella, un col·lectiu format per persones vinculades al teixit associatiu del poble, la proposta que presenta ERC és tant o més potent que la que han tirat endavant durant vuit anys. Francisco té clar que la marca Esquerra no suma i sap que presentar-se acompanyat de gent coneguda és clau per aconseguir l'èxit. De fet, Fede Salas, l'expresident del Casal d'Alella, serà el número dos de la llista. Fa un balanç molt positiu de la feina feta amb La Garnatxa i diu estar molt satisfet d'haver fet una crida perquè gent nova s'incorporés al projecte que ara encapçala i que hagi tingut bona acollida. Està segur que l'experiència de vuit anys al govern i la gestió demostrada són el millor aval per tornar a presentar-se a les eleccions. Francisco diu que si aconseguís aquest tercer mandat podria acabar els projectes importants que ha impulsat durant els darrers anys; com ara enllestir la conclusió dels treballs del POUM o la construcció del Casal d'Alella. La prioritat és donar continuïtat i reconeix que li agradaria seguir treballant amb el PSC, però no descarta un pacte amb CiU. Li preguntem si li queden forces per seguir treballant pel poble i respon que les ganes hi són intactes i renovades. Que totes les cases quedin connectades amb fibra òptica, per exemple, és una d'aquelles coses que Francisco voldria que fossin una realitat durant el proper mandat.

“Aquesta vegada guanyarem”

Cristina Xatart – Convergència i Unió

Els darrers tres anys ha estat la portaveu de CiU al consistori i com la seva predecessora, Carme Tort-Martorell, somia en ser la primera alcaldessa d’Alella. Sembla que hagi aprés d’Artur Mas que l’optimisme funciona durant la campanya: durant l’entrevista retreu poques coses a l’equip de govern i repeteix una i altra vegada que el que té són ganes de treballar. Uns mesos abans de l’inici de la campanya, CiU va organitzar reunions amb diversos col·lectius i ella va notar que hi ha molts alellencs que tenen ganes que les coses es facin diferents i que s’escolti tothom. Xatart afirma que el context els afavoreix, però recorda que no es

pot oblidar que a hores d’ara estan a la meitat de vots d’ERC. Un programa amb una direcció clara és el tret diferencial que ella contraposa a la gestió de l’actual equip de govern. Quan ERC+LG va arravatar el poder a CiU, la relació entre els dos partits era molt tensa; amb el temps, l’assumpte s’ha relaxat molt i han abordat plegats diversos temes, com el POUM. Segons Xatart, abans hi havia més els personalismes que ara han desaparegut i les decisions que recentment han pres conjuntament eren vitals per al poble. De totes maneres, veu complicat un pacte amb ERC per governar. Això sí, garanteix que, en cas que faci falta, s’asseurà a negociar amb tothom després de les eleccions. El govern de CiU a la Generalitat està rebent dures crítiques a causa de les retallades; a Alella, Xatart diu que també hi hauria d’haver algun ajustament, una vegada estudiades les necessitats, perquè els temps són els que són. Pel que fa a l’equip que l’acompanya, es mostra convençuda que es complementen els uns als altres; hi ha gent de tots els sectors, que han treballat tant a nivell públic com privat, i gent de totes les edats. Família, joventut i cultura, d’una banda; i empresa, emprenedors i comerç, de l’altra, seran els dos eixos en què es basaran les propostes de CiU.

“Francisco hauria de jubilar-se”

Javier Berzosa – Partit Popular

Amb una facilitat verbal que fa por, Javier Berzosa fa set anys que és regidor a l’oposició pel Partit Popular. Al febrer, la junta local del partit volia que tornés a encapçalar la llista, com va fer fa quatre anys, però ell no les tenia totes. Finalment, davant la insistència dels presidents provincials i comarcals, va decidir

continuar treballant per al poble. Quan li preguntem per la resta de persones que l'acompanyen, assegura que hi ha renovació malgrat que n'hi ha que continuen i concreta: el número dos és l'independent José Zapata, l'arquitecte de l'Incasol responsable dels pisos de Can Doctor; la tercera és la coneguda Anne Bloss-Ross; el quart és el pilot comercial i anterior president local del partit, Jaime Cueva; la cinquena és l'Eva Ribó... Berzosa creu que amb la pujada del PP a Alella en les eleccions a la Generalitat, que va superar en vots al PSC, ells també poden fer un bon paper i aconseguir fins a tres regidors. En tot cas, li agradaria que el PP fos decisiu per fer fora ERC del govern i creu que Francisco ha de jubilar-se; reconeix que gaudiria fent fora les esquerres del govern. És de l'opinió que un dels objectius del proper govern ha de ser optimitzar i racionalitzar la plantilla de l'Ajuntament i que, en canvi, caldria ampliar la de la policia local perquè el número d'agents per habitants no és suficient. També amb la voluntat d'estalviar, proposa un projecte de menys inversió pel nou casal, reduir els impostos i taxes municipals i agilitzar la concessió de llicències per a obres. I és que el popular critica les inversions abusives que ha fet l'equip de govern i posa com a exemple les obres de l'escola Fabra, en què no es va tenir en compte el mur perimetral. De fet, Berzosa no només parla de propostes per Alella sinó també per la comarca en conjunt, com ara posar un tram al lloc on hi ha la línia de rodalies i seguir batallant per aconseguir que el peatge sigui gratuït.

"Estem farts dels polítics de sempre"

Sergi Freixes – Amor per Alella

Era una incògnita si Sergi Freixes continuaria amb el projecte que amb tanta il·lusió va encetar el malaurat Albino Gallo. Fins i tot ell va arribar a plantejar-se si valia la pena, però finalment ha decidit llançar-se a la piscina. Freixes sap que és una responsabilitat i que l'entoma perquè creu que pot aportar el seu granet de sorra a l'Ajuntament. Diu que el seu objectiu és obtenir representació per potenciar les urbanitzacions: presenta una llista que inclou un veí de cada barri del poble i només hi resten quatre dels que anaven a la llista de Gallo, entre ells, Josep Fluixà, Mariví i ell mateix. Considera injust que els que paguen contribucions més altes a l'Ajuntament siguin els més abandonats; està decidit a aconseguir que se sentin més representats i escoltats. Tampoc no troba normal que hi hagi gent que només vingui al poble a dormir, que gairebé ni el trepitgin. Pel que fa als tres anys de feina al consistori, Freixes en fa un bon balanç, diu que ha sigut l'únic regidor de l'oposició que ha fet crítica constructiva i que s'ha entès amb tothom. De l'actual equip de govern diu que els manca creativitat. Quan li preguntem a quin votant es dirigeix, respon que a aquells que estan farts dels polítics de sempre. Malgrat que el COR està inscrit com a partit polític, s'apunta al discurs que no és ni de dretes ni d'esquerres i que l'única cosa que vol és el bé pel poble. Creu que aconseguirà treure força vots perquè són el partit més lliure dels que es presenten i l'únic que toca de peus a terra. Fa uns mesos va dir que el COR seria clau per formar govern, ara, amb la campanya a tocar, diu que no ho veu tan clar però que, en tot cas, els partits petits seran decisius.

"És difícil invertir la tendència, Alella és un poble tradicional i convergent"

Glòria Mans – Partit Socialista de Catalunya

Des del primer moment, Glòria Mans adverteix que la veurem fer política d'una manera molt diferent a la que estem acostumats perquè és "molt persona". El PSC ha renovat la llista gairebé de cap a peus i ella n'és la cara visible. Va ser Josep Maria Serés qui, quan va decidir que no es tornava a presentar, la va proposar com a cap de llista. Viu al centre d'Alella des que es va casar i fa sis anys que és militant del partit. Encara la campanya com una caixa de sorpreses, però diu que ja ha constat que tothom està molt desencantat amb la política i que caldrà el contacte directe per convèncer-los. A més, és conscient que el PSC sempre ha tret uns resultats minsos a Alella, creu que la raó rau en el fet que Alella és un poble tradicional i convergent. Mans sap que serà molt difícil invertir aquesta tendència i que l'única manera de donar-se a conèixer és aquest contacte directe, estar al carrer. Sent realista, diu que podria valorar els resultats com un èxit en cas que entressin dos regidors i, segurament, si poguessin

continua pensant que són els millors per formar un equip potent si els resultats són bons. Està convençuda que el missatge del seu grup ha arribat a la majoria de les llars d'Alella, més enllà de les ideologies, i pretén que la votin els que normalment s'abstenen. Fa una crida col·lectiva a prendre consciència de la importància que té la política en el dia a dia de tothom. Sigui com sigui, és evident que Gent d'Alella ha crescut i, com que n'és conscient, mirarà d'aprofitar-ho al màxim. D'altra banda, també és conscient que durant els quatre anys de mandat molts l'han titllat de mosca collonera que es posa on no la demanen; es defensa dient que s'ha limitat a portar la veu de la gent a l'Ajuntament, la casa de tots. La seva obsessió és que els alellencs participin de les decisions que es prenen a l'Ajuntament perquè creu que cal posar tota la maquinària al servei de les persones. Per ella, un reglament de participació o un consell de dones són eines bàsiques, i hi ha experiències a diferents indrets que ho demostren, que no és res nou. De fet, Marzo diu que la participació de les persones serà un dels eixos principals del seu programa; juntament amb la preservació del territori i la innovació per impulsar les potencialitats d'Alella. Per concloure, repeteix que Gent d'Alella és una associació i que li agradaria contagiar la idea que és possible fer política fora de la política.

seguir al govern al costat d'ERC. Mans defensa convençuda qui l'acompanyaria en aquest cas, un estudiant de medicina de vint-i-dos anys que viu a Premià, Cristian de Guirior, perquè és molt competent. La reactivació de l'economia, i aprofitar el vi com a potencial econòmic seran els eixos de les seves propostes; una de les idees és que a l'Institut s'hi facin graus mitjans i superiors relacionats amb el món del vi, la jardineria i la restauració. D'altra banda, a Mans no li preocupa ser nova en això de l'administració municipal perquè diu que té facilitat per aprendre ràpid.

"Ens agradaria arribar a la gent que no vota"

Mercè Marzo – Gent d'Alella

Va arribar a la vida política del poble, tot just fa quatre anys, amb un projecte nou: Gent d'Alella. Amb una campanya a última hora i molt vistosa, Mercè Marzo va aconseguir entrar de regidora. Aquesta vegada, després de quatre anys a l'oposició, assegura que també faran una campanya que sorprendrà molt i que els agradaria treure fins a tres regidors. Marzo diu que aspira a governar però no es mulla a l'hora de parlar de pactes, prefereix esperar a veure els resultats a la nit electoral. Això sí, explica que els quatre primers de la llista són els mateixos que fa quatre anys perquè

"Podem omplir el buit que deixa la Garnatxa"

Mercè Roigé – Iniciativa per Catalunya-Verds

El 2007 Mercè Roige anava de número tres a la llista d'Iniciativa per Catalunya-Verds però fa molts anys que està vinculada a la vida política del poble. Per a ella, que a Alella no hi hagués representació del seu partit era un pas enrere i va decidir agafar el bou per les banyes: encapçalar el partit, convèncer els de sempre i gent nova perquè l'acompanyessin i mirar de treure, com a mínim, un regidor. L'anterior cap de llista d'IC-V, Rosa Moraleda, no va treure prou vots per entrar al consistori i aquesta vegada es presenta amb ERC. Roige explica que el canvi de Moraleda s'explica perquè no va quedar contenta amb el partit. Entre les dues van haver de fer-se càrrec de les despeses de la campanya i Moraleda no hi va estar d'acord. També precisa que al poble hi ha un grup de gent d'Iniciativa de sempre, a banda de Moraleda i el seu pare, que són els que han decidit continuar amb el projecte. Sigui com sigui, han estat quatre anys sense viure els assumptes interns de l'Ajuntament; Roige diu que això no la preocupa perquè els ha anat seguint i perquè coneix molta gent del poble. També explica que, tant si obtenen representació com si no, després de les eleccions, es reuniran una vegada al mes a Can Lleonart. No obstant això, Roige creu que la seva candidatura pot omplir el buit que ha deixat la Garnatxa i que hi ha gent jove que també els recolzarà. Fins i tot es mostra convençuda que a les properes eleccions alguns dels membres de la Garnatxa se sumaran al seu projecte. Com va quedar pal·les el dia que van presentar la candidatura, un dels seus cavalls de batalla serà la lluita contra els laterals de l'autopista. Altres prioritats seran acabar d'arreglar la riera i, un clàssic, renovar el model de la festa de Verema. És una dona d'idees fixes i diu sense embuts que li agradaria poder governar en cas que hi hagués una majoria d'esquerres a l'Ajuntament. ●

El millor alcalde o alcaldessa

Hem demanat a tots els candidats que ens responguin a la pregunta "Per què series el millor alcalde o alcaldessa?".
Aquestes són les respostes que ens han donat:

Andreu Francisco (ERC): "Per l'experiència i la il·lusió. El nostre equip aporta un valor que els altres no tenen: la trajectòria en la gestió municipal i la il·lusió de continuar treballant per Alella".

Cristina Xatart (CiU): "Perquè governaria per a tothom, a Alella hi ha moltes sensibilitats i portem un bon programa on queden recollides. Perquè no exclouríem ningú ni faríem dogmatismes de cap mena".

Javier Berzosa (PP): "Perquè aplicaria polítiques d'austeritat, incentivaria el comerç local, que està abandonat, i ajudaria els joves emprenedors del municipi. També perquè generaria més i millors ajudes socials i, sobretot, perquè les decisions del govern es prendrien des del sentit comú".

Sergi Freixes (COR): "Perquè sóc l'únic que toca de peus a terra. Estem en una situació econòmica dura i hi ha molts alellencs que no ho estan passant gens bé i no ens n'adonem".

Glòria Mans (PSC): "Perquè faré el que tothom diu i ningú fa: treballar per a les persones. Perquè sóc molt treballadora, m'esforço i tinc ganes que els alellencs tinguin totes les necessitats cobertes sense haver de moure's del poble."

Mercè Marzo (Gd'A): "Si així ho volen, aportaré un compromís total d'escoltar la gent i de representar tothom, al marge de les tendències polítiques i dels partits. Comptarem amb tothom, amb les mateixes oportunitats".

Mercè Roigé (IC-V): "Perquè porto molts anys dedicant-me a la política, primer a través del PSUC i després IC-V, i sóc de Comissions Obreres des de fa molts anys. Estem en un moment crític per al país i els municipis han de repensar si s'han de mancomunar alguns dels serveis per reduir costos".

TASQUES DIPLOMÀTIQUES

Sense sortida?

Eudald Serra

Que consti, d'entrada, que aquesta reflexió que ve tot seguit no és pas producte de cap cop calent, ni de cap rauxa, ni de res que hagi estat meditat en poca estona. Hi dono voltes des de fa temps i, segurament, si ara en parlo és perquè cada cop ho tinc més clar.

No sé ben bé quants anys fa que crec fermament que l'única via possible per al futur de Catalunya és la seva independència de l'estat espanyol.

Hi ha molts motius que m'hi fan creure, alguns segurament els tinc des que era ben petit, d'altres els he anat adquirint amb el pas dels anys.

Potser, els arguments més ancestrals són de tipus sentimental i els sentiments, ens agradi o no, són més importants del que ens pensem.

No recordo haver-me sentit mai espanyol com s'hi senten altres ciutadans del meu país. No m'he identificat mai amb els seus símbols, amb les seves tradicions, ni amb les gestes dels seus representants esportius, per posar un exemple, que tant serveixen per estimular o alegrar un poble. No em fan ni fred ni calor. Els respecto enormement, tal i com jo espero dels altres que em respectin els meus, però enganyaria el personal si digués el contrari.

En canvi, no em fa res reconèixer-ho, m'he emocionat sentint el Cant dels Segadors, veient onejar la senyera i, fins i tot, i encara que siguin de "costellada" seguint els partits de les diverses seleccions esportives catalanes. Ja he comentat que tot això es mou per sentiments i els entenc, siguin els que siguin, perquè les identitats, no es canvien, ni desapareixen com si res.

Seguit d'aquests arguments, diguem-ne més primaris, en vindrien d'altres més recents que m'augmenten les raons per defensar la independència de Catalunya. Són arguments que he anat adquirint amb el pas dels anys i que no sempre he vist de la mateixa manera.

Parlo de tot aquell paquet de qüestions que poden fer referència al model d'ordenació territorial d'un estat, al seu sistema econòmic i a la defensa o no de la pluralitat cultural i identitària d'aquest.

No em fa res reconèixer que, durant uns anys, no gaires, vaig creure en la possibilitat que Espanya es podia convertir en un estat de tipus, més o menys federal, que respectaria la diversitat de les altres nacions que l'integren i que no tractaria d'uniformar-nos a tots en un mateix model, posem per cas, el castellà=espanyol.

Amb poc temps, aquesta opció, més o menys federal, se'm ha anat diluint del cap. La configuració d'un model autonòmic, que per dir-ho d'una forma suau, va servir només per aigualir les aspiracions del País Basc i, sobretot, de Catalunya, donant autonomia a regions espanyoles que no sabien ni el que era ni quina utilitat tenia, només ha suposat una estratègia perquè, a la llarga, els seus detractors de tota la vida vagin predicant pels quatre costats que l'únic que fa és debilitar l'estat cada cop més lluny d'aquell centralisme o jacobinisme que ells desitjarien.

Aquest anomenat "cafè per a tots" també va comportar un sistema de finançament que, amb el pas dels anys, s'ha acabat demostrant que ha estat i continua estant una autèntica ruïna i un espoli per a les finances de tots els catalans/es, sigui d'on sigui la nostra procedència.

Per acabar-ho d'adobar, les constants reclamacions per part de Catalunya d'un sistema més equànime i just, han acabat convertint-nos de cara a Espanya no només en uns pesats, sinó també en uns insolidaris, quan segurament som, de llarg, el poble que més aporta econòmicament a l'estat i menys rep a canvi. Si se'm permet, és allò que en català se'n diu

"Cornut i pagar el beure". No cal ser un entès per saber, les xifres circulen des de fa temps per tot arreu menys per on ho haurien de saber-les de veritat, que més de 20 mil milions d'euros anuals no tornen a casa nostra i es queden pel camí, per més tard, haver d'anar a pidolar unes quantitats molt més minses que ens pertanyen segons un acord amb l'estat i que arriben quan i com ells volen.

Lamentablement, la greu situació econòmica que vivint des de fa uns anys fa que, cada cop, sentim més pel carrer aquella frase de "es muy triste pedir, pero más triste es robar" i que els catalans/es podríem convertir en "és molt trist pidolar, però encara més trist que ens els fotin".

Crec que el problema econòmic que viu Catalunya respecte Espanya no només ha de fer reflexionar els que ens sentim d'entrada catalans de sentiment, sinó tots els ciutadans que viuen al nostre país tinguin on tinguin les seves afeccions sentimentals o identitàries.

Una altra qüestió ben diferent, però a la vegada fonamental és el tema lingüístic i cultural. A Catalunya és ben sabut que la llengua i la cultura són trets identitaris bàsics de la nostra existència com a poble, a diferència, segurament, d'altres nacions, vegis el cas d'Euskadi o Escòcia on, probablement, el seu pal de paller nacional no passa precisament per la llengua pròpia.

Potser exagero, però Catalunya sense el català, de ben segur, no seria el que és. És per això que, per més que s'ha avançat en aquest camp des de la mort del dictador, això no vol dir haver normalitzat la situació i que el futur es presenti esplendorós i optimista.

La campanya encoberta sota la bandera de la constitució, la democràcia i l'estatut, per anar difuminant poc a poc la nostra llengua és cada cop més gran. Tothom sap i coneix que les estratègies utilitzades dia rere dia assegurant que en aquest país no es pot viure normalment en castellà i que aquesta llengua està discriminada a nivell oficial, van minant; i que encara que puguin ser falses, si s'escampen sempre en quedarà alguna cosa.

N'hem parlat molts cops d'aquest problema, i si bé és cert que a Catalunya hi ha dues llengües oficials, també és cert que la llengua mare i l'original és el català, i que si no es protegeix des de l'administració anirà desapareixent dia a dia i si no, només cal sortir al carrer i comprovar-ho.

Per acabar, hi ha uns arguments que en podríem dir d'incapacitat d'entesa o de convenciment. Sempre s'ha dit que cal fer pedagogia i explicar la realitat de forma didàctica. No diré que no s'hagi fet, però sempre en una sola direcció, la que va de Catalunya cap a Madrid i la reciprocitat en aquest cas no existeix ni ha existit.

De què serveix fer més esforços si no hi ha cap voluntat de saber que som i com som? De què serveix si al final tot es redueix a la sensació que només ens estimen si paguem, però no pas perquè som diferents i tenim una altra manera de veure les coses? Si no hi ha hagut ni voluntat per entendre una esquifida reforma de l'estatut, com podem seguir mirant de trobar altres vies d'encaix dins l'estat espanyol?. De veritat paga la pena aquest camí sense sortida o seria hora de començar a explorar nous horitzons?

Depèn de nosaltres, o no?. ●

charol

CALÇAT & COMPLEMENTS

- Sabatilles Home i Dona
- Calçat de moda
- Sabates de descans i per a peus delicats
- Calçat especial per a la gent gran

Torrent Vallbona, 8 T. 93 540 16 02 charol.alella@yahoo.com

Herbodietètica ALELLA

c/ Les Heures, nº 9
08328 - ALELLA (Bcn.)

TELÈFONS:
fixe • 935 409 965
mòbil • 675 033 945

E-mail: herbodieteticaalella@gmail.com

Aliments biològics i integrals

Teràpies naturals

Cosmètica naturals i suplements dietètics

Horari:
De dilluns a dissabte: 9.30 a 14h i 17 a 20.30h
Diumenge: 11 a 14h

© Marc Llach Photography

children & families

imatges d'un instant per a tota la vida

ENS DESPLACEM A DOMICILI

- Muntatges gràfics per a celebracions
- Reportatges infantils
- Llibres personalitzats
- Muntatges audiovisuals
- Retrat infantil
- Retrat familiar
- Aniversaris i celebracions
- Decoració fotogràfica per a la llar

Plató de 2.000 m2 d'exteriors amb piscina, gespa etc... i 500 m2 d'estudi interior

Tel 93 541 20 41 - Mob 630 053 148
children@childrenandfamilies.es www.childrenandfamilies.es

Cursos de pintura i dibuix

per a infants i adults

AAA

Alella Art Academia

Carrer Comas, 4b - 08328 -ALELLA
(al costat de l'església)

699 94 15 89 // 655 81 18 16
93-540 88 09

Hotel amb encant al cor de les vinyes

restaurant catalano-francès, especialitat en ànec

HOTEL PORTA D'ALELLA

RESTAURANT LES TERRASSES

Menús dies laborables i cap de setmana. Menús per a grups

Avda. Sant Mateu, 5-9 • Tel. 540 78 57 • info@hotelportadalella.com / www.hotelportadalella.com

LES CASES DE LA RIERA

Can Sanmiquel - Can Tabaras

Jordi Ribas

Reprenem el text on el vam deixar al número passat... Més amunt, paret per paret amb Casanelles, hi havia una altra propietat que va ser dels avis Sanmiquel: en Francisco Sanmiquel Regés i la Pepeta Bruy Arenas. Havien sigut propietaris de Can Sanmiquel, casa important en el seu temps, que encara existeix, situada al costat de can Cases, però sembla ser que les coses no els varen anar massa bé i varen vendre la casa pairal per anar a viure a la Riera.

La Pepeta feia de mocadera a Ca la Librada i, especialment, a la "Cumprativa" perquè era cosina germana d'en Pepe. També anava a altres llocs on es matava el porc.

En aquesta casa dels Sanmiquel hi va viure en Ramon Fermin i la seva dona Paquita Sanmiquel Bruy i varen tenir quatre noies: la Pepeta, la Quimeta, l'Antònia i la Cinteta, i un nen petit que va morir als dos anys, cosa normal en aquells temps. En Ramón Fermin volia tenir nois i estava tan obsessionat en això, que a totes les seves filles els deia nom de noi. Pepet, Quimet, Anton i Cintu. No va tenir massa sort en Ramón ja que només amb quaranta anys i escaig va morir d'una mossegada de gos rabiós. Tot sovint en passaven per la Riera! Es veu que li varen aplicar un tractament que no va tenir èxit i va deixar la Paquita vídua.

Tenien una botiga petita on, en un cantó, venien diverses coses, segurament comestibles i una altra part era l'estanc.

Tornem enrere: en morir en Francisco i la Pepeta, va heretar la casa el seu fill Joan Sanmiquel Bruy. Ell i la Rita Figueras i Marata varen ser pares de la Maria, en Salvador i la Rosa.

Va morir en Joan sense testar, i la casa va quedar per la Maria Sanmiquel, que la va llogar a en Josep Sabaté Salomó, per posar-hi una lampisteria.

En Josep Sabaté Salomó vivia al carrer de baix i li va semblar que tenia la botiga en un lloc poc cèntric. Llavors es posaren d'acord amb els Fermin i feren el canvi de manera que la casa on vivien els Fermin es va convertir en "Cal Andanga", una lampisteria on es venien bombetes, aparells de radio, endolls, gàbies per ocells, etc., i els Fermin varen anar a viure al carrer de baix.

En Sabaté, casat amb la Juana Ruiz, va tenir dos fills: en Josep i l'Antonieta.

Al cap d'uns anys, la lampisteria va passar a mans del seu fill en Josep Sabaté Ruiz i la seva dona Mercè Baella Eroles.

Finalment, en Josep i la seva dona varen partir cap a Bèlgica i, llavors, la Maria Sanmiquel va llogar la casa a en Manuel Tabaras Gibernau, fill del Masnou, que la va prestar al seu fill, que era qui pagava el lloguer, perquè hi posés la lampisteria.

A la mateixa casa, una mica més amunt, hi vivia en Josep Giralt Sanmiquel i l'Agustina (Mònica) Alonso amb les seves dues filles, M. Teresa i Montserrat. Tenien l'entrada per la Riera, que donava a una escala que pujava cap el pis de dalt.

El pis era petit, però l'Agustina s'ho va engiponar per posar-hi a baix de tot de l'escala un negoci de llaminadures, orxata, gelats, caramels, xurros, etc., que va tenir molt d'èxit durant bastants anys, sobretot els estius quan Alella rebia la "Colònia".

Aproximadament cap els anys setanta, el fill d'en Manuel Tabaras Gibernau, va comprar la casa sencera a la Maria Sanmiquel i Figueras, esposa d'en Josep M. Gispert Ginovart.

D'aquesta manera varen passar a ser propietaris de tota la casa, inclosa la de l'Agustina la dels gelats, en Manuel Tabaras Rosés, fill del Masnou i la Maria Verdú Prat, filla d'Alella.

Aquesta parella va tenir quatre fills: en Joan Manuel, en Josep, l'Eulàlia i en Jordi. Va viure amb ells durant molts anys la Cecilia Matos Lozano, que era com de la família.

Varen canviar de negoci i hi varen posaren una carnisseria. Van treballar-hi fort durant molts anys i finalment, ja jubilats, varen vendre la casa l'any 2003 a l'Alfons Garcia Grau que hi va fer pisos, però es varen reservar la propietat dels baixos.

La Maria Verdú, actual propietària, els va llogar a Pilar Canyadó per posar-hi un saló de bellesa.

No fa molt aquests baixos varen quedar desllogats, i la Maria els va tornar a llogar, aquesta vegada al Centre d'Estètica Marina que hi exerceix la mateixa activitat que l'anterior llogatera. ●

Al mig, Cinteta Fermin.

Ca l'Andanga.

Arxiu

LLIBRES

*Onades**

Mercè Giralt
La Comarcal Edicions, 2011

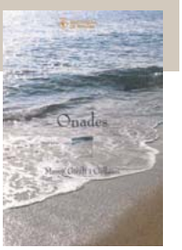

Sigrid Guillen

Recull de l'obra poètica de Mercè Giralt (Barcelona, 1928), un viatge intens i d'aproximació a la seva vida i pensament mitjançant retalls d'instants quotidians on la natura és protagonista simbòlica. La seva poesia és mitjà d'introspecció i reflexió, camí de lluita i alliberament personal. Es palpa la influència de Salvador Espriu i, com la poesia d'aquest i la de Pere Quart, la de la Mercè Giralt és del compromís. Força vital, sinceritat i reivindicació identitària en un poemari de lectura recomanable.

Onades s'ha presentat públicament en el marc de la passada edició de les Jornades Espais de Poesia i en acte d'homenatge a la seva autora pel seu compromís cultural amb Alella.

*Ferrer i Guàrdia, la vida per un ideal**

Ajuntament d'Alella, 2011

Rosa Casas

Catàleg de l'exposició *Francesc Ferrer i Guàrdia (1859-1909), la vida per un ideal*. Publicació que aplega tota una riquesa i una originalitat de material que permet aprofundir en l'estudi del pedagog universal i d'uns fets rellevants per a la història del nostre país com foren els de la Setmana Tràgica. Peces, totes elles, mostrades a Can Manyé entre els dies 15 d'octubre i 8 de novembre de 2009, arran d'una proposta impulsada i ideada pel col·lectiu Cerquem les arrels. Un recorregut teatralitzat pels indrets més significatius del municipi, vinculats a la figura del pedagog, i l'edició d'una auca són les altres dues propostes que també es recullen.

DISC

Manel*

10 milles per veure una bona armadura

Discmedi, 2011

Idoia Perich

Segon disc de Manel. El primer ja va enamorar a un ritme trepidant i, si a més, ara s'hi afegeix una campanya de promoció rodona, l'èxit ja està assegurat. Però Manel no han agafat fama i s'han posat a jeure, sinó que ens brinden novament un disc brillant. En ocasions, la senzillesa ha donat pas a la grandiloqüència instrumental, però l'essència segueix sent la mateixa: lletres entranyables, sustentades en melodies que, per molt que vestides, són d'una base simple i que fem nostres amb facilitat.

***El pots trobar a la Biblioteca Ferrer i Guàrdia d'Alella**

ANJO
Construccions Andreu i Pijoan SL

Rbla Àngel Guimerà 50
08328 Alella

tel 93 555 40 61
fax 93 540 06 86
info@anjoconstruccions.com

Guimerà Restaurant

menú
de dilluns a divendres
15,50 €
caps de setmana
23 € IVA A PART

Rambla Àngel Guimerà, 16 · Tel. 93 540 94 22 · 08328 Alella

Ferreteria Jordi

Cadena 88

Torrent Vallbona, 7
Tel, 93 555 41 36
• 08328 Alella

www.ferreteriajordi.com

Alella Motors
93 555 14 93

Cascos, guants, accessoris ...
VENDA I REPARACIÓ DE MOTOS I BICICLETES
Sant Josep de Calassanç, 12 · Telf. 93 555 14 93 · 08328 Alella · www.alellamotors.cat

De Antaño
mobles · antiguitats · decoració

Tel. 93 540 30 09
Sta. Teresa, 3 08328 ALELLA (al costat Torrent Vallbona)

ESTANC
ALELLA

Mòbil:
639.959.393
E-mail:
estanc_alella@terra.es

Àngel Guimerà, 22
08328 Alella
Tel./ Fax: 93 555 03 66

Tabacs
Regals
Revistes
Joguines
Papereria
Servei de fax
Segells de goma
Enquadernacions
Fotocòpies b/n i color

3A AUTOMOCIÓ
mecànica de l'automòbil
C/ Cervantes, 18 · ALELLA · 93 555 93 19

· Canvis d'oli
· Corretges de distribució
· Tubs d'escapament
· Enllumenat
· Refrigeració
· Aire condicionat
· Frens
· Bateries
· ITV
· Amortidors
· Transmissions
· Sistemes de seguretat
· Pneumàtics

Horari de dilluns a divendres de 8.30 a 13 i de 15 a 19 h

Can Palla
Frankfurt · Cervesseria

Les Heures, 37 - 08328 Alella
93 540 91 32

Joieria - Rellotgeria
PEIMA
MENDEZ

COMPRA I VENDA D'OR
Tallers propis de joieria i rellotgeria

Plaça de l'Ajuntament, 9 · 08328 Alella · tel. 93 540 87 47

MIQUEL SOTO
PINTOR
Pintura en general i restauració de façanes

Tel. 93 555 59 16 - 627 08 02 24
C. Cervantes, 26 entr. 3a.

ALELLA, PARADA I FONDA

El Cafè de Dalt

Ramon Ruiz

Continuem el nostre periple pels restaurants i cases de menjar d'Alella i, en aquesta ocasió, ens entaulem al Cafè de Dalt, on en Pepe Viñallonga juntament al seu pare, en Josep, s'asseuen amb nosaltres a l'hora del cafè i ens comencen a explicar tot un seguit d'històries i anècdotes que ens traslladen en el temps. Escoltant-los, ens adonem que si volguéssim representar una obra de teatre on es reflectís la vida a d'Alella aquest darrers setanta anys, la podríem perfectament ambientar en aquest escenari.

En Pepe i en Josep, al darrere de la barra.

Ja s'ha explicat moltes vegades com a Alella, abans de la guerra, la divisió que patia el país es veia reflectida amb l'existència de dues societats on s'aplegaven els veïns: *La Constància* on anava la gent d'esquerra, i que amb el temps ha esdevingut el restaurant Duran; i *La Unión Alellense*, freqüentat pels de dretes, i que amb el pas del temps acabaria sent el restaurant Viñallonga. Quan la gent gran t'explica aquesta història sempre posa per exemple, per significar la gran rivalitat entre tots dos públics, que un noi d'una família pertanyent a una de les dues entitats no podia festejar amb una noia de l'altre sense que hi hagués un gran daltabaix.

Acabada la guerra, el local va tornar a obrir sota la tutela dels Escolapis, amb el nom de Centro Moral. I a fe de Déu que va fer honor a aquest nom, a tall d'exemple, recordarem com en el cinema que hi havia al segon pis, s'acabaven de passar les tisores a unes pel·lícules que ja arribaven prou retallades per la censura oficial. És en aquesta institució que va entrar a treballar com a bidell un jovenet Peret Viñallonga, que juntament amb la seva esposa Maria servien al públic. Aquells primers anys hi havia molta escassetat, el bar donava molt poca feina i en Peret es dedicava sobretot a fer de pagès.

De mica en mica en mica, però, el país i Alella també, s'anaven recuperant, de manera que en Josep, el fill d'en Peret i la Maria, que havia començat a treballar a diferents llocs fora de casa, com ara a les Bodegas Jaume Serra o al Banc Central, va decidir, en casar-se, l'any 1961, ara farà cinquanta anys, dedicar-se al negoci familiar de regentar el Cafè.

Cada cop hi havia més feina i la jove parella varen donar un nou impuls a l'establiment. D'aquella època són memorables els vermuts dels diumenge o les mitges parts dels balls de Festa Major, quan en vint minuts havien de servir a tota una gentada que inundava totes les taules, tant les de dins, com les de fora, ja que tant el carreró del costat del cafè, com la vorera del davant es convertien en sengles terrasses.

A principis dels setanta, l'Associació d'Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia va aprofitar l'avinentesa de que es venia el local per comprar-lo i edificar-lo de nou. La planta baixa, on es va habilitar l'actual Cafè, va ser adquirida per la família Viñallonga. De les plusvàlues d'aquella operació immobiliària es van obtenir el recursos que van permetre a aquella generació de joves alellencs construir el Casal, però això ja és un altra història...

Mentre duraren les obres, nou mesos, com el part d'una criatura, el cafè es va traslladar a Ca Librada, doncs la Maria, la dona d'en Josep és d'aquella casa. Tot seguit, el 23 de desembre de 1971, el nou Bar Viñallonga es va tornar a obrir al públic, encara que els veïns, tossuts, el seguim coneixent com a Cafè de Dalt. Tot i què ambdós noms perillen, ja que la nova fornada d'alellencs han agafat el costum d'anomenar-lo *El Vinya*.

Les dècades dels setanta i vuitanta van viure un Cafè de Dalt que va exercir plenament de bar de poble. Esmorzars, vermuts al migdia i sobre tot els de diumenge, i llargues tardes i nits de cartes i de dòmino. Però sobre tot molta vida social.

I així arribem a l'any 1989 quan en Pepe, la tercera generació, en casar-se amb la Mariana decideixen incorporar-se plenament al negoci familiar i donar-li un tomb. Per un cantó, la vida social i les partides de joc s'havien anat desplaçant cap al Casal i, per altra banda, el negoci hauria de donar per mantenir dues famílies. Així van decidir convertí el cafè en un restaurant. Els dies de cada dia farien un menú per a treballadors i el cap de setmana se serviria un menú a la carta una mica més elaborat. Va ser tant l'èxit que, aquests darrers anys, amb el boom de la construcció, les dues sales de l'establiment veien cada dia com des de l'1 del migdia fins a les 4 de la tarda no paraven d'acollir diferents torns de comensals. Ara la cosa ha afluixat, ja no és la bogeria de fa pocs anys, encara que tampoc es para. Amb la sala de darrere n'hi ha prou per al restaurant i, a davant, és més bar, on es serveixen entrepans i plats combinats. Al restaurant, els diumenges hi trobarem un públic molt fidel, gairebé un vuitanta per cent són sempre els mateixos, famílies i amics que han fet d'anar a dinar al Cafè de dalt la seva costum festiva.

La família Viñallonga ha volgut orientar el restaurant cap a una gamma de preus assequible; tant els dies de menú com els festius s'hi pot menjar una cuina senzilla, però abundosa i honrada, que et permet tornar cap a casa satisfet i sense un forat a la butxaca.

El cafè és, a més, com una mena de seu oficiosa del Club de Futbol Alella, durant anys els jugadors s'han citat davant del Cafè de Dalt per als seus desplaçaments, i a les seves parets s'hi conserven trofeus i fotografies de plantilles mítiques. En Pepe i la Mariana i els seus dos fills, en Sergi i en Gerard, són socis del Barça, i tota la vida s'ha respirat ambient de futbol a l'establiment. ●

CANSALADERIA

ANTIGA CASA
LLIBRADA
ALELLA

Empedrat del Marxant
Tel. 93 555 23 42

Mercat Municipal
Tel. 93 540 07 70

OBRES i REFORMES
ALELLA

Sant Josep de Calassanç, 37
Tel. 93 540 50 56 • 626 126 277
08328 ALELLA alella@obresireformes.com

1789

Restaurant 1789

Rambla d'Àngel Guimerà, 1
08328 Alella
Telèfon: 93 555 34 55

QUEVIURES FONT
CAN JANA DES DE 1888

FRUITES
VERDURES
XARCUTERIA
ALIMENTACIÓ EN GENERAL

Plaça de l'Ajuntament, 3 - Encàrrecs i servei a domicili - Tel. 93 555 23 92

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
MAS I FILL
des de 1932

ANIVERSARI 75

C. Balmes,7 baixos 08328 Alella Tel. 93 555 56 66 Fax. 93 555 73 73

JOAN

INTERFLORA · FLEURON · FTD

www.florsjoan.com

envia flors a domicili online

Navarra, 100 · 08320 EL MASNOU · TEL. 93 555 79 34

CENTRE
VETERINARI
ALELLA

Horari:
De 9.30 a 14h i de 16.30 a 20.30h
Dissabtes: de 10 a 14h
cvalella@gmail.com

Torrent Vallbona, 10 · Tel. 93 540 33 76 · www.veterinarisalellaicabrils.com

NATURA

La perdiu roja

FITXA TÈCNICA

Família: *Phasianidae*
Nom científic: *Alectoris rufa*
Nom vulgar: perdiu / perdiu roja

Descripció: Gallinàcia de mida mitjana, àmpliament coneguda i distribuïda arreu del territori. Assoleix fins a 34 centímetres de longitud i mig metre d'envergadura. És una au normalment sedentària que presenta un color general marró rogenc en el qual hi contrasten la gola blanca, diverses taques negres al pit i els flancs barrats. Sovint serà més fàcil sentir-la que veure-la.

Localització: zones assolellades sense arbres o amb estrat arbori espars, com brolles, matollars, conreus i estepes. A Alella se'n poden trobar en els espais no forestals de Sistres, Coll de Vendrans, Can Poch-Camí del Greny, i en les àrees agrícoles de Rials o Coma Clara, entre d'altres.

Jordi Serrano

La perdiu (roja) és un dels ocells que tothom coneix. Bé, potser no tothom n'haurà vist alguna en llibertat, però segur que n'haurà vistes al mercat. Bé, i si no, segur que tothom haurà sentit un munt de vegades la frase amb la qual acaben molts contes: "Fueron felices y comieron perdices". Ara sí, oi? Doncs efectivament, la perdiu roja, és una au àmpliament coneguda, i no és d'estranyar ja que, a banda de ser molt sedentària i romandre tot l'any als mateixos indrets, és molt fàcil d'identificar, gairebé inconfusible, i està distribuïda per tota Catalunya, amb excepció de les zones altes del Pirineu, on hi habiten altres gallinàcies com la perdiu xerra, la perdiu blanca o el gall fer. També en podem trobar a la major part de la Península Ibèrica, a les Balears (menys a Formentera) i al sud de França, a una part de les Illes Britàniques, del nord-oest d'Itàlia i a Còrsega. Tot i aquesta distribució relativament àmplia, els canvis en els usos del sòl, amb el progressiu abandonament dels camps i l'avanç del bosc i de les zones urbanes, n'han fet disminuir la població. També pateix una important pressió antròpica pel fet de ser una de les peces de caça més preuades i des de fa segles ha estat víctima d'una intensa persecució que n'ha minvat clarament el número d'individus. Per tot plegat, es considera que es troba en estat de conservació vulnerable a Catalunya, segons els criteris regionals que estableix la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN), tot i que les mateixes societats de caçadors duen a terme alliberaments d'exemplars adults per mantenir-ne les poblacions després de les temporades de caça. Aquestes repoblacions, però, alteren la genètica de l'espècie, esdevenint un problema afegit a la pèrdua d'hàbitat.

Es tracta d'una gallinàcia que mesura entre 32 i 34 centímetres de longitud i entre 45 centímetres i mig metre d'envergadura. Té el dors, el carpó i bona part del cap de color marró rogenc, i d'aquí que de ben segur li deu venir el nom. Però no és només vermellosa: al cap també hi contrasten unes tonalitats blanques sota el bec, a les galtes i damunt dels ulls, que permeten diferenciar-la fàcilment de la perdiu xerra en els hàbitats comuns, mentre que al pit presenta taques negres que formen una mena de collaret, i als flancs del ventre hi podem veure diverses barres acolorides. Tant el bec com les potes els té de color vermell, si bé en les perdius alliberades, les de granja, les potes són més roses.

El seu hàbitat natural el formen els espais oberts i assolellats, sense arbres o, si n'hi ha, amb poc pes específic. Es troba còmoda, per tant, en brolles, matollars, conreus, estepes i prats, on hi pot trobar llavors, plantes, arrels i invertebrats de tot tipus. En aquests llocs també fa els nius, directament a terra amagats entre la vegetació, sota d'alguna mata o al peu d'un arbre, a partir del mes d'abril i fins a finals de maig. Hi pon entre 12 i 18 ous, que eclosionen al cap de 21 dies. Els pollets, anomenats perdigons, són grans devoradors d'insectes. Amb una mitjana a Catalunya de 8'5 perdigons per llocada, no és d'estranyar que la perdiu sigui un dels pilars de la cadena alimentària de la natura, especialment per a carnívors mitjans com les guineus i per a aus rapinyaires com el xoriguer o l'aligot. Té un comportament gregari i poques vegades tolera intromissions d'altres exemplars al seu territori.

La perdiu roja es mostra més activa durant la matinada i el vespre, tot i que en cap dels dos moments no és fàcil veure-la! La seva presència es detecta sovint i sobretot per mitjà de l'oïda, essent ella mateixa qui es delata pels diversos tipus de reclams i sèries ronques que repeteix mecànicament. I quan aixeca el vol ho fa sorollosament. Aquesta característica, coneguda de ben segur pels caçadors, és la base de la frase feta "la perdiu pel pic mor", que en altres paraules vindria a dir que les persones que parlen més del compte sovint en surten perjudicades. Parlant de vols, una curiositat, les perdius salvatges poden volar més estona i fer-ho més ràpidament que les de granja, que fan vols curts i no assoleixen la velocitat de les salvatges.

La perdiu a Alella

En poques paraules podríem dir que la perdiu ha passat per millors moments al llarg de la història. Tal com documenten alguns llibres de l'època, a principis del segle XIX ja patia una important persecució al Baix Maresme. Actualment, a la caça caldria afegir-hi com a condicionant l'evolució dels usos del sòl: en les darreres dècades el seu hàbitat ha anat reduint-se progressivament al mateix temps que s'abandonaven els camps i s'anaven transformant en masses forestals compactes en alguns casos, o en terrenys urbans, en els altres. Tanmateix, ja sigui pels alliberaments de perdius per poder-les caçar després com per la supervivència de reductes puntuals, encara podem trobar perdius roges a la població en espais oberts d'herbassars i matollars no ocupats per boscos densos. En són exemples tot l'àmbit comprès entre els nuclis de Mas Coll i Alella Parc, fins pràcticament la carena de la serralada, els vessants en regeneració de Coll de Vendrans i de Coma Fosca, amb una quantitat important de vegetació baixa i arbustiva, i les parts mitjanes i altes de la vall de Sistres, entre d'altres. També en localitzarem en la majoria dels espais agrícoles del municipi, com la vall de Rials, els vessants de la Coma Clara, o la vall de Sistres, per posar tres exemples. ●

Distribuidors oficials
HOME MOTION BY somfy
SISTEMA EUROPEU

ALUMINIS TÈCNICS ALELLA

Plaça Antoni Pujadas, local 8 Tel. 93 540 84 00 ALELLA

ASAD

Apoyo Socio-Sanitario y Asistencia a Domicilio, S.L.

Empresa reconeguda per la Generalitat de Catalunya per a la prestació de serveis de la llei de dependència.

10 ANYS TENINT CURA DE TU
AMB TENDRESA I PROFESSIONALITAT

> Servei d'atenció domiciliària i hospitalària les 24h.
> Personal titulat i qualificat.
> Servei de qualitat i tracte personalitzat
> Prestació de serveis sanitaris a centres privats i públic
> Altres serveis: Fisioterapeutes, Podòleg, Psicòleg, Treballadors socials, Massatge terapèutic: Drenatge limfàtic, Shiatsu, Massatge pedestre, Dietista, Naturopatia, Reflexologia

TRUQUEU-NOS EXPLIQUEU-NOS EL VOSTRE CAS
I US DONAREM LA SOLUCIÓ QUE NECESSITEU

Plaça Antoni Pujadas i Nirell, 9B • 08328 Alella (Barcelona) • Tel. 93 540 28 37 www.asadsl.com

la tintoreria

Plaça Antoni Pujadas, 7 · Tel. 93 540 84 19 · latintoreria@yahoo.es

LA PAPERERIA

· Material escolar i d'oficina
· Premsa i Revistes
· Llibreria
· Llaminadures
· Juguets
· Regals i complements
· Fotocòpies blanc i negre / color
· Enquadernacions
· Plastificacions
· Servei de Fax
· Forrament de llibres
· Embolicall de regals
· Segells de goma
· Llibres per encàrrec

ALTRES SERVEIS
· Recàrregues telefòniques
· Organització d'aniversaris
· Serveis d'impremta
· Dies temàtics
· Arranjament de roba

Pl. Antoni Pujadas, 10 (Alella, Can Vera) · Tel. 93 540 18 15

delizie fauno
"Cal Chechu"
Geladeria · Cafeteria · Sopars freds

Plaça Antoni Pujadas Local 10B - Alella (Can Vera)
Tel. 93 555 60 60

CLINICA DENTAL
Vera

Dr. Jose Mª Araujo
Llicenciat en Odontologia · Màster Implantologia · E. Superior d'Implantologia de BCN
Odontologia General • Implantologia i Estètica • Periodòncia•Ortodòncia • Servei d'Ortopantomografia
Plaça Antoni Pujadas nº 14 Tel. 93 555 49 71
20% dte. en tots els tractaments

PARK
AUTOESCOLA
www.autoescuelapark.com

· Accés immediat a les classes de cotxe, sense llistes d'espera
· Cursos de ciclomotor setmanals
· Instal·lacions i vehicles nous
· Recollim a domicili
· Al juliol, cursos intensius

Plaça d'Antoni Pujadas, 11
TEL. 93 555 51 15
08328 ALELLA

Oficina Alella · Tel.: +34 93 540 22 22
Maresme@engelvoelkers.com · www.engelvoelkers.es

ENGEL&VÖLKERS®

COL·LECCIONISTES

Josep Maria Mas

Àurea Molina

La passió de Josep Maria Mas per col·leccionar plaques de cava va més enllà del desig per aconseguir aquestes petites joies del disseny. Es presenta com un home creatiu, enèrgic i obert, i aquests trets fan que gaudeixi amb la tasca de recerca d'antics i nous models de plaques.

Des de fa sis anys, moment en què es va jubilar, s'ha dedicat a recórrer més de 800 restaurants, bars i empreses de càtering de Barcelona, coneixent gent nova cada dia i establint una relació d'afecte amb xefs i mâitres destacats, com Carles Alemany, deixeble de Ferran Adrià, o Raül Balam, fill de Carme Ruscalleda. Podríem dir que també col·lecciona targetes de visita, ja que en guarda de tots els llocs que visita. Tot i considerar-se un petit col·leccionista, fins al moment ha recopilat 16.000 peces. "Els grans col·leccionistes van des de les 50.000 fins a les 200.000 plaques de cava. Hi ha qui en fa negoci, però a mi el que m'agrada és el camí per arribar fins a les xapes, com es converteix en un mitjà per conèixer gent". D'aquesta manera, descobrim que Mas també és un artista. "Confecciono punts de llibre amb els meus propis dibuixos que regalo com a mostra d'agraïment a les persones que visito". En Josep Maria guarda la seva col·lecció acuradament entre un moble de fusta, dissenyat especialment per donar cabuda a unes 9.000 peces, i diversos àlbums i capses que esperen el seu torn per al proper moble que espera comprar ben aviat. Fa goig veure la seva col·lecció, on la mescla de colors presenta un mosaic ple d'història i amaga els secrets de les millors sobretaules. En Josep Maria ens ensenya les seves tres peces més antigues, d'uns setanta anys i marcades pel pas del temps. Després s'anima a mostrar-nos peces de Colet, Mas Xarot o Berdié. "Les peces més valuoses són les més antigues o les que formen part de petits cellers amb produccions de poca tirada i que, per tant, costen més de trobar". Mas considera que "el màxim del col·leccionisme és no gastar pessetes" i que per gaudir-ne "s'ha de ser molt anàrquic, gaudint de les visites i de la gent que vas coneixent, sense pressió, per tal que suposi un plaer i no pas una obsessió per augmentar el nombre de xapes". ●

FITXA

Col·lecció: **plaques de cava català**

Nombre de peces: 16.000
Any inici de la col·lecció: 2005
Primera peça: no se'n recorda, però eren les que els amics i familiars li portaven
Peça més valuosa: les més antigues, tres peces d'uns 70 anys, segurament Codorniu o Freixenet
També col·lecciona: plaques de xampany francès i "spumanti"(vi escumós italià).

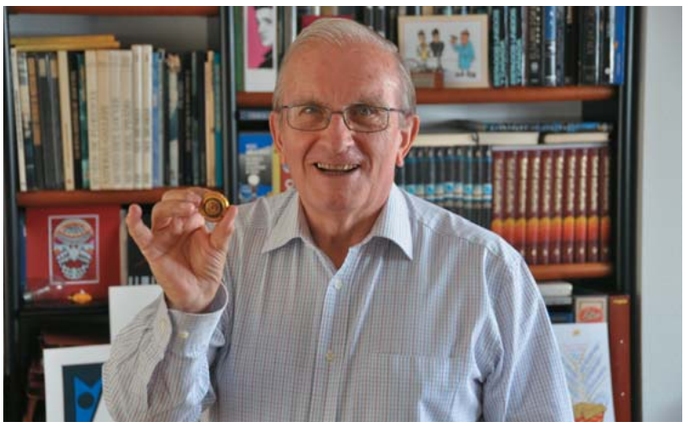

Ets col·leccionista?
Vols ensenyar-nos la teva col·lecció de sobres de sucre, de sotacopes, de nines Barbie, de llaunes de cervesa o de qualsevol altra cosa? Posa't en contacte amb nosaltres a revista.alella@gmail.com o al 608 88 47 99.

SUPER ALEJANDRO

Autoservei | Alimentació | Pa calent a qualsevol hora del dia

C/ Àfrica, 9 · 08328 Alella · Tel. 93 540 23 62

Instal·lacions ROVIRA

- Construcció de piscines
- Manteniment de piscines
- Venda de productes químics
- Electricitat, aigua, calefacció, aire condicionat
- Energia solar
- Tarimes de fusta
- Descalcificadors i osmosis

C/Àfrica, 1 local 1 • 08328 ALELLA
Tel/Fax 93 540 57 31 • Mòbil 661 43 51 73
wwww.piscinesrovira.com • info@piscinesrovira.com

LA XARCA de la Solaia

Entrepans, Tapetes i Altres Cosetes...

Carrer Maresme 19, 08328 Alella
Tel: 93 540 87 64

Dolores HOME - DONA

SALÓ DE PERRUQUERIA I BELLESA

Especial tractaments de queratina

Sol UVA

Extensions

Servei de maquillatge per a núvies a domicili

Carrer Àfrica 3, Tel. 93 555 45 54

ALELLA INDUSTRIAL

La manera més segura i econòmica de tractar l'aigua de la seva piscina.

Electròlisi salina, el tractament natural per a la seva piscina.

Un equip per a cada mida
Gran poder de desinfecció
Manteniments
5% d'estalvi d'aigua
Aplicacions industrials
Darrera tecnologia
Electròlisi salina especial per a spas

C./ Africa, 3 - 08328 - ALELLA - Tel. 93 540 5741 Dep.Tècnic: 610 27 64 03

ANTENES MARTINEZ S.L.

INSTAL·LACIONS-REPARACIONS

C/.DR.AGELL 12 2º 3ª EL MASNOU
C/. AFRICA 16 A ALELLA

935550978 935401678

antenesmartinez@hotmail.com www.antenesmartinez.cat

FRUITERIA ATLAS

Repartiment a domicili

Àfrica, 1
Tel. 93 555 49 06

Tractament d'aigua
Piscines
Electricitat
Circuits TV
Xarxes informàtiques

INSTALELLA, S.L.

C/Àfrica, 18 · Alella · Tel. 93 540 40 48 · Fax: 93 540 40 36

SUBSCRIU-TE

Vols estar assabentat de tot el què passa a Alella?

Per només 16€ a l'any rebràs la revista Alella a casa teva

Escriu-nos a revista.alella@gmail.com o truca'ns al número 608 88 47 99 (tardes)

Papers de vi

DO ALELLA · VI · GASTRONOMIA · CULTURA

SUBSCRIU-TE!

Per només 9 euros rebràs *Papers de vi* a casa teva durant un any i, amb el primer número, una **ampolla de vi DO Alella de regal**!

Envia'ns les teves dades
(nom, cognoms, adreça, telèfon i número de compte per domiciliar el pagament)
a oscar@papersdevi.cat

DIVAN

Desig de saber

Josep Parcerisa

Des de sempre els humans han provat de trobar respostes per explicar-se l'existència i la realitat. Aquestes respostes s'han buscat en diversos llocs depenent de l'època.

A l'Antiga Grècia, els enigmes de la vida es buscaven en les divinitats. Les persones s'enfrontaven a un suposat destí, inqüestionable, que moltes vegades acabava en una tragèdia que s'havia d'acceptar perquè era la voluntat dels déus.

A l'Edat Mitjana, el monoteisme redueix la llei a un únic déu. El Déu pare, amo absolut de tot el saber; només ell i, per extensió, els que parlaven en nom seu, tenien el saber i, per tant, el poder. La resta s'havien de posar al servei de la seva paraula-veritat.

Al Renaixement, amb Descartes, apareix el subjecte pensant. La raó de la seva existència ja no és cap Déu sinó ell mateix, l'existència es basa en el pensament "penso per tant...". Ja no cal recórrer a Déu per desxifrar els enigmes de l'existència. Sembla que la persona s'ha alliberat i podrà, comptant només amb el seu saber i treball, resoldre els seus dubtes i franquejar les dificultats que l'impedeixen avançar; neix la il•lusió que el progrés del coneixement portarà la humanitat a una felicitat mai somniada. És el moment del naixement de la Ciència, és a dir el desenvolupament objectiu i sistematitzat, obtingut de l'observació i experimentació, que permeti la deducció de lleis generals.

Arribats a aquest punt: alliberats del destí, del poder omnipotent de Déu, de la superstició, semblaria que el progrés de la humanitat hauria d'haver estat constant, però veiem que el segle XX ha estat marcat per les guerres, el desequilibri entre països rics i pobres, fins arribar al segle XXI on la situació és encara més dramàtica. Per tant ens hem de preguntar què ha fallat. Teníem el coneixement tècnico-científic i, per tant, el saber per preveure i evitar la situació actual. Semblava que aquest "saber" havia de dur-nos a un món més equilibrat i equitatiu; a una societat més justa i humanitzada i, en canvi, ens trobem que la insatisfacció i el sentiment d'infelicitat no ha parat de créixer.

Només podem pensar que aquest "saber" científic, l'únic reconegut, no és suficient. L'anàlisi objectiva no és suficient per explicar-nos-ho tot. Això ens porta a un replantejament, que ja va fer Sigmund Freud a finals del segle XIX. El subjecte no és només consciència, té una part, fonamental i dominant, que és inconscient, i això comporta que el subjecte no és amo d'ell mateix, i que no sempre vol el seu bé. Si no ho tenim en compte i seguim creient exclusivament en l'objectivitat, seguirem renunciant al SABER. ●

LA PARRÒQUIA AVUI

Mar Cantarell

D'actualitat

Les persones que dediquen el seu temps, energia i il·lusió a que els nens coneguin els camins de la fe cristiana, coneixen a fons l'Església d'Alella, ja que fa molts anys que hi estan vinculats d'una manera o una altra; fins i tot alguns d'ells van rebre catequesi a Alella i, amb el temps, s'han convertit en catequistes. I tots, avui dia, fan que els més joves i les seves famílies vegin que el camí de Jesús és compatible amb el món actual i amb la vida moderna; que trobin a l'Església i a les ensenyances de Jesús un consol i també una alegria i una manera d'entendre la vida.

Aquest curs 2010-2011, l'equip de catequistes està format per nou persones que preparen els més joves per a rebre la PRIMERA COMUNIÓ i la CONFIRMACIÓ. També guien a aquelles famílies que vulguin fer la catequesi a casa. En total són uns 60 nens i joves els que participen a la catequesi!

Les principals activitats de la catequesi són:

Missa Familiar: aquesta celebració es fa cada primer diumenge de mes a les 12h. És una missa orientada a tota la família: nens i joves, pares i avis, ja que són els mateixos alumnes de la catequesi qui preparen i participen directament en aquesta celebració: lectures, pregàries, ofrenes, cants, etc... Així tota la família pot viure l'experiència de la Fe d'una manera entenedora per tots!

Concursos "Bon Nadal" i "Bona Pasqua": en vista de l'èxit que va tenir el concurs "Bon Nadal", aquest any, la Parròquia fa la primera convocatòria del Concurs "Bona Pasqua" i així, com ja va succeir amb les Festes de Nadal, la felicitació de Pasqua a tots els feligresos haurà estat realitzada per un nen o nena membre de la Parròquia d'Alella, ja sigui alumne de la catequesi o no. Es van anunciar els guanyadors el dia de la Missa Familiar del 3 d'abril. En les properes ocasions, participeu-hi!!

Missa del Pollet i Pasqua Infantil: aquestes dues representacions són les activitats que catequistes i famílies preparen amb més entusiasme. La Pasqua Infantil d'aquest curs es va celebrar durant la Missa Familiar del 3 d'abril. Per un matí l'Església va viure la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús representada pels petits. Per dur a terme l'obra cal un gran esforç i coordinació i cal dir que molts familiars van ajudar a confeccionar vestits i a trobar attrezzo. El resultat va ser un gran èxit!

Vine i participa!

Sabies que... El baptisme (bateig) és el primer dels tres sagraments inicials del cristianisme: el seu nom significa "immersió" i es realitza per simbolitzar l'entrada de la persona a l'Església. Amb l'aigua purificadora, el batejat es converteix en fill de Déu. Jesús es va fer batejar per Joan Baptista (a l'edat de trenta anys) al riu Jordà abans d'anar a predicar. En el Baptisme s'anomenen els padrins, que ajudaran els pares en l'educació del nou cristià. Es vessa aigua al cap de l'infant, es fa la unció al front amb oli (crisma) i se li entrega un ciri (la llum de la fe). Antigament, la pila baptismal solia estar a l'entrada de les esglésies per tal que ningú hi entrés sense abans ésser batejat.

Calendari

Temps de Pasqua: 1 de maig: Missa Familiar / 15 de maig: Celebració de la Pasqua Arxiprestal / 5 de juny: Missa Familiar, L'Ascensió del Senyor / 12 de juny: Diumenge de Pentecosta / 13 de juny: Segona Pasqua / 26 de juny: Diumenge El Cos i la Sang de Crist (Corpus)

Crònica parroquial

Bateigs: Ona Pallarés Doblado (13/02/2011), Arnau Pallarés Doblado (13/02/2011), Blanca Basolí Dunjó (19/02/2011), Jordi-Saül Rosillo Cumbicus (5/03/2011).

Noces d'Or: Miquel Alcalde i Provi Xicola (9/04/2011).

Defuncions: Amadeu Jordana Comulada (16/02/2011), Carme Perich Murillo (28/02/2011), Roser Bassas Xarrié (28/02/2011), Clotilde Suñé Pinilla (6/03/2011). ●

Si voleu contactar amb nosaltres: 93 555 23 91, www.esglesiadalella.org, despatx@esglesiadalella.org, catequesi.alella@gmail.com.

Quique Andreu

Ex-jugador de bàsquet del FC Barcelona, Club Joventut de Badalona i la Selecció Espanyola. Olímpic a Barcelona 92, viu a Alella des de fa 18 anys.

SERGI BANCELLS

QUIQUE ANDREU
Nascut el 1967 a València, va fitxar pel Barça als 26 anys procedent del CAI i s'hi va estar 5 temporades en què va guanyar 3 títols de l'ACB i un de Copa del Rei. Després va jugar 2 anys a la Penya i, finalment, una temporada a la lliga grega. 85 vegades internacional amb la Selecció Espanyola, va ser a dos Olimpíades (Seül i Barcelona). La temporada 88-89 va ser escollit millor debutant de l'ACB per la revista Gigantes.

SERGI BANCELLS

Com arriba Quique Andreu a Alella?

Durant els Jocs Olímpics del 92, abans de venir a jugar amb el Barça, em vaig comprar un pis a la Vila Olímpica: vaig ser la primera persona que hi vivia, la casa estava molt bé, però no tenia veïns... estava completament sol! Hi vaig viure gairebé un any. En aquella època vaig venir unes quantes vegades a Alella: era un lloc que m'encantava i finalment vaig decidir-me a comprar una casa. Per a mi, era i és el lloc ideal. Prop de Barcelona, a tocar del mar, en un entorn tranquil i acollidor... tots els amics que venen de fora a veure'm en queden enamorats i em recorden la sort que tinc de viure en aquest lloc.

Una de les principals curiositats de la teva carrera és que comences bastant tard a jugar a bàsquet...

Doncs sí, jo de fet jugava a futbol en un equip federat de Bétera, a València... el bàsquet realment no m'interessava gaire. Un dia però, em van veure jugar-hi al pati de l'institut i em van preguntar si no m'interessaria anar a entrenar amb el Llíria. Hi vaig anar per provar i m'hi vaig quedar. Sentia que la gent deia 'aquest noi promet'... i jo pensava 'a veure si al final resultarà que sóc bo'. Tenia 16 anys.

Del Llíria, que estava a 1ªB (l'actual LEB), vas anar al CAI Saragossa i, tot seguit, a la selecció espanyola. Molt ràpid tot, no?

Doncs la veritat és que sí: de no haver jugat mai al bàsquet de forma seriosa a ser internacional va passar molt poc temps. Durant el primer any amb el Llíria ja vaig rebre ofertes d'equips com el Barça i el Madrid, però vaig preferir quedar-me un any més a casa i, després, anar a un equip on creia que podria tenir més minuts i més responsabilitat com era el CAI Saragossa. No em vaig equivocar. El que passa és que abans fins i tot de debutar amb el CAI vaig ser cridat per Díaz Miguel per anar als Jocs Olímpics de Seül... tot havia estat molt ràpid i jo pensava que, tot plegat, encara no sabia jugar a bàsquet!

Doncs home, per no saber-ne, déu n'hi do el que vas córrer...
Bé, jo el que tenia clar és que tècnicament no tenia els fonaments que altres sí posseïen però el que eren ganes... d'això no me'n faltaven pas. Vivia el dia a dia, m'ho passava bé i, malgrat que era jove i potser no me n'adonava de tot el que m'estava passant, sempre donava el 100% a la pista: aquesta és la raó per la qual vaig aconseguir fer-me un nom i que es fixessin en mi. Cada partit de la meva carrera l'he jugat amb la màxima intensitat.

A l'època que vas començar, els equips només fitxaven pivots nord-americans.
És veritat: allò normal aleshores era que els dos estrangers de cada equip sempre fossin pivots i, normalment, nord-americans. Però ja des que vaig entrar al CAI, l'entrenador em va donar plena confiança i l'equip sempre fitxava un americà gran i un altre de petit, perquè com a home gran ja em tenien a mi. A Saragossa vaig viure una època molt bona, en aquell moment el CAI era considerat un dels grans de l'ACB i vaig coincidir amb jugadors tan coneguts com els germans Arcega o els Angulo, Zapata, Mel Turpin, Alexander Belostenny, Mark Davis... Vam guanyar una Copa del Rei el 1990 i vam arribar a la final de la Recopa l'any següent.

Vas fitxar pel Barça el 1993 per 70 milions de pessetes... Una pasta, no?
[Riu] Home, el cert és que a mi em va semblar una autèntica barbaritat! Fins aquell moment havia tingut ofertes tant del Barça com del Madrid, i tot i que no era seguidor de cap dels dos equips, crec recordar que em vaig decidir per venir aquí perquè em feia il·lusió jugar amb l'Epi, un jugador llegendari que tothom admirava. Havia coincidit amb ell moltes vegades a la selecció i teníem una molt bona relació.

Quin creus que va ser el teu millor moment com a jugador barcelonista?
Segurament la Lliga 94-95 que vam guanyar a l'Unicaja. Recordo que en el cinquè i últim partit de la sèrie final no ens sortia res de res i entrada ja la segona part anàvem perdent de 14-16 punts. L'equip semblava enfonsat i el públic veia com se'ns escapava la lliga. Aleshores l'Aíto em va fer entrar en joc i vaig fer 9 punts seguits, un darrere l'altre. M'entrava tot. Amb el Salva Díez i el Xavi Fernández vam revolucionar el partit i finalment vam acabar guanyant. Els d'Unicaja no s'ho creien. No vull dir que es va guanyar aquella final gràcies a mi, però sí vaig tenir la sensació de ser clau en la victòria.

...i del millor moment al pitjor: un any després, a la famosa final de la Lliga Europea 95-96 contra el Panathinaikos.
Doncs sí, perquè ens vam quedar a res de ser el primer Barcelona de la història en conquerir la Copa d'Europa de bàsquet i la manera en què vam perdre, amb aquella tap il·legal de Vrankovic a Montero en la darrera jugada del partit, ens va deixar molt mal sabor de boca a tots. Avui dia, amb els ex-companys d'aquell equip que coincidim en els partits, trobades i sopars del veterans del Barça encara hi parlem de tant en tant i tenim molt presents els esdeveniments d'aquella final.

Amb els també alellencs Jordi Villacampa i Rafa Jofresa vas coincidir als Jocs Olímpics de Barcelona 92. Què és el que recordes amb més intensitat d'aquella experiència?
Tres coses. La cerimònia inaugural, la convivència amb esportistes de tot el món a la Vila Olímpica i, és clar, el partit contra el Dream Team. Fent broma sempre dic que en Michael Jordan té massa bona premsa, perquè aquell dia va fer els mateixos punts que jo... però jo vaig agafar dos rebots més que ell. De debò, la sensació que feia era que jugaven 8 jugadors en lloc de 5: per a la resta d'equips, inclosos nosaltres, va ser com jugar nens contra homes, eren a tot arreu i arribaven a tot. Vam perdre d'uns 40 punts, més o menys la mitjana amb què l'equip dels EUA va guanyar tots els partits del campionat.

Qui hauria dit que la diferència entre uns i altres es reduiria tant en els darrers anys.
Bé, és que pensa que a la meva època només un jugador havia aconseguit creuar l'Atlàntic per anar a la NBA: en Fernando Martín, només per anar a asseure's a la banqueta dels Portland Trail Blazers... perquè jugar, pràcticament no jugava mai. Ara hi ha els germans Gasol, en Calderón, en Rudy Fernández... hi han anat en Raül López, el Jorge Garbajosa, el Sergio Rodríguez... per no parlar de tots aquells amb possibilitats de fitxar per un equip de la NBA. Afortunadament, el bàsquet d'aquí ha fet un gran salt de qualitat i cal reconèixer que els jugadors actuals són bastant més bons del que érem nosaltres.

Curiosament, aquest salt s'ha produït quan més jugadors estrangers juguen a la lliga espanyola... contràriament a allò que pensaven molts.
Cert. Jo personalment vaig participar en la famosa vaga del 92 que vam plantejar els jugadors espanyols per evitar que es poguessin fitxar més de dos estrangers per equip. Pensàvem que així es protegiria al jugador d'aquí i a la pròpia selecció espanyola... però he d'admetre que el temps ens ha tret completament la raó: quan més estrangers hi ha a l'ACB, quan hi ha equips que només tenen un parell de jugadors espanyols, el que s'ha aconseguit és una gran competitivitat que ha fet millors als pocs jugadors d'aquí que arriben a fer-se un lloc a la lliga.

En la recta final de la teva carrera, després de cinc temporades al Barça, vas fitxar per la Penya, on hi vas jugar dos anys.
Sí, per a mi també va ser una experiència molt positiva, ja que el club em va encantar i bona part dels jugadors ja els coneixia i érem bons amics: Fran Murcia, Rafa Jofresa, Jordi Villacampa, Darryl Middleton, Ferran Martínez... A nivell personal però, va ser una època en què vaig patir moltes lesions musculars i no vaig poder ajudar l'equip tot el que m'hagués agradat. Després de la segona temporada, vaig decidir retirar-me. Tenia 32 anys i veia que era el moment de dir adéu...

Però la cosa no va acabar aquí...
Bé, jo ja em sentia retirat, però estant de vacances a Formentera em va trucar un equip grec i la temptació de viure una última aventura a l'estranger em va empènyer a fer les maletes cap a Atenes. Hi vam anar amb la Cali, la meva dona, i encara avui tots dos diem que va ser el millor any de les nostres vides. Era un equip petit, el Near East Atenes, però vaig gaudir molt jugant-hi i, personalment, vam ser molt feliços vivint en un país tan meravellós com Grècia. Va ser un any molt maco per a tots dos, hi podia haver estat més temps però em vaig lesionar i vam decidir tornar cap a Alella.

Continues però vinculat amb el Barça i el món del bàsquet?
Sí, formo part de la junta de l'associació d'exjugadors del FC Barcelona. Cada any juguem diversos tornejos d'exhibició, duem a terme múltiples accions benèfiques i, d'una manera o una altra, compartim molts bons moments perquè ha quedat una amistat ben maca entre molts ex-jugadors que vam compartir vestidor al Palau Blaugrana. ●

4mat FORMAT

Formació
Disseny de pàgines web
Programació a mida
Manteniments informàtics
Reparació de PC's

Empresa de serveis informàtics

format@canalmaresme.com

Rambla d'Àngel Guimerà, 31 · Tel. 93 540 82 81

LM PINTORS

Pintura Decorativa, Façanes, Locals, habitatges...

Lluís Martí, pintors
C/ Canonge, 14 (Alella)
Telf. 617 28 86 67 - www.LMpintors.com

TALLERS ALELLA

Miguel Alcalde i Fills, S.C.P

Treballs de manyeria en general i de forja
Serralleria, portes basculants i automatismes de tota classe
Tancats metàl·lics i col·locació de bruc

CARRER DEL MIG. 19 · TEL. / FAX 93 555 21 43 · ALELLA

excavacions ALELLA S.L.

-excavacions per a la construcció
-moviments de terres
-servei de contenidors i sacs

Santa Teresa, 3 · 08328 Alella tel. 93 540 30 09

Galeries Alella . c/ Santa Madrona, 8

Tel. 93 540 27 74
PERRUQUERIA LIÒTRIC
HOME I DONA
SOL UVA

HORARI: de 9 a 13h i de 15 a 19h. Dilluns tancat

CN CONSTRUCCIONES CASTRO-NOFUENTES S.L.

- rehabilitació
- manteniment
- reformes
- habitatge

Tels. 649 13 27 75 - 679 47 85 34

pujoladvocats
advocats i gestors administratius

RENDA2010

LA GESTIÓ INTEGRAL DEL SEU NEGOCI, LA SOLUCIÓ GLOBAL PER LA SEVA LLAR

Anselm Clavé, 5, baixos | Alella
Tlf. 93 540 89 24 | Fax 93 540 96 88
info@pujoladvocats.es | www.pujoladvocats.es

TALLER GRANÉ sc

Reparació d'automòbil Benzina i Dièsel
Manteniment i Revisions

- Canvi d'oli
- Posta a punt
- Nivells
- Filtres
- Bateries
- Amortidors
- Frens
- Revisió Pre ITV

Ara, també:
Autodiagnosi i esborrat d'avaries

carrer Comas, 12
telèfon 93 540 31 41

BAR - RESTAURANT VIÑALLONGA Rambla d'Angel Guimerà, 28 - 08328 Alella - Tel. 93 540 01 26

EUROSONIM MARESME, S.L.

Santa Eulàlia, 2
08328 Alella
Tel. 93 540 53 26
Fax: 93 540 53 27
eurosonim@eurosonim.com

Empresa homologada

Vídeo-porters i porters automàtics
Instal·lació i manteniment d'antenes
Satèl·lit HD TV
tdt DIGITAL+

ATLETISME

Granollers, Barcelona, Lisboa

XAVI TARAFA

No es tracta del nom de cap pel·lícula, només d'algunes de les localitats on han competit els atletes del Serra Marina en aquest primer trimestre de l'any. Des de llocs propers com Montornès, Granollers o Barcelona, fins a l'altra punta de la península, Lisboa, passant per Alcañiz. Els atletes del Serra Marina no paren i corren per tota la geografia ibèrica en un calendari marcat per les principals proves atlètiques del país: mitges maratons de Barcelona, Granollers i Montornès, Marató de Barcelona i 10km dels Bombers (BCN).

Pocs atletes del Serra Marina van prendre part aquest any en la marató. Tanmateix, els mítics 42.195m van veure córrer tres atletes alellencs, tots ells per sobre de les 4h. On sí va ser massiva la participació, és a la mitja marató de Granollers, amb 10 atletes del club corrent-hi, essent el més ràpid en Jordi Simeon en 1h25'03"; i a la cursa dels bombers, el 10 d'abril, on 14 atletes del club hi van prendre part, essent el més ràpid en Raül Parra amb 37'52" en la seva reaparició després de 7 mesos sense competir. El mateix dia, la Màbel Vila feia 3a de veteranes als 10km d'Alcañiz. Però Alcañiz no va ser l'única prova fora de Catalunya on els atletes del Serra Marina van prendre part. Cinc atletes van córrer la mitja marató de Lisboa on, enguany, el guanyador, Zersenay Tadese, recordman de la distància, es va quedar només a 6 segons de tornar-lo a batre: 58'30". Els alellencs van mantenir-se a una distància prudencial. El més ràpid va ser Jordi Simeon amb 1h26'05".

XAVI TARAFA

Una instàntania de la Marató de Barcelona.

A més, com ja és tradició, s'han acumulat alguns podis per a les vitrines del club. A la Màbel Vila, al ja esmentat 3r lloc d'Alcañiz, cal afegir-li la 3a posició general (i 1a veterana) de la cursa Salut urbana de Girona, i en Ramón Quesada va tornar a pujar a un podi de campionats de Catalunya pista Coberta: 2on als 800m, amb un temps de 2'29'80',' competint com a independent.

Ja per acabar, fer esment de dos atletes que en el seu dia van formar part del Serra Marina. D'una banda, el Quim Navarro, que el 5 de desembre va finalitzar l'Ironman de Busselton-Western Australia amb 14h51', i d'altra, el David Campo, que va acabar 4rt als 3.000m dels campionats de Catalunya absoluts de pista coberta amb un temps de 8'44".

Tant els atletes actuals com alguns dels atletes passats del Serra Marina estan en plena forma!. ●

RUGBI

L'Alella aconsegueix mantenir la categoria i ja prepara les activitats d'estiu

JORDI SERRANO

No diguis blat fins que estigui al sac i ben lligat. Però amb una probabilitat del 99% es pot afirmar que l'any vinent el Club de Rugby Alella seguirà jugant a Segona Catalana com ho ha fet en els últims anys. Però no cantem victòria abans d'hora, encara falta un partit i hi ha recursos que s'hauran de resoldre. Intentaré explicar de què estic parlant.

D'ençà de l'última revista, en la qual us vam informar que l'Alella es consolidava a una distància còmoda dels llocs de descens, ha passat de tot. La Federació va treure als verd-i-grocs aquella treballada victòria per un tràmit administratiu, va donar els punts al rival directe vençut (CNPN Enginyers B) i els va sancionar, a més, amb cinc punts, situant-los penúltims, en situació de descens directe i a quinze punts de la salvació. El motiu va ser que una fitxa no estava degudament tramitada, cosa que el club desmenteix i que al·lega en el recurs presentat. En la següent jornada, també la Federació va imposar una multa a l'Alella i va sancionar l'entrenador amb tres setmanes d'inhabilitació per sortir a l'acta del partit (perdut contra la UE Santboiana clarament per 46 a 0) com a delegat. Però l'equip va reaccionar i es va recompondre amb les victòries contra el Cornellà (25-0) i contra el CR Badalona/CEU (8-31) amb un punt extra de bonificació per assajos realitzats en cadascun d'aquests partits. Paral·lelament, la Federació va sancionar el CNPN-EB per alineació indeguda en un partit disputat el mes de desembre i automàticament l'Alella tornava a situar-se en les places de permanència. Posteriorment, els del maresme van perdre a Vic (17-5) i van vèncer l'Hospitalet B a casa (20-15), mentre que el CNPN guanyava els seus partits amb resultats molt amplis. La part baixa de la classificació s'estrenyia, amb Vic, Alella i CNPN-EB separats per molt pocs punts. En la següent jornada, l'Alella empatava el Vic en treure un punt del camp del Parets per perdre de menys de 7 punts (19-14) i el CNPN-EB veia com el sancionaven novament per les dues victòries clares esmentades per alinear indegudament jugadors del primer equip. Aquesta sanció els feia baixar a l'última posició, amb la pèrdua de 20 punts de cop, i salvava matemàticament tant l'Alella com el Vic. En l'última jornada, l'Alella ha caigut derrotat contra el campió de la lliga, l'ARPN (0-41), i els propers dies tancarà la lliga disputant un partit ajornat contra el Garrotxa. Si els del Maresme el guanyen, hauran acabat setens. Tot i així, caldrà veure com es resolen els recursos presentats a la Federació per l'Alella i, de ben segur que també pel CNPN-EB, per certificar definitivament la permanència a la categoria.

A banda de la lliga del primer equip, amb l'arribada de la calor el Club inicia de nou les activitats a les escoles, els tornejos a set i prepara l'esdeveniment de l'any, el Torneig de Rugby Platja, pel proper 9 de juliol. Com a vigent campió, organitzarà la Copa Maresme de Rugby a Set, que es disputarà previsiblement al Camp d'Esports al juny.●

FUTBOL

Últims partits, tot es decideix

AURELI TABOADA

A falta de cinc jornades per acabar la temporada, l'Alella CF s'ha despenjat una mica del líder, tot i que encara tenen opcions matemàtiques d'aconseguir el títol.

El fet de perdre cinc punts durant les últimes tres jornades ha permès que el primer classificat agafi una renda de sis punts que, a falta de quinze punts per disputar, poden ser suficients per mantenir-se primers.

QUICO LLUCH

De totes maneres, els alellencs treuen un bon avantatge al tercer classificat: nou punts, la qual cosa hauria de ser suficient, com a mínim, per assegurar-se el subcampionat.

Tot i realitzar una gran temporada, porten vint victòries en vint-i-sis partits, sembla que això no és suficient per aconseguir el tan desitjat títol.

El fet que la propera temporada la Federació Catalana de Futbol faci una reestructuració de les categories del nostre futbol regional, i el fet de saber que els dos primers equips classificats pujaran a la nova categoria: 3ª Catalana (antiga Segona Regional), facilita que, aquest any, l'ascens estigui al seu abast.

Pel que fa al futbol base, el Benjamí A segueix amb la seva lluita aferrissada amb el Vilassar de Dalt per fer-se amb el campionat.

Amb una única derrota en vint-i-dos partits i 113 gols a favor, aquests jugadors, en una evolució constant, segur que ens seguiran donant moltes alegries.

Sembla que, després dels canvis de direcció a l'Aleví i a l'Infantil, aquets dos equips han tornat a retrobar-se amb el bon ambient dins i fora del camp; i, poc a poc, això es veu reflectit al terreny de joc.

Per altra banda, l'equip femení de l'Alella CF es va preparant, de mica en mica, per a, l'any vinent, donar el salt a la competició i, durant aquest any, a part d'entrenar, jugar partits amistosos.

Des d'aquí, aprofitem per fer una crida a totes aquelles futures estrelles del futbol, ara que ve el bon temps, a que us apropeu al Camp Municipal i us informeu.

L'Alella CF us rebrà amb els braços oberts.●

BÀSQUET

Els sènior es juguen el descens

NUARA CUSÓ

La temporada de bàsquet es va apropant, a poc a poc, a la recta final. A les categories junior, sènior i sots 21 del bàsquet alellenc només els queden tres partits per disputar aquesta temporada, que arribarà a la seva fi a finals del mes de maig.

La categoria sènior és la que, a hores d'ara, ho té més complicat ja que es juga la permanència en els tres darrers partits, què haurà de guanyar si no vol baixar de posició. Un dels motius principals per què s'ha arribat a aquesta situació tan complicada ha estat la difícil adaptació d'un equip que començava de zero, després que la majoria dels seus jugadors abandonessin l'equip la temporada passada. La mala sort en les lesions i la derrota en alguns partits, que es podien haver guanyat, també n'han sigut els detonants.

La resta de categories del bàsquet Alella no corren perill de descens i totes estan bastant ben posicionades.

QUICO LLUCH

Els sots 21 podrien haver obtingut millors resultats al llarg de la temporada. No ho han fet massa bé tenint en compte l'equip amb què comptaven.

Els junior, aquest any, ho han fet molt bé i els esperen partits molt importants que, en cas de guanyar-los, arribarien a disputar el Campionat de Barcelona.

L'equip que, sens dubte, ha sigut més constant i ha obtingut més bons resultats fins el moment, és l'infantil masculí que, de moment és el segon classificat. Els qui també ho estan fent molt bé aquesta temporada són els premini masculí.

Pel que fa a les categories femenines, podem dir que el Junior femení ha baixat una mica el seu rendiment i, si no hi ha grans sorpreses en els últims partits, quedaran cinquenes en la classificació. Al cadet femení no els ha anat massa bé aquesta temporada. I, per últim, destaquem les mini femenines que, tot i haver començat la temporada amb mig equip nou, si no hi ha canvis en les darreres jornades, obtindran una meritosa segona plaça.

Esperem, doncs, que tots els equips del Club de Bàsquet Alella facin un últim esforç en l'etapa final de la competició i obtinguin els millors resultats possibles, així com també desitgem que el grup sènior aconsegueixi mantenir la categoria guanyant els tres últims partits.●

ESCACS

El club Laietània a segona categoria

NUARA CUSÓ

Els darrers mesos de març i abril, el club d'escacs Laieània ha aconseguit una fita molt important: pujar a segona categoria provincial. Això ha estat possible gràcies a la seva victòria al Campionat de Catalunya per equips, a la tercera categoria provincial de Barcelona. Quedar campions de grup ha estat un gran èxit que els permetrà pujar a segona categoria el proper any, i que els va fer possible jugar un play-off per lluitar pel títol de campions absoluts on van quedar eliminats pel club d'escacs Moià.

Tot i així, els membres del club alellenc estan molt contents i orgullosos de poder ascendir de categoria l'any vinent. Des de la revista Alella també volem donar l'enhorabona a un dels clubs més antics del nostre poble per aquest nou èxit. ●

NATACIÓ

Els germans Cabello perden el passaport cap el Mundial de Natació

NUARA CUSÓ

El primer cap de setmana d'Abril va tenir lloc una cita molt important per a Brenton i Alan Cabello, els esperava la dotzena edició del Campionat d'Espanya Open de Natació. La fita, que es disputava a Madrid, era una de les més importants per als nedadors d'Alella, sobretot per a l'Alan, ja que era on es decidiria la seva participació al Mundial de Xangai del 2011.

La mínima per a aconseguir-ho era pràcticament impossible (2'00"6""), tan sols dos nedadors van ser capaços d'aconseguir-la i cap d'ells va ser l'Alan, qui va nedar els 100m braça i 100 esquena per buscar els parcials de la prova de 200m estils, on va acabar en quarta posició fent un temps de (2'03"7"") i perdent tota possibilitat d'anar a Xangai. Ni tan sols Rafa Muñoz, qui té el record mundial als 50m papallona, va aconseguir fer el temps necessari per poder anar al Mundial.

Molts dels nedadors es pregunten quin és el criteri de Luis Villanueva, director tècnic de la Federació, a l'hora de decidir els temps mínims per poder accedir a un Mundial, on ja no s'ha d'estar entre els setze millors del món per accedir-hi, sinó que han de ser dels vuit primers del món.

A més d'intentar assolir objectius pràcticament impossibles, es queixen dels sistemes d'entrenament totalment desactualitzats, així com del mal assessorament i de la manca de motivació per part de la Federació Espanyola de Natació.

Tot i la decepció, no tot són males notícies per als germans Cabello, ja que Brenton va obtenir, al mateix Open disputat a Madrid, la tercera posició als 200m estils, quedant una mil·lèsima de segon per davant del seu germà Alan i fent la seva millor marca personal. Així com també va participar al Trofeu de la Ciutat de Saragossa on va ser el millor masculí guanyant als 50m papallona, 100m lliures i 200m estils amb un temps de 2' 05". El gran dels Cabello, a més de competir, segueix entrenant durament pensant en la classificació pels Jocs Olímpics de Londres de l'any vinent.

Després de la gran patacada, els germans seguiran lluitant i entrenant ja que són moltes les fites que els esperen, com ara la Copa d'Espanya de Clubs, on intentaran aconseguir la setena copa consecutiva, així com també el Ciutat de Barcelona que es disputarà a les piscines Picornell de la ciutat comtal.●

REGIDORIA D'ESPORTS

Èxit rotund a la Caminada dels tres pobles

NUARA CUSÓ

Un any més, la Caminada dels tres pobles va aconseguir una multitudinària participació aplegant veïns d'Alella, Teià i el Masnou. En la seva sisena edició, la Caminada va congregar un total de 1.182 participants, 353 dels quals eren alellencs de totes les edats, fins i tot hi va participar Joan Siuraneta Nirell, un home de 78 anys. També és curiós el fet que al nostre poble hi hagués més participació femenina (198) que no pas masculina (155).

A les nou del matí els veïns d'Alella van començar el recorregut des del Bosquet on els Trabucaires del vi d'Alella van fer el tret de sortida. L'ambient a la caminada va ser formidable. A les 11 i mitja del matí van començar a arribar els primers participants al final de recorregut que aquest any era a la Platja d'Ocata on se'ls va donar un entrepà, un refresc i un petit obsequi per part de la Diputació. De ben segur que aquest nou èxit de la Caminada dels tres pobles donarà peu a noves edicions. ●

ESQUÍ

Pau Cebrian deixa la neu per les curses de muntanya i l'asfalt

NUARA CUSÓ

L'hivern ens ha abandonat molt sobtadament i sembla que la temporada d'esquí i de neu ens quedi molt lluny després de gaudir dels primers dies de sol i platja al Maresme. Però si ens deixem d'enlluernar pel fort sol i les altes temperatures d'aquests dies, ens n'adonarem que n'hi ha que encara són a la muntanya gaudint dels últims flocs de neu. Aquest és el cas de Pau Cebrian, que ha passat tota la temporada d'hivern a l'estació La Masella com a monitor i entrenador d'esquí. La temporada d'esquí per a ell no acaba fins que tanquen les pistes i, aquest any, està previst aguantar fins la Setmana Santa si la neu ho permet.

L'última competició que han tingut ha estat el Campionat d'Espanya Infantil a Espot, on es disputaven les modalitats de súper gegant, gegant i eslàlom. Els resultats no van ser massa bons, ja que no van aconseguir fer cap podi, tot i així van obtenir la quarta posició en eslàlom i la cinquena al súper gegant.

Una vegada acabi la temporada, Cebrian no té cap objectiu marcat, el que si que té clar, de moment, és la seva participació en diferents curses de muntanya, com la mitja Marató de Berga a principis del mes de maig, i també a la Cursa del Pedraforca-Saldes el proper mes de juny. De cara als mesos de setembre, octubre i novembre vol fer el màxim de curses possibles.

Tampoc descarta la seva participació en alguna cursa d'asfalt, per tal de veure els resultats obtinguts als entrenaments que realitza al Club Serra Marina.

Amb tantes activitats en ment, de ben segur que quan acabi la temporada d'esquí en Pau Cebrian no tindrà temps per a l'avorriment. ●

RENTAT ALELLA

Tren de rentar cotxes en tèxtil

11 boxes de rentar a pressió amb aigua calenta

Esbandit amb aigua osmotitzada, que no deixa taques de calç

22 aspiradors

Màquina neteja tapisseries

Complements per a la neteja interior del vostre vehicle

Rentat Alella · Carretera d'Alella km. 1 · 08328 Alella